

1^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

των Λεκανών Απορροής Ποταμών
του Υδατικού Διαμερίσματος Θράκης (EL12)

Καθορισμός και Καταγραφή Αρμόδιων Αρχών και
Προσδιορισμός Περιοχής Άσκησης των Αρμοδιοτήτων τους

Παραδοτέο: Π.1

Φεβρουάριος 2017

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ**

ΕΡΓΟ: ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ 1^{ης} ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΩΝ 14 ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2000/60/ΕΚ, ΚΑΤ' ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ Ν. 3199/2003 ΟΠΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΙΣΧΥΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΔ 51/2007 / Μ.5: ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΕΛ11) ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ (ΕΛ12)

**ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ 1^{ης} ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ**

- **Z&A Π.ΑΝΤΩΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Μ.Ε.**
- **NERCO-N.ΧΛΥΚΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Ε.Μ.**
- **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ του ΣΩΤΗΡΙΟΥ**
- **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΓΩΝΗΣ του ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ**

1^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΟΥ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΘΡΑΚΗΣ (ΕΛ12)

ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ Π.1: ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥΣ

Ημερομηνία πρώτης Δημοσίευσης: 20/02/2017

Αναθεωρήσεις:

Έκδοση	Ημερομηνία	Παρατηρήσεις
Εκδ. 1 (v.1)	20.02.2017	Αρχική έκδοση

1^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΟΥ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΘΡΑΚΗΣ (EL12)

ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ Π.1: ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	1-4
1.1 Γενικά.....	1-4
1.2 Αντικείμενο του Έργου.....	1-5
1.3 Αντικείμενο και δομή της παρούσας Έκθεσης.....	1-6
1.4 Ευχαριστίες	1-7
2. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ	2-8
2.1 Περιγραφή Υδατικού Διαμερίσματος	2-8
2.1.1 Διοικητική υπαγωγή	2-8
2.1.2 Πληθυσμιακά στοιχεία	2-13
2.2 Καταγραφή και Οριοθέτηση Λεκανών Απορροής Ποταμών Υ.Δ.	2-13
2.2.1 ΛΑΠ Νέστου (EL1207).....	2-16
2.2.2 ΛΑΠ Ρ. Ξάνθης-Ξηρορέματος (EL1208)	2-16
2.2.3 ΛΑΠ Ρ. Κομοτηνής-Λουτρού Έβρου (EL1209).....	2-16
2.2.4 ΛΑΠ Έβρου (EL1210)	2-16
2.2.5 ΛΑΠ Θάσου - Σαμοθράκης (EL1242).....	2-17
2.3 Καταγραφή και Οριοθέτηση κύριων Ποταμών	2-17
2.4 Καταγραφή και Οριοθέτηση κύριων Λιμνών	2-20
2.5 Καταγραφή και Οριοθέτηση των Μεταβατικών Υδάτων	2-21
2.6 Καταγραφή και Οριοθέτηση των Παράκτιων Υδάτων	2-22
2.7 Καταγραφή και Οριοθέτηση Υπογείων Υδάτων	2-23
3. ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2000/60/ΕΚ	3-29
3.1 Γενικά.....	3-29

3.2	Παρουσίαση Αρμοδίων Αρχών – Θεσμικό Πλαίσιο – Στοιχεία Αρμοδίων.....	3-29
3.2.1	Συνοπτική παρουσίαση Αρμοδίων Αρχών	3-29
3.2.2	Στοιχεία αρμοδίων αρχών	3-31
3.3	Νομικό καθεστώς αρμοδιοτήτων.....	3-33
3.3.1	Εθνικές Αρμόδιες Αρχές	3-33
3.3.2	Περιφερειακές Αρμόδιες Αρχές	3-34
3.4	Συνοπτική Περιγραφή Αρμοδιοτήτων.....	3-35
3.4.1	Εθνική Αρμόδια Αρχή – Ειδική Γραμματεία Υδάτων.....	3-35
3.4.2	Διευθύνσεις Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης.....	3-37
3.5	Διοικητικές Ρυθμίσεις σε περίπτωση Συναρμοδιότητας	3-40
4.	ΑΡΧΕΣ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΓΙΑ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΩΝ	4-42
4.1	Αρχές Αρμόδιες για επιμέρους θέματα διαχείρισης υδάτων σε Εθνικό Επίπεδο	4-42
4.2	Αρχές Αρμόδιες για επιμέρους θέματα διαχείρισης υδάτων σε Περιφερειακό Επίπεδο.....	4-44
4.2.1	Αποκεντρωμένη Διοίκηση	4-44
4.2.2	Περιφέρειες.....	4-46
4.2.3	Λοιποί φορείς που εμπλέκονται στη διαχείριση των υδάτων.....	4-54
5.	ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΛΕΚΑΝΕΣ ΑΠΟΡΡΟΗΣ – ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΑ ΥΔΑΤΑ	5-62
5.1	Γενικό πλαίσιο	5-62
5.2	Διεθνείς Συμβάσεις	5-63
5.2.1	Συμβάσεις του Ελσίνκι και της Νέας Υόρκης.....	5-63
5.2.2	Σύμβαση του ESPOO.....	5-64
5.2.3	Σύμβαση του AARHUS	5-64
5.3	Η Ευρωπαϊκή Οδηγία 2000/60/ΕΚ	5-65
5.4	Διμερές Πλαίσιο.....	5-66
5.4.1	Βουλγαρία	5-66
5.4.2	Τουρκία.....	5-67
5.5	Ταυτότητα Αρμοδίων Αρχών Διασυνοριακής Λεκάνης Απορροής π. Νέστου	5-68
5.5.1	Γενικά στοιχεία Διασυνοριακής ΛΑΠ Νέστου	5-68
5.5.2	Περιοχές Λεκάνης Απορροής Ποταμού της Βουλγαρίας	5-70
5.5.3	Αρμόδιες αρχές Βουλγαρίας	5-70
5.6	Ταυτότητα Αρμοδίων Αρχών Διασυνοριακής Λεκάνης Απορροής π. Έβρου	5-71

5.6.1 Γενικά στοιχεία Διασυνοριακής ΛΑΠ Έβρου	5-71
5.6.2 Αρμόδιες αρχές Βουλγαρίας	5-73
5.6.3 Αρμόδιες αρχές Τουρκίας.....	5-73

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 Γενικά

Το παρόν Παραδοτέο Π.1 αφορά στην μελέτη «**Κατάρτιση 1^{ης} Αναθεώρησης Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των 14 Υδατικών Διαμερισμάτων της χώρας, σύμφωνα με τις προδιαγραφές της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, κατ' εφαρμογή του Ν.3199/2003 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και του ΠΔ 51/2007 - Μ.5 : Υδατικό Διαμέρισμα Ανατολικής Μακεδονίας (ΕΛ11) και Θράκης (ΕΛ12)**» και στο Υδατικό Διαμέρισμα Θρακικής (ΕΛ12).

Το έργο έχει ανατεθεί από την **Ειδική Γραμματεία Υδάτων** του **Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας**, στην Κοινοπραξία των γραφείων Μελετών/Μελετητών: Ζ&Α - Π.ΑΝΤΩΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Μ.Ε. / ΝΕΡCO-Ν.ΧΛΥΚΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Ε.Μ. / ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ / ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΓΩΝΗΣ ΤΟΥ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ με την επωνυμία «**ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ 1^{ΗΣ} ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ**» σύμφωνα με το από **20-01-2017** Συμφωνητικό.

Ο συντονισμός και η γενική επίβλεψη της Σύμβασης υλοποιούνται από:

- τη Διεύθυνση Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος με προϊσταμένη τη Μαρία Γκίνη, ΠΕ Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών με Α' βαθμό, ως Διευθύνουσα Υπηρεσία,
- τη Διεύθυνση Σχεδιασμού και Διαχείρισης Υπηρεσιών Ύδατος της Ε.Γ.Υ με προϊστάμενο τον Δρ Νικόλαο Σπυρόπουλο, ΠΕ Γεωτεχνικών με Α' βαθμό, ως Προϊσταμένη Αρχή.

Τα μέλη της Επιτροπής Επίβλεψης για την μελέτη Μ.5 όπως έχουν οριστεί με την υπ αριθμ πρωτ. οικ. 696/4.11.2015 της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων είναι οι ακόλουθοι:

Τακτικά Μέλη

1. Πλιάκας Θεόδωρος (Συντονιστής), ΠΕ Περιβάλλοντος
2. Λιάκου Σπυριδούλα, ΠΕ Μηχανικών
3. Κουράκος Γεώργιος, ΠΕ Μηχανικών
4. Αλεξάκη Ευφροσύνη, ΠΕ Περιβάλλοντος
5. Νίκα Κωνσταντίνα, ΠΕ Γεωτεχνικών

Αναπληρωματικά Μέλη

1. Τασόγλου Σπυρίδων, ΠΕ Γεωτεχνικών
2. Νικολάρου Χρυσούλα, ΠΕ Γεωτεχνικών
3. Λιάκου Ελένη, ΠΕ Μηχανικών
4. Θεφιλόπουλος Γεώργιος, ΠΕ Γεωτεχνικών
5. Πούλου Παναγιώτα, ΠΕ Μηχανικών

Επίσης με την υπ' αριθμ. πρωτ. οικ 650/13.10.22016 απόφαση του Ειδικού Γραμματέα Υδάτων συγκροτείται Υποστηρικτική ομάδα 1^{ης} Αναθεώρησης των εγκεκριμένων Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των Υδατικών Διαμερισμάτων της Χώρας υπό το συντονισμό της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων με σκοπό:

- τη γόνιμη ανταλλαγή απόψεων που θα οδηγήσει στη βέλτιστη αναθεώρηση του περιεχομένου των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών της χώρας,
- την κατάρτιση ενός Προγράμματος Μέτρων με συγκεκριμένες, μετρήσιμες, εφικτές, ρεαλιστικές και χρονικά προσδιορισμένες δράσεις, με στόχο την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων των Σχεδίων Διαχείρισης,
- τη συνδιαμόρφωση κατευθυντήριων οδηγιών για την κατάρτιση της 1^{ης} Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης,
- τον έλεγχο των παραδοτέων από τις επιμέρους Φάσεις των μελετών για την κατάρτιση της 1^{ης} Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης, την αξιολόγηση-ενσωμάτωση των παρατηρήσεων της διαβούλευσης στα Σχέδια Διαχείρισης.

Η Ομάδα Υποστήριξης απαρτίζεται από εκπροσώπους των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων της Χώρας και της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων του ΥΠΕΝ.

Ειδικότερα, η εν λόγω Υποστηρικτική Ομάδα για το Υδατικό Διαμέρισμα της Θράκης (EL12) αποτελείται από τους κάτωθι εκπροσώπους της Δ/σης Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης:

1. Καμπάς Γεώργιος, με αναπληρώτρια την Αλεξίου Κωνσταντίνα
2. Καραγεώργης Τριαντάφυλλος, με αναπληρωτή τον Μίσσα Ιωάννη.

1.2 Αντικείμενο του Έργου

Αντικείμενο του έργου είναι η 1^η Αναθεώρηση (περίοδος ισχύος μέχρι το τέλος του 2021) του πρώτου εγκεκριμένου Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος της Θράκης (EL12), σύμφωνα με τις προδιαγραφές της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, κατ' εφαρμογή του Ν. 3199/2003, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, και του ΠΔ 51/2007. Αναλυτικότερα, το κύριο αντικείμενο του έργου όπως περιγράφεται στη σύμβαση περιλαμβάνει συνοπτικά τα ακόλουθα :

- Επικαιροποίηση του προσδιορισμού και του χαρακτηρισμού των επιφανειακών (ποτάμιων, λιμναίων, μεταβατικών και παράκτιων) και υπόγειων υδατικών συστημάτων.
- Επανεξέταση και ενημέρωση των τυπο-χαρακτηριστικών συνθηκών αναφοράς και της αξιολόγησης/ταξινόμησης της κατάστασης/δυναμικού των επιφανειακών (οικολογική, χημική), συμπεριλαμβανομένων των ιδιαίτερως τροποποιημένων και τεχνητών, και των υπόγειων (ποσοτική, ποιοτική) υδατικών συστημάτων.
- Αξιολόγηση εκ νέου των επιφανειακών συστημάτων που εμφανίζουν σημαντικές υδρομορφολογικές τροποποιήσεις, προκειμένου να καθοριστούν αυτά που συνιστούν ιδιαίτερως τροποποιημένα (ΙΤΥΣ) και τεχνητά (ΤΥΣ).
- Επικαιροποίηση του καταλόγου των σημαντικών πιέσεων όπως έχουν περιληφθεί στα πρώτα Σχέδια Διαχείρισης, καθώς και των επιπτώσεών τους.
- Επικαιροποίηση του Μητρώου Προστατευόμενων Περιοχών.
- Επικαιροποίηση των στοιχείων για τα προγραμματιζόμενα έργα/δραστηριότητες αξιοποίησης υδατικών πόρων.
- Επανεξέταση των περιβαλλοντικών στόχων για όλα τα επιφανειακά και υπόγεια υδατικά συστήματα, συμπεριλαμβανομένων των ιδιαίτερως τροποποιημένων και τεχνητών.

- Εκτίμηση της προόδου σε σχέση με την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της Οδηγίας, όπως είχαν καθορισθεί στα πρώτα Σχέδια Διαχείρισης, και διευκρινήσεις για τους περιβαλλοντικούς στόχους που δεν επιτεύχθηκαν.
- Αναθεώρηση των Προγραμμάτων βασικών και συμπληρωματικών Μέτρων για την προστασία και την αποκατάσταση των υδατικών πόρων όπως περιλαμβάνονται στα εγκεκριμένα/πρώτα Σχέδια Διαχείρισης, σύμφωνα με το Άρθρο 11 και στο Παράρτημα VI της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (Άρθρο 12 και Παράρτημα VIII του ΠΔ 51/2007).
- Επικαιροποίηση της οικονομικής ανάλυσης των χρήσεων νερού, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα της μελέτης «Υπολογισμός ανάκτησης κόστους από τις υπηρεσίες ύδατος» και με βάση τα πλέον πρόσφατα δεδομένα από τις σχετικές υπηρεσίες νερού.
- Καταγραφή των μέχρι σήμερα διακρατικών συνεργασιών και προώθηση της υλοποίησης κοινών ή συμβατών Σχεδίων Διαχείρισης στις διακρατικές λεκάνες απορροής.
- Αναθεώρηση της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) για τον εντοπισμό, περιγραφή και αξιολόγηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον από την εφαρμογή των προαναφερθέντων Προγραμμάτων Μέτρων και των Σχεδίων Διαχείρισης.
- Πληροφόρηση του κοινού και προώθηση της ενεργούς συμμετοχής του, καθώς και δημοσιοποίηση και δημόσια διαβούλευση των Προσχεδίων Διαχείρισης, σύμφωνα με το Άρθρο 14 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και το Άρθρο 15 του ΠΔ 51/2007.
- Κάλυψη των υποχρεώσεων της χώρας σε σχέση με την υποβολή εκθέσεων και λοιπών στοιχείων στην ΕΕ σχετικά με τα Σχέδια Διαχείρισης, μέσω και του ηλεκτρονικού συστήματος WISE (Water Information System for Europe).

Το έργο υλοποιείται σε 2 φάσεις:

- **Ενδιάμεση Φάση 1**, που περιλαμβάνει την κατάρτιση των Προσχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών, ανά Υδατικό Διαμέρισμα, με όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται από το Άρθρο 13 και το Παράρτημα VII της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- **Ενδιάμεση Φάση 2**, που περιλαμβάνει τη διαβούλευση με το κοινό και οριστικοποίηση των Αναθεωρημένων Σχεδίων Διαχείρισης, σύμφωνα με το Άρθρο 13 και το Παράρτημα VII της Οδηγίας, καθώς και της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ).

1.3 Αντικείμενο και δομή της παρούσας Έκθεσης

Η παρούσα έκθεση αφορά στην καταγραφή αρμόδιων αρχών για θέματα διαχείρισης και προστασίας των υδατικών πόρων και στον καθορισμό της περιοχής άσκησης των αρμοδιοτήτων τους.

Αποτελεί παραδοτέο της Ενδιάμεσης Φάσης 1 και περιλαμβάνει την επικαιροποίηση των απαιτούμενων, από το Παράρτημα I της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, πληροφοριών σχετικά με τις αρμόδιες αρχές τόσο για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Οδηγίας και του Ν. 3199/2003, όσο και για επιμέρους θέματα που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με την διαχείριση των υδατικών πόρων, με περιγραφή των αρμοδιοτήτων τους και τη νομοθεσία που καθορίσθηκαν.

Στο παρόν περιλαμβάνονται τα ακόλουθα κεφάλαια:

Κεφάλαιο 1: Το παρόν κεφάλαιο, στο οποίο δίνονται βασικά στοιχεία που απορρέουν από το συμβατικό πλαίσιο υλοποίησης του έργου.

Κεφάλαιο 2: Συνοπτική παρουσίαση Υδατικού Διαμερίσματος, στο οποίο περιγράφονται τα βασικά χαρακτηριστικά του Υδατικού Διαμερίσματος, οι λεκάνες απορροής ποταμού του ΥΔ και καταγράφονται τα Επιφανειακά υδάτινα σώματα και τα υπόγεια υδατικά συστήματα.

Κεφάλαιο 3: Αρμόδιες Αρχές για την Εφαρμογή της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, στο οποίο δίνονται πληροφορίες για τις αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ σε Εθνικό και Περιφερειακό επίπεδο και η χωρική τους αρμοδιότητα.

Κεφάλαιο 4: Αρχές και Φορείς που σχετίζονται με τη Διαχείριση Υδάτων, στο οποίο δίνονται πληροφορίες για τις αρχές ή/και τους φορείς σε περιφερειακό επίπεδο που εμπλέκονται έμμεσα στη Διαχείριση των Υδάτων.

Κεφάλαιο 5: Διασυνοριακές Λεκάνες Απορροής – Διασυνοριακά Ύδατα, όπου δίνονται πληροφορίες για το γενικό πλαίσιο, τις διεθνείς συμβάσεις, τις αρμόδιες αρχές γειτονικών χωρών που εμπλέκονται σε θέματα Διαχείρισης Υδάτων για τις διασυνοριακές λεκάνες απορροής.

1.4 Ευχαριστίες

Τα μέλη της Ομάδας Μελέτης εκφράζουν τις θερμές ευχαριστίες τους:

- στους επιβλέποντες του έργου (τακτικά και αναπληρωματικά μέλη) για τις χρήσιμες παρατηρήσεις τους και την καθοδήγησή τους καθ' όλη τη διάρκεια εκπόνησης της Μελέτης,
- στον Ειδικό Γραμματέα Υδάτων, ομότιμο καθηγητή κύριο Ιάκωβο Γκανούλη,
- στους Διευθυντές και τους Τμηματάρχες της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων, καθώς και σε όλα τα στελέχη της Ε.Γ.Υ. τα οποία συμμετείχαν στην επίτευξη του κατά το δυνατόν αρτιότερου αποτελέσματος,
- στους Προϊσταμένους και τα στελέχη της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας–Θράκης,
- στα στελέχη των Διευθύνσεων Υδάτων Κεντρικής Μακεδονίας και Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, για την εποικοδομητική και καθοριστική συμβολή τους,
- στους Προϊσταμένους των Περιφερειών Κεντρικής Μακεδονίας και Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης που στήριξαν την όλη προσπάθεια.

2. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ

2.1 Περιγραφή Υδατικού Διαμερίσματος

Το Υδατικό Διαμέρισμα Θράκης έχει έκταση 11.243 km², από τα οποία τα 564 km² ανήκουν στα νησιά Θάσο και Σαμοθράκη. Το διαμέρισμα ορίζεται βόρεια από τη γραμμή των συνόρων Ελλάδας-Βουλγαρίας και τον υδροκρίτη των λεκανών Νέστου-Οχυρού, ανατολικά από τη γραμμή των συνόρων Ελλάδας - Τουρκίας μέχρι τον Κόλπο Αίνου, δυτικά από τον υδροκρίτη των λεκανών Νέστου - Οχυρού, Νέστου - Στρυμόνα, Νέστου - ρέματος Νέας Καρβάλης και τον υδροκρίτη των παραλιακών ρεμάτων Χρυσούπολης μέχρι τον Κόλπο της Καβάλας. Ο πληθυσμός του διαμερίσματος, με βάση τα απογραφικά στοιχεία της ΕΣΥΕ, το 1991 ήταν 377.410 κάτοικοι και το 2001 ήταν 404.182 κάτοικοι, παρουσιάζοντας αύξηση 7%.

Στο νησιωτικό τμήμα καθώς και σε μια στενή παράκτια ζώνη επικρατεί χερσαίο μεσογειακό κλίμα, στο εσωτερικό και στα πεδινά το μεσευρωπαϊκό, ενώ στα ορεινά επικρατεί το ορεινό. Η ετήσια βροχόπτωση κυμαίνεται στα παράκτια και το νησιωτικό τμήμα μεταξύ 500 και 600 mm, στο εσωτερικό μεταξύ 600 και 1.000 mm, ενώ στα βόρεια ορεινά ξεπερνά τα 1.000 mm. Σύμφωνα με το Εθνικό Πρόγραμμα Διαχείρισης και Προστασίας Υδατ. Πόρων (2008), η μέση ετήσια βροχόπτωση εκτιμάται σε 778 mm. Η μέση ετήσια θερμοκρασία του διαμερίσματος είναι 14,5-16,5°C. Το ετήσιο θερμομετρικό εύρος ξεπερνά τους 20°C.

Με βάση την έκταση του ηπειρωτικού τμήματος του διαμερίσματος (10.679 km²) και το μέσο ετήσιο ύψος βροχής (778 mm), ο ετήσιος όγκος βροχής προκύπτει ίσος με 8.262 hm³. Ο συνολικός όγκος επιφανειακής απορροής (λεκάνες Έβρου, Νέστου, Φιλιουρή και Ξηρορέματος) είναι περίπου 10.200 hm³, και με αφαίρεση των εισροών από τις γειτονικές χώρες η επιφανειακή απορροή από τα ελληνικά τμήματα των λεκανών ανέρχεται σε 2.700 hm³ περίπου. Για το νησιωτικό τμήμα υπολογίζεται ένα δυναμικό της τάξης των 100 hm³.

Το Υ.Δ. Θράκης εμπεριέχει δύο διασυνοριακές λεκάνες απορροής, αυτές των π. Νέστου και Έβρου. Τις λεκάνες αυτές μοιράζεται η Ελλάδα με την Βουλγαρία (Νέστου) και με την Βουλγαρία και την Τουρκία (Έβρου). Τα υδατορεύματα που διασχίζουν την μεθόριο γραμμή μεταξύ των χωρών είναι, στη λεκάνη του Νέστου, εκτός του ίδιου του π. Νέστου και ο π. Δεσπάτης, στη δε λεκάνη του Έβρου, οι π. Άρδας και Ερυθροπόταμος. Ο π. Έβρος αποτελεί την συνοριακή γραμμή μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, εκτός από μικρό τμήμα στην περιοχή της Νέας Βύσσης όπου ο ποταμός κινείται εντός τουρκικού εδάφους.

2.1.1 Διοικητική υπαγωγή

Σύμφωνα με τη Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης (Ν.3852/2010) οι Δήμοι και οι Περιφέρειες συγκροτούν τον πρώτο και δεύτερο βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης. Οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις συγκροτούνται ως ενιαίες μονάδες για τις αποκεντρωμένες υπηρεσίες του κράτους και ασκούν γενική αποφασιστική αρμοδιότητα στις κρατικές υποθέσεις της Περιφέρειάς τους.

Το ΥΔ Θράκης βρίσκεται εντός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης, η οποία εκτείνεται στα όρια της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης και Κεντρικής Μακεδονίας.

Σύμφωνα με το προαναφερόμενο Πρόγραμμα Καλλικράτης (Ν.3852/2010) οι Περιφέρειες είναι αυτοδιοικούμενα κατά τόπο νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και αποτελούν το δεύτερο βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης. Σχεδιάζουν, προγραμματίζουν και υλοποιούν πολιτικές σε περιφερειακό επίπεδο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, σύμφωνα με τις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής της χώρας, λαμβάνοντας υπόψη και τις εθνικές και ευρωπαϊκές πολιτικές.

Η Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης περιλαμβάνει τους Νομούς Δράμας, Έβρου, Καβάλας, Ξάνθης και Ροδόπης. Έδρα της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης είναι η Κομοτηνή. Κάθε Νομός αποτελεί και Περιφερειακή Ενότητα (ΠΕ) και κάθε πρωτεύουσα νομού είναι έδρα της αντίστοιχης Περιφερειακής Ενότητας¹.

Περιφερειακές Ενότητες της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης εκτάσεις των οποίων βρίσκονται εντός του ΥΔ αποτελούν:

- η ΠΕ Καβάλας (36,2% της έκτασης της ΠΕ)
- η ΠΕ Δράμας (47,3 % της έκτασης της ΠΕ)
- η ΠΕ Θάσου (100 % της έκτασης της ΠΕ)
- η ΠΕ Ξάνθης(100 % της έκτασης της ΠΕ)
- η ΠΕ Ροδόπης(100 % της έκτασης της ΠΕ)
- η ΠΕ Έβρου(100 % της έκτασης της ΠΕ)

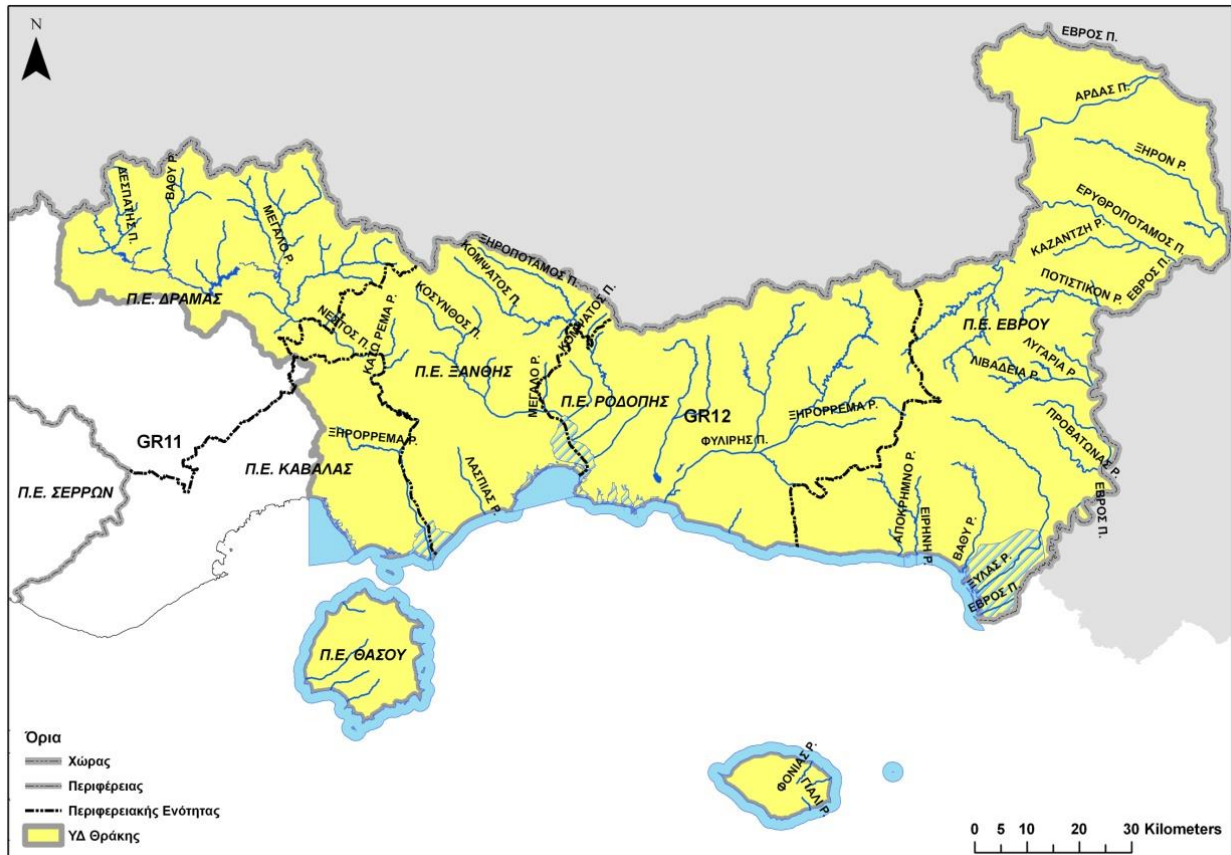
Εντός του ΥΔ βρίσκονται οι έδρες των ακόλουθων ΠΕ:

- Θάσου (Θάσος)
- Ξάνθης (Ξάνθη)
- Ροδόπης (Κομοτηνή)
- Έβρου(Αλεξανδρούπολη)

Βάσει του Προγράμματος Καλλικράτη, οι Δήμοι είναι αυτοδιοικούμενα κατά τόπο νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και αποτελούν τον πρώτο βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης.

Η εδαφική περιφέρεια του κάθε Δήμου του Προγράμματος Καλλικράτη αποτελείται από τις εδαφικές περιφέρειες των συνενομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.). Οι εδαφικές αυτές περιφέρειες αποτελούν τις δημοτικές ενότητες (ΔΕ) του νέου δήμου και φέρουν το όνομα του πρώην δήμου ή της κοινότητας.

¹ Πλην του Νομού Καβάλας ο οποίος διαχωρίστηκε σε Περιφερειακή Ενότητα Καβάλας και Περιφερειακή Ενότητα Θάσου

Εικόνα 2-1. Περιφερειακές Ενότητες του Υδατικού Διαμερίσματος 12.

Τα τοπικά διαμερίσματα που ορίζονται στο άρθρο 2 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3463/2006 (Κ.Δ.Κ.) (ΦΕΚ 114 Α'), μετονομάζονται σε τοπικές κοινότητες (ΤΚ), εφόσον έχουν πληθυσμό έως και 2.000 κατοίκους και σε δημοτικές κοινότητες (ΔΚ) εφόσον έχουν πληθυσμό μεγαλύτερο από 2.000 κατοίκους. Τοπικές ή δημοτικές κοινότητες αποτελούν και οι δήμοι ή οι κοινότητες που καταργήθηκαν ύστερα από εθελούσια συνένωση σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 410/1995 (ΦΕΚ 231 Α') ή συνενώνονται και δεν αποτελούνται από τοπικά διαμερίσματα.

Δημοτική κοινότητα συγκροτούν τα τοπικά διαμερίσματα νησιών που έχουν πληθυσμό άνω των χιλίων (1.000) κατοίκων. Επίσης, συγκροτούν δημοτική κοινότητα ανεξαρτήτως πληθυσμού πρώην κοινότητες ή τοπικά διαμερίσματα που εκτείνονται σε όλη την περιφέρεια του νησιού και δεν αποτελούν δήμο. Τα δημοτικά διαμερίσματα στα οποία διαιρούνται οι δήμοι άνω των 100.000 κατοίκων μετονομάζονται σε δημοτικές κοινότητες.

Ακολούθως παρουσιάζονται οι Δήμοι που συστάθηκαν βάσει του Προγράμματος σε όλους τους Νομούς του ΥΔ:

Νομός Καβάλας

- **Δήμος Καβάλας** με έδρα την Καβάλα αποτελούμενος από τους δήμους α. Καβάλας και β. Φιλίππων, οι οποίοι καταργούνται.

- **Δήμος Νέστου** με έδρα τη Χρυσούπολη αποτελούμενος από τους δήμους α. Χρυσούπολης β. Κεραμωτής και γ. Ορεινού, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Παγγαίου** με έδρα την Ελευθερούπολη αποτελούμενος από τους δήμους α. Ελευθερούπολης β. Πιερέων γ. Παγγαίου δ. Ελευθερών και ε. Ορφανού, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Θάσου** με έδρα τη Θάσο.

Νομός Δράμας

- **Δήμος Δράμας** με έδρα τη Δράμα αποτελούμενος από το δήμο Δράμας και την κοινότητα Σιδηρονέρου, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Προσοτσάνης** με έδρα τη Προσοτσάνη αποτελούμενος από τους δήμους α. Προσοτσάνης και β. Σιταγρών, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Παρανεστίου** με έδρα το Παρανέστι αποτελούμενος από τους δήμους α. Παρανεστίου και β. Νικηφόρου, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Δοξάτου** με έδρα το Καλαμπάκι αποτελούμενος από τους δήμους α. Δοξάτου και β. Καλαμπακίου, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Κάτω Νευροκοπίου** με έδρα το Κάτω Νευροκόπι.

Νομός Ξάνθης

- **Δήμος Ξάνθης** με έδρα την Ξάνθη αποτελούμενος από τους δήμους α. Ξάνθης και β. Σταυρούπολης, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Μύκης** με έδρα τη Σμίνθη αποτελούμενος από το δήμο Μύκης και τις κοινότητες α. Θερμών β. Κοτύλης γ. Σατρών, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Αβδήρων** με έδρα τη Γενισσέα και ιστορική έδρα τα Άβδηρα αποτελούμενος από τους δήμους α. Αβδήρων β. Βιστωνίδος και γ. Σελέρου, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Τοπείρου** με έδρα το Εύλαλο

Νομός Ροδόπης

- **Δήμος Κομοτηνής** με έδρα την Κομοτηνή αποτελούμενος από τους δήμους α. Αιγείρου β. Κομοτηνής και γ. Νέου Σιδηροχωρίου, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Ιάσμου** με έδρα τον Ίασμο αποτελούμενος από τους δήμους α. Ιάσμου β. Σώστου και την κοινότητα Αμαξιάδων, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Μαρωνείας-Σαπών** με έδρα τις Σάπες αποτελούμενος από τους δήμους α. Μαρωνείας και β. Σαπών, οι οποίοι καταργούνται.

- **Δήμος Αρριανών** με έδρα τη Φιλλύρα αποτελούμενος από τους δήμους α. Αρριανών β. Φιλλύρας και τις κοινότητες α. Κέχρου β. Οργάνης, οι οποίοι καταργούνται.

Νομός Έβρου

- **Δήμος Αλεξανδρούπολης** με έδρα την Αλεξανδρούπολη και ιστορική έδρα τη Βήρα αποτελούμενος από τους δήμους α. Αλεξανδρούπολης β. Τραϊανούπολης και γ. Φερών, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Σουφλίου** με έδρα το Σουφλί αποτελούμενος από τους δήμους α. Σουφλίου και β. Τυχερού γ. Ορφέα, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Διδυμοτείχου** με έδρα το Διδυμότειχο αποτελούμενος από τους δήμους α. Διδυμοτείχου και β. Μεταξάδων, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Ορεστιάδας** με έδρα την Ορεστιάδα αποτελούμενος από τους δήμους α. Ορεστιάδος β. Βύσσας γ. Κυπρίνου και δ. Τριγώνου, οι οποίοι καταργούνται.
- **Δήμος Σαμοθράκης** με έδρα τη Σαμοθράκη.

Στο ΥΔ υπάγονται οι ακόλουθοι Δήμοι του Προγράμματος Καλλικράτη.

Πίνακας 2-1. Δήμοι του Προγράμματος Καλλικράτη στο ΥΔ 12

Α/Α	ΔΗΜΟΣ	ΠΕ	ΕΚΤΑΣΗ ΔΗΜΟΥ (Km ²)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΕΝΤΟΣ ΥΔ (%)
1	ΔΡΑΜΑΣ	ΔΡΑΜΑΣ	839,85	56,21%
2	ΚΑΤΩ ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ	ΔΡΑΜΑΣ	872,39	40,59%
3	ΠΑΡΑΝΕΣΤΙΟΥ	ΔΡΑΜΑΣ	1028,40	78,81%
4	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ	ΕΒΡΟΥ	1214,78	100,00%
5	ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ	ΕΒΡΟΥ	565,73	100,00%
6	ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ	ΕΒΡΟΥ	957,30	100,00%
7	ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ	ΕΒΡΟΥ	180,51	100,00%
8	ΣΟΥΦΛΙΟΥ	ΕΒΡΟΥ	1327,14	100,00%
9	ΘΑΣΟΥ	ΘΑΣΟΥ	383,75	100,00%
10	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΚΑΒΑΛΑΣ	351,80	2,01%
11	ΝΕΣΤΟΥ	ΚΑΒΑΛΑΣ	681,74	90,96%
12	ΑΒΔΗΡΩΝ	ΞΑΝΘΗΣ	352,25	100,00%
13	ΜΥΚΗΣ	ΞΑΝΘΗΣ	632,07	100,00%
14	ΞΑΝΘΗΣ	ΞΑΝΘΗΣ	501,56	100,00%
15	ΤΟΠΕΙΡΟΥ	ΞΑΝΘΗΣ	309,72	100,00%
16	ΑΡΡΙΑΝΩΝ	ΡΟΔΟΠΗΣ	773,55	100,00%
17	ΙΑΣΜΟΥ	ΡΟΔΟΠΗΣ	487,75	100,00%
18	ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	646,07	100,00%
19	ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ-ΣΑΠΩΝ	ΡΟΔΟΠΗΣ	643,59	100,00%

2.1.2 Πληθυσμιακά στοιχεία

Στο ΥΔ 12, απαντώνται 636 οικισμοί συνολικού πραγματικού πληθυσμού ίσο με 402.113 κατοίκους, σύμφωνα με την απογραφή του 2001 και 408.186 κατοίκους σύμφωνα με την απογραφή του 2011. Η πλειοψηφία των οικισμών (75%) έχει πληθυσμό μικρότερο των 500 κατοίκων και συγκεντρώνει το 20% του πληθυσμού του ΥΔ. Οι οικισμοί ως 2.000 κατοίκους συγκεντρώνουν το 50% του συνολικού πληθυσμού του ΥΔ ενώ το 34% του συνολικού πληθυσμού συγκεντρώνεται στις τρεις πρωτεύουσες των Νομών του ΥΔ.

Στον ακόλουθο πίνακα παρατίθενται τα πληθυσμιακά μεγέθη του ΥΔ ανά Δήμο Καλλικράτη βάσει των απογραφών του 2001 και του 2011.

Πίνακας 2-2. Πληθυσμιακά μεγέθη ΥΔ 12 βάσει απογραφών 2001 και 2011

ΔΗΜΟΙ	Πραγματικός Πληθ. 2011	Πραγματικός Πληθ. 2001
ΑΒΔΗΡΩΝ	18800	18363
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ	72899	65995
ΑΡΡΙΑΝΩΝ	16151	18062
ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ	19304	23411
ΔΡΑΜΑΣ	398	440
ΘΑΣΟΥ	13531	12969
ΙΑΣΜΟΥ	13778	15308
ΚΑΤΩ ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ	1773	2123
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	66379	60641
ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ - ΣΑΠΩΝ	15229	17822
ΜΥΚΗΣ	14510	15538
ΝΕΣΤΟΥ	21794	22134
ΞΑΝΘΗΣ	65215	55147
ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ	35555	37156
ΠΑΡΑΝΕΣΤΙΟΥ	2301	3101
ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ	4239	3936
ΣΟΥΦΛΙΟΥ	14898	17768
ΤΟΠΕΙΡΟΥ	11432	12199
ΣΥΝΟΛΟ Υ.Δ.12	408186	402113

Από τα παραπάνω δεδομένα, προκύπτει μικρή αύξηση στον πληθυσμό του ΥΔ.

2.2 Καταγραφή και Οριοθέτηση Λεκανών Απορροής Ποταμών Υ.Δ.

Με βάση τον διαχωρισμό της ελληνικής επικράτειας σε 14 Υδατικά Διαμερίσματα και 45 λεκάνες απορροής η οποία δημοσιεύθηκε στην υπ. αριθ. 706/16.7.2010 (ΦΕΚ Β'/1383/2.9.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, το Υ.Δ. Θράκης [EL12] αποτελείται από **πέντε** (5) λεκάνες απορροής. Οι λεκάνες και τα φυσικά χαρακτηριστικά τους παρουσιάζονται στον ακόλουθο Πίνακα 2-3.

Πίνακας 2-3. Λεκάνες Απορροής Ποταμών Υ.Δ. Θράκης [EL12]

Κωδικός Λεκάνης	Όνομασία Λεκάνης	Έκταση (km ²)	Υψόμετρα (m)		
			Μέσο	Μέγιστο	Ελάχιστο
EL1207	ΝΕΣΤΟΥ	2975,5	606	2200	0
EL1208	Ρ. ΞΑΝΘΗΣ – ΞΗΡΟΠΕΜΑΤΟΣ	1663,6	363	1822	0
EL1209	Ρ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ – ΛΟΥΤΡΟΥ ΕΒΡΟΥ	1958,4	289	1459	0
EL1210	ΕΒΡΟΥ	4080,9	175	1202	0
EL1242	ΘΑΣΟΥ – ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ	564,3	347	1600	0
Υ.Δ. 12	ΣΥΝΟΛΟ Υ.Δ. 12	11 242,8			

Ο διαχωρισμός της επικράτειας σε υδατικά διαμερίσματα και λεκάνες απορροής γίνεται στη βάση τριών επάλληλων επιπέδων, οι ορισμοί των οποίων είναι χρήσιμο να παρατεθούν εδώ:

- Το πρώτο επίπεδο, του Υδατικού Διαμερίσματος (Υ.Δ.) είναι ταυτόσημο με την Περιοχή Λεκάνης Απορροής Ποταμού (ΠΛΑΠ) όπως αναφέρεται στην Οδηγία 2000/60/ΕΚ (εφεξής *Οδηγία*). Η χώρα διαχωρίζεται σε 14 Υ.Δ. τα όρια των οποίων είχαν αρχικά προσδιορισθεί από το τότε Υ.Β.Ε.Τ. (1987). Τα ισχύοντα όριά τους προσδιορίζονται, όπως ήδη αναφέρθηκε, από την πρόσφατη απόφαση της Ε.Ε.Υ. 706/2010. Το Υ.Δ. (ή ΠΛΑΠ) παραμένει η βασική μονάδα διαμόρφωσης της υδατικής πολιτικής και η βάση στην οποία εφαρμόζεται η Οδηγία. Με άλλα λόγια, το Σχέδιο Διαχείρισης Υδατικών Πόρων αναφέρεται σε επίπεδο Υ.Δ.
- Το δεύτερο επίπεδο, της Λεκάνης Απορροής, είναι υποσύνολο των Υδατικών Διαμερισμάτων, στις οποίες και διαχωρίζονται. Οι λεκάνες αυτές αποτελούν ευρύτερα σύνολα επιμέρους υπολεκανών που μπορεί να περιλαμβάνουν τις επιφανειακές υπολεκάνες περισσοτέρων του ενός υδατορευμάτων και άλλων υπολεκανών (π.χ. παράκτιων περιοχών που αποστραγγίζονται από πολλά μικρά υδατορεύματα ή μισγάγγειες). Οι λεκάνες αυτές έχουν καθορισθεί στο πλαίσιο της εφαρμογής του Άρθρου 3 της Οδηγίας. Συνολικά, σε όλη τη χώρα, υπάρχουν 45 Λεκάνες Απορροής οι οποίες προσδιορίζονται επίσης βάσει της ως άνω απόφασης της Ε.Ε.Υ.
- Τέλος, το τρίτο επίπεδο, των Υπολεκανών Απορροής, αντιστοιχεί κατά κύριο λόγο στον διαχωρισμό επιφανειακών λεκανών απορροής που αντιστοιχούν σε συγκεκριμένα υδατορεύματα ή/και παραποτάμους αυτών, σε κλειστές (ενδορροϊκές) λεκάνες ή σε συνενώσεις λεκανών απορροής μικρότερων υδατορευμάτων σε παράκτιες περιοχές. Ο διαχωρισμός αυτός έχει αρχικά προσδιορισθεί από το πρώην Υ.Β.Ε.Τ. (1987) και έχει χρησιμοποιηθεί και στις πρόσφατες διαχειριστικές μελέτες του ΥΠ.ΑΝ. (2003-08). Το επίπεδο αυτό δεν απαιτείται να προσδιορισθεί στο πλαίσιο εφαρμογής του Άρθρου 3 της Οδηγίας, ωστόσο η ύπαρξή του είναι επιβοηθητική για τον περαιτέρω διαχωρισμό των Λεκανών Απορροής σε Υπολεκάνες Απορροής όπου αυτό είναι χρήσιμο ή αναγκαίο. Ο διαχωρισμός αυτός έχει χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο προσδιορισμού των συναρμοδιοτήτων μεταξύ Δ/νσεων Υδάτων στην πρόσφατη απόφαση 706/2010 της Ε.Ε.Υ.

Παραδείγματος χάριν, η Δ/νση Υδάτων ΑΜΘ είναι αρμόδια για την διαχείριση των υδάτων των υπολεκανών απορροής Οχυρού και Μαρμαρά οι οποίες ανήκουν στην Λεκάνη Απορροής Στρυμόνα (EL1206) και στο Υ.Δ. Ανατ. Μακεδονίας [EL11] ενώ η Υπολεκάνη Απορροής π. Στρυμόνα και ορισμένες μικρότερες υπολεκάνες που

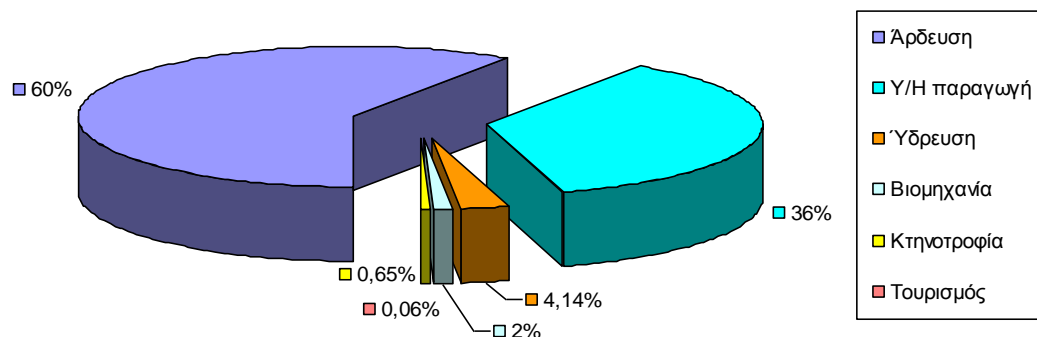
καταλαμβάνουν το υπόλοιπο τμήμα της Λεκάνης Απορροής EL1206 και του Υ.Δ. Ανατ. Μακεδονίας [EL11], βρίσκονται στην δικαιοδοσία της Δ/σης Υδάτων Κεντρικής Μακεδονίας.

Τα όρια και των τριών παραπάνω επιπέδων είναι καθορισμένα με υδρολογικά κριτήρια, δηλαδή αποτελούν επιφανειακούς υδροκρίτες μεταξύ λεκανών απορροής και τμήματα της ακτογραμμής ή της μεθορίου. Ως εκ τούτου, τα όρια αυτά συχνά διασχίζουν περιοχές διοικητικής διαίρεσης, όπως όρια Δήμων, Περιφερειακών Ενοτήτων (δηλ. των πρώην Νομών) και Περιφερειών. Η απόφαση 706/2010 της Ε.Ε.Υ. καθορίζει την διοικητική αρμοδιότητα των Δ/σεων Υδάτων σε σχέση με τα Υδατικά Διαμερίσματα.

Η κυριότερη χρήση νερού στο ΥΔ είναι η αρδευτική, όπως εξ άλλου και στις περισσότερες περιοχές του ελληνικού χώρου. Σημαντική είναι επίσης η ζήτηση για την υδροηλεκτρική παραγωγή. Δευτερεύουσες, από την άποψη των ποσοτήτων, ζητήσεις δημιουργούνται στην ύδρευση και τη βιομηχανία, ενώ μικρή είναι η συμμετοχή στην συνολική ζήτηση της κτηνοτροφίας και του τουρισμού. Υπάρχει ακόμα και μια ζήτηση νερού για την διατήρηση του περιβάλλοντος και των οικοσυστημάτων, ιδιαίτερα στην εκβολή των π. Νέστου και Έβρου αλλά και για την διατήρηση των ποιοτικών χαρακτηριστικών (κυρίως της αλατότητας) των πολυάριθμων μεταβατικών υδάτων (λιμνοθαλασσών) του ΥΔ σε επιθυμητά για τα οικοσυστήματα που υποστηρίζουν επίπεδα. Η ζήτηση αυτή δεν έχει καθορισθεί με ακρίβεια, ωστόσο έχουν υπάρξει διάφορες προσεγγίσεις προς αυτή την κατεύθυνση.

Η συνολική μέση ετήσια ζήτηση από ανθρωπογενείς χρήσεις ανέρχεται σε 1.616 hm³. Η μεγαλύτερη ζήτηση νερού στο υδατικό διαμέρισμα προέρχεται από την αρδευόμενη γεωργία, όπως προαναφέρθηκε, η οποία ανέρχεται σε 962,5 hm³ (92,4 %). Η υδροηλεκτρική παραγωγή στη λεκάνη του Νέστου χρησιμοποιεί 582 hm³.

Για τις λοιπές χρήσεις η ζήτηση διαμορφώνεται σε 42,8 hm³ για την ύδρευση (4,14 %), 0,6 hm³ για τον τουρισμό (0,06 %), 21,1 hm³ για τη βιομηχανία (2,05 %) και 7 hm³ για την κτηνοτροφία (0,65%). Στο Σχήμα που ακολουθεί δίνεται παραστατικά η κατανομή της ζήτησης στο ΥΔ ανάμεσα στις διάφορες χρήσεις.

Σχήμα 2-2. Ποσοστιαία κατανομή της ζήτησης νερού στις διάφορες χρήσεις στο ΥΔ 12

Σύμφωνα με τα διαθέσιμα δεδομένα, η υφιστάμενη ζήτηση στο υδατικό διαμέρισμα, καλύπτεται σε μέση ετήσια βάση σε μεγάλο βαθμό (ποσοστό 97%) από τις προσφερόμενες ποσότητες νερού. Πρέπει βέβαια να επισημανθεί ότι η προσφορά νερού στη λεκάνη του Στρυμόνα εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό από τις εισερχόμενες ποσότητες νερού από τα διασυνοριακά ύδατα.

Το ΥΔ εμφανίζεται γενικά πλεονασματικό καλύπτοντας την ζήτηση τόσο από επιφανειακά όσο και από υπόγεια νερά. Ελλείμματα εμφανίζονται μόνο κατά τις περιόδους έντονης ξηρασίας, όπως το γεγονός ξηρασίας 1989-1993 το οποίο περιλαμβάνεται στην περίοδο προσομοίωσης του συστήματος που είχε διενεργηθεί στην διαχειριστική μελέτη του πρώην Υπ.ΑΝ. Τα ελλείμματα που εμφανίζονται στην περίπτωση αυτή δεν ξεπερνούν το 10-15% της ζήτησης κατά μέγιστον.

2.2.1 ΛΑΠ Νέστου (EL1207)

Το μεγαλύτερο μέρος της Λεκάνης Απορροής Νέστου (EL1207) του Υ.Δ. Θράκης καταλαμβάνει η επί ελληνικού εδάφους υπολεκάνη απορροής του ομώνυμου ποταμού. Η Λεκάνη Απορροής EL1207 περιλαμβάνει και δύο μικρές τοπικές υπολεκάνες εκατέρωθεν των εκβολών του Νέστου, έτσι η συνολική της έκταση ανέρχεται σε 2.975,5 Km². Στην ΛΑΠ Νέστου περιλαμβάνονται οι μοναδικές εγκαταστάσεις υδροηλεκτρικής παραγωγής στο ΥΔ Θράκης, τα φράγματα Θησαυρού και Πλατανόβρυσης της ΔΕΗ. Η ΛΑΠ υποστηρίζει επίσης μέσω εκτεταμένων απολήψεων από το ρουφράκτη Τοξοτών τις αρδευτικές ανάγκες σημαντικών εκτάσεων εκατέρωθεν των εκβολών του Νέστου, στις Π.Ε. Καβάλας και Ξάνθης.

2.2.2 ΛΑΠ Ρ. Ξάνθης-Ξηρορέματος (EL1208)

Η ΛΑΠ EL1208 αποτελείται κυρίως από τις υπολεκάνες απορροής των π. Κόσυνθου και Κομφάτου, καθώς και τα υπόλοιπα του Ν. Ξάνθης που αποστραγγίζονται μέσω μικρών υδατορευμάτων απευθείας στην θάλασσα. Περιλαμβάνει ακόμα την υπολεκάνη απορροής της λ/θ Βιστωνίδας και των πέριξ αυτής παράλιων μεταβατικών υδατικών συστημάτων.

2.2.3 ΛΑΠ Ρ. Κομοτηνής-Λουτρού Έβρου (EL1209)

Η ΛΑΠ EL1209 περιλαμβάνει τις υπολεκάνες απορροής του π. Λίσσου ή Φιλιουρή και του π. Βοζβόζη η οποία περιλαμβάνει και την σημαντική λ. Ισμαρίδα (Μητρικού). Περιλαμβάνει επίσης ορισμένα μικρότερα υδατορεύματα που αποστραγγίζουν τις νότιες παραλιακές περιοχές. Μαζί με την προηγούμενη ΛΑΠ EL1208, είναι οι δύο ΛΑΠ του ηπειρωτικού τμήματος του ΥΔ Θράκης, που αποστραγγίζουν τμήματα που ανήκουν εξ ολοκλήρου στην ελληνική επικράτεια, δηλαδή δεν αποτελούν τμήματα διασυνοριακών λεκανών.

2.2.4 ΛΑΠ Έβρου (EL1210)

Η λεκάνη του Έβρου ποταμού, συνολικής έκτασης 53.000 km² καταλαμβάνει τμήμα της ανατολικής Βαλκανικής Χερσονήσου και μοιράζεται ανάμεσα στην Βουλγαρία, την Τουρκία και την Ελλάδα. Βόρεια και δυτικά η λεκάνη αναπτύσσεται επί Βουλγαρικού εδάφους, στα νοτιοανατολικά κυρίως επί Τουρκικού εδάφους και στα νοτιοδυτικά επί ελληνικού εδάφους. Ο

ποταμός Έβρος αποτελεί κατά τμήματά του το εθνικό σύνορο μεταξύ Ελλάδας - Βουλγαρίας και Ελλάδας – Τουρκίας.

Το συνολικό μήκος του ποταμού είναι 528 km, από τα οποία τα 310 km ανήκουν στην Βουλγαρία, ενώ 208 km καθορίζουν τα σύνορα της Ελλάδας με τη Βουλγαρία και την Τουρκία. Η λεκάνη απορροής του ποταμού μοιράζεται ανάμεσα στα τρία κράτη που διασχίζει ως εξής:

- τα 35.085 km² (66,2%) ανήκουν στην Βουλγαρία,
- τα 14.575 km² (27,5%) ανήκουν στην Τουρκία, και
- τα 3.340 km² (6,3%) ανήκουν στην Ελλάδα.

Η ΛΑΠ EL1210 περιλαμβάνει το ως άνω τμήμα της ευρύτερης λεκάνης του Έβρου ποταμού το οποίο βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια καθώς και ορισμένα μικρότερα υδατορεύματα στα νοτιοδυτικά της κυρίως λεκάνης Έβρου (χ. Λουτρού, ρ. Ειρήνης, ρ. Αράπης). Η ΛΑΠ περιλαμβάνει ακόμα υπολεκάνες απορροής δύο ακόμα διασυνοριακών ποταμών, παραπόταμων του π. Έβρου: του π. Άρδα, στην περιοχή της Ορεστιάδας και του π. Ερυθροποτάμου στην περιοχή του Διδυμοτείχου. Η Ελλάδα μοιράζεται αμφότερος τους παραποτάμους αυτούς με την Βουλγαρία.

2.2.5 ΛΑΠ Θάσου - Σαμοθράκης (EL1242)

Η ΛΑΠ EL1242 περιλαμβάνει τις μικρές υπολεκάνες των νήσων Θάσου και Σαμοθράκης.

2.3 Καταγραφή και Οριοθέτηση κύριων Ποταμών

Οι κύριοι ποταμοί του Υ.Δ. Θράκης είναι οι π. Νέστος και Έβρος. Οι ποταμοί αυτοί αποτελούν ταυτόχρονα τους διασυνοριακούς ποταμούς του Υ.Δ. τα νερά των οποίων η Ελλάδα μοιράζεται με την Βουλγαρία και την Τουρκία. Σημαντικοί παραπόταμοι του Έβρου αλλά και σε επίπεδο Υ.Δ. είναι ο π. Άρδας και ο π. Ερυθροπόταμος.

Δευτερεύοντες ποταμοί του Υ.Δ. είναι ο π. Λίσσος ή Φιλιουρής, ο π. Κόσυνθος (ρ. Ξάνθης) και ο π. Κομψάτος (συχνά αναφερόμενος ως Ξηροπόταμος λόγω της αναγραφής του ως τέτοιου στους χάρτες ΓΥΣ – στην πραγματικότητα, Ξηροπόταμος είναι ο κύριος παραπόταμος του Κομψάτου που διέρχεται από τις Θέρμες). Ακολουθεί μια εκτενέστερη περιγραφή των δύο κύριων ποταμών και των παραποτάμων τους.

Ποταμός Νέστος

Ο ποταμός Νέστος πηγάζει από το όρος Ρίλα στην κεντρική Βουλγαρία και εκβάλλει στο Θρακικό πέλαγος. Η συνολική λεκάνη απορροής του ποταμού Νέστου ανέρχεται σε 5.184 Km² με τα 3.437 Km² να βρίσκονται επί Βουλγαρικού εδάφους. Στην έκταση αυτή δεν συνυπολογίζονται τα 565 Km² περίπου που αντιστοιχούν στην λεκάνη απορροής του φράγματος Δεσπάτη στη Βουλγαρία, τα νερά της οποίας εκτρέπονται σχεδόν στο σύνολό τους και δεν φθάνουν στην ελληνική μεθόριο. Ο ποταμός και η λεκάνη απορροής του στο ελληνικό τμήμα μοιράζονται διοικητικά στις Περιφερειακές Ενότητες Δράμας, Ξάνθης και Καβάλας.

Ο ποταμός Νέστος έχει συνολικό μήκος περίπου 234 Km από τα οποία τα 104 είναι μέσα στη Βουλγαρία. Τριάντα χιλιόμετρα νοτίως των συνόρων αρχίζει μια μεγάλη καμπή του ποταμού με μήκος πάνω από 20 Km γύρω από το βουνό Ραχίστα, η κορυφή του οποίου φθάνει στο υψόμετρο των 1008 m. Οι θέσεις φραγμάτων στο Ελληνικό έδαφος βρίσκονται στο τμήμα αυτό του ποταμού όπου τοποθετούνται τα υφιστάμενα ΥΗΕ Θησαυρός και Πλατανόβρυση και το προγραμματιζόμενο έργο ΥΗΕ Τεμένους. Η καμπή του ποταμού τελειώνει στο Παρανέστι λίγο κατάντη της θέσης φράγματος του Τεμένους. Από εκεί η κοιλάδα ανοίγει και ο ποταμός Νέστος συνεχίζοντας τη ροή του κατά τη γενική νοτιοανατολική κατεύθυνση, μέσα στην καλλιεργούμενη πεδιάδα των εκβολών του, στρέφει τελικά προς το Νότο και εκβάλλει στο Θρακικό πέλαγος σχηματίζοντας το γνωστό Δέλτα του Νέστου.

Η λεκάνη απορροής του ποταμού έχει έντονα ορεινό χαρακτήρα, περιβάλλεται από ιδιαίτερα μεγάλα υψόμετρα και χαρακτηρίζεται από μεγάλες κλίσεις. Κατά την είσοδό του στο Ελληνικό έδαφος έχει υψόμετρο περίπου 400 m. Η γενική κλίση της ροής είναι περίπου 1,2%. Η λεκάνη απορροής μπορεί να διαιρεθεί σε δύο κύρια τμήματα: το ορεινό και πεδινό τμήμα που συμπίπτει σχεδόν με το δέλτα. Στο τελευταίο τμήμα, το υψόμετρο ποικίλλει από 0-200 m.

Η φυσική ροή του ποταμού Νέστου παρουσιάζει εποχιακές διακυμάνσεις. Οι μέγιστες παροχές παρουσιάζονται κατά τη διάρκεια του χειμώνα, (λόγω της τήξης του χιονιού και των αυξημένων βροχοπτώσεων) ενώ η ελάχιστη παροχή παρουσιάζεται κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Οι φυσικές παροχές (μη ρυθμισμένες από τα φράγματα) κυμαίνονταν ιστορικά από 10 m³/s κατά τη διάρκεια των θερινών μηνών και των χειμωνιάτικων μηνών των ξηρών ετών έως 1.000 m³/s κατά τη διάρκεια των πλημμυρών. Μετά την κατασκευή των φραγμάτων, το καθεστώς της ροής του ποταμού κατάντη έχει αλλάξει και τώρα καθορίζεται από τη διαχείριση των ταμιευτήρων.

Στη λεκάνη απορροής του Νέστου βόρεια επικρατούν οι γρανίτες (24,7% της λεκάνης) και οι γνεύσιοι (22,8%) και κεντρικά κυριαρχούν τα μάρμαρα (21,5%). Οι αλλουβιακές αποθέσεις από αργίλους, άμμους και χάλικες καταλαμβάνουν σημαντική έκταση στο Δέλτα του Νέστου. Με βάση τη γεωλογική σύσταση και δομή, η λεκάνη απορροής του Νέστου μπορεί να χωριστεί στα ακόλουθα τμήματα που αντιστοιχούν και σε διαφορετική υδρογεωλογική συμπεριφορά.

- Το τμήμα της λεκάνης βόρεια της γραμμής Πτελέας - Δαφνώνα μέχρι τα βουλγαρικά σύνορα. Η περιοχή αυτή δομείται από γρανιτογνεύσιους οι οποίοι έχουν πολύ μικρό συντελεστή κατείδυσης και μεγάλο συντελεστή απορροής.
- Το τμήμα νότια της γραμμής Πτελέας - Δαφνώνα μέχρι τα νότια κράσπεδα της ορεινής ζώνης (Τοξότες - Παράδεισος - Ζαρκάδια). Το τμήμα αυτό δομείται κυρίως από μάρμαρα, τα οποία χαρακτηρίζονται από μεγάλο συντελεστή κατείδυσης και μικρό συντελεστή απορροής.
- Το τμήμα τεταρτογενών αποθέσεων που αφορά το Δέλτα του Νέστου.

Σύμφωνα με στοιχεία του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης και Προστασίας Υδατικών Πόρων της Χώρας (ΕΜΠ 2008), η εκτιμώμενη φυσική ετήσια απορροή του ποταμού ανέρχεται σε 3.140 hm³ (ΥΒΕΤ, 1989). Η μέση φυσική απορροή στα σύνορα αναφέρεται 1.500 hm³, τα οποία μετά την αφαίρεση διαφόρων χρήσεων και εκτροπών στη Βουλγαρία, υπολογίζονται σε 939 hm³. Παρόμοια ποσότητα (1.170 hm³) αναφέρει ως εισερχόμενη στην Ελλάδα και το Σχέδιο

Διαχείριση της ΠΛΑΠ Δυτ. Αιγαίου το οποίο έχει δημοσιεύσει η Βουλγαρία. Η ετήσια απορροή αναφέρεται (ΕΜΠ, 2008) 1.280 hm³ στη θέση Θησαυρός και 1.424 hm³ στη θέση Τέμενος. Η μέση ετήσια παροχή στις εκβολές του Νέστου αναφέρεται ως 58 m³/s (μετρήσεις 1964-1970). Ωστόσο, νεώτερες εκτιμήσεις για την χρονοσειρά εισροών στο φράγμα Θησαυρού, οι οποίες αποκτήθηκαν με την επέκταση της υφιστάμενης χρονοσειράς βάσει των δεδομένων από το ισοζύγιο του φράγματος και παρουσιάστηκαν στην «Μελέτη για τη μεταφορά και διανομή του νερού από τον ποταμό Νέστο στις πεδιάδες Ξάνθης και Κομοτηνής για την αποκατάσταση των υπόγειων υδροφορέων» (ΥΠΑΑΤ, 2006) η μέση ετήσια απορροή στο φράγμα Θησαυρού υπολογίζεται σε 1.020 hm³ για την περίοδο 1966-1995 και 1998-2006.

Ποταμός Έβρος

Ο Έβρος είναι ο δεύτερος σε μέγεθος ποταμός της Ανατολικής Ευρώπης και χαρακτηρίζεται για τις φερτές ύλες που μεταφέρει και αποθέτει ανάμεσα στην Αλεξανδρούπολη και στην Αίνο. Ο ποταμός Έβρος πηγάζει από την οροσειρά Ρίλα της δυτικής Βουλγαρίας στα νότια της Σόφιας και κυλά σε βουλγαρικό έδαφος νοτιοανατολικά σχηματίζοντας κοιλάδα ανάμεσα στις οροσειρές της Ροδόπης και του Αίνου και διερχόμενος από τις πόλεις Πλόβντιβ (Φιλιππούπολη), Σβίλεγκραντ, Ιβαήλοβγκραντ, ενώ παράλληλα δέχεται πλήθος παραποτάμων. Συναντά τα ελληνοβουλγαρικά σύνορα κοντά στο χωριό Καστανιές και εισέρχεται για λίγα χιλιόμετρα σε τουρκικό έδαφος σχηματίζοντας το τρίγωνο του Καραγάτς, κοντά στην Ανδριανούπολη, όπου δέχεται τους κυριότερους παραποτάμους Τούνζα από βόρεια και Άρδα από δυτικά, ενώ κοντά στο Διδυμότειχο δέχεται τα νερά του Ερυθροποτάμου από δυτικά και του Εργίνη από ανατολικά. Στη συνέχεια αποτελεί το σύνορο Ελλάδας - Τουρκίας, χωρίζοντας γεωγραφικά τη Δυτική από την Ανατολική Θράκη. Διέρχεται κοντά στις ελληνικές κωμοπόλεις Πύθιο, Φέρρες, Διδυμότειχο, Σουφλί, Λάβαρα, Τυχερό, Νέα Βύσσα και στις τουρκικές Meriç, Keşan και εκβάλλει στο βόρειο Αιγαίο Πέλαγος.

Υπολογίζεται πως η ελάχιστη παροχή του ποταμού Έβρου είναι περίπου 8 m³/s, ενώ η συνήθης παροχή του είναι μεταξύ 50-100 m³/s (Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Δέλτα Έβρου, 2010, ΥΠ.ΑΝ., 2006). Η μέγιστη παροχή εμφανίζεται μεταξύ Μαρτίου και Μαΐου, και η ελάχιστη μεταξύ Ιουλίου και Σεπτεμβρίου. Οι βροχοπτώσεις συμβάλλουν 52-55% στην απορροή στον άνω ρου (Plovdiv) και στο μέσο ρου της λεκάνης απορροής (Harmanli), αντίστοιχα, και αυξάνεται σε 71% στο Edirne. Η εποχιακή διακύμανση της παροχής αυξάνεται αντίστοιχα (Skoulikidis κ.α., 2009).

Ο Έβρος δεν είναι πλωτός σε κανένα σημείο του, έχει όμως σημαντικό όγκο υδάτων που χρησιμοποιούνται για παραγωγή ηλεκτρισμού και αρδεύσεις. Η ευρύτερη υδρολογική λεκάνη του Έβρου καταλαμβάνει βόρεια στο κυρίως τμήμα της μεγάλο τμήμα της Βουλγαρίας, νότια ένα μικρό μέρος της ελληνικής επικράτειας και ανατολικά το τμήμα της Ανατολικής Θράκης που ανήκει στην Τουρκία. Στο ελληνικό τμήμα υπάρχουν τρεις επιμέρους υπολεκάνες, αυτές του παραπόταμου Άρδα, που εισέρχεται βορειοδυτικά στο ελληνικό τμήμα από τη Βουλγαρία, του Ερυθροποτάμου λίγο νοτιότερα και του Έβρου στο υπόλοιπο τμήμα της. Το τοπογραφικό ανάγλυφο στην ευρύτερη υδρολογική λεκάνη φθάνει τα 2.915 m, με μέσο υψόμετρο τα 411 m και μέση κλίση 11%. Το τοπογραφικό ανάγλυφο στο ελληνικό τμήμα της υδρολογικής λεκάνης

φθάνει τα 1.202 m, με μέσο υψόμετρο τα 175 m και μέση κλίση 7%. Το μέγιστο υψόμετρο στη λεκάνη του Άρδα φθάνει τα 405 m, το μέσο υψόμετρο τα 98 m και η μέση κλίση 10%. Το μέγιστο υψόμετρο στη λεκάνη του Ερυθροπόταμου φθάνει τα 1.127 m, το μέσο υψόμετρο τα 276 m και η μέση κλίση 18%.

Ο παραπόταμος του Έβρου, Άρδας, που στην αρχαιότητα ονομαζόταν Άρπησος, πηγάζει από την Βουλγαρική πλευρά των όρεων της Κούλας, και μετά από μια διαδρομή 216 km επί του Βουλγαρικού εδάφους εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος δίπλα από το χωριό Μηλέα. Αφού διασχίσει 43 χιλιόμετρα σε ελληνικό έδαφος στην επαρχία Ορεστιάδας, συμβάλει στον ποταμό Έβρο, στην περιοχή του χωριού Καστανέων, κοντά στην Ανδριανούπολη. Ο ποταμός Άρδας αποτελεί σημαντικό οικοσύστημα για την περιοχή και το δάσος του το οποίο αναπτύσσεται κατά μήκος της κοίτης του, είναι ένας βιότοπος εξαιρετικής σημασίας σε εθνικό επίπεδο. Όλη η περιοχή εντάσσεται στο πρόγραμμα NATURA 2000. Το φράγμα του Άρδα σε απόσταση 8 km από τον Κυπρίνο, κατασκευάστηκε το 1969 και έχει μήκος 350 μέτρα.

Ο π. Ερυθροπόταμος, επίσης παραπόταμος του Έβρου, αναπτύσσεται στο μεγαλύτερο μέρος του σε ελληνικό έδαφος και ενώνεται με τον π. Έβρο κοντά στο Διδυμότειχο. Ένα τμήμα της λεκάνης του ανήκει στη Βουλγαρία (ανάντη Μεταξάδων). Στο ύψος του Μικρού Δερείου, ο Ερυθροπόταμος αφήνει για λίγο το ελληνικό έδαφος και κινείται επί βουλγαρικού εδάφους, ενώ λίγο μετά αποτελεί το φυσικό σύνορο μεταξύ των δύο χωρών μέχρι την επανεισδοχή του στο ελληνικό έδαφος στο ύψος των Μεταξάδων.

Ο πίνακας που ακολουθεί παρουσιάζει τους κυριότερους ποταμούς του Υ.Δ. Θράκης και τα φυσικά τους χαρακτηριστικά. Το αναφερόμενο μήκος για τους διασυνοριακούς ποταμούς (Νέστο, Έβρο, Άρδα και Ερυθροπόταμο) αντιστοιχεί στο επί ελληνικού εδάφους τμήμα των ποταμών, όπως και η έκταση της λεκάνης, η οποία αναφέρεται στην έκταση της υπολεκάνης του καθ' εαυτό υδατορεύματος (τρίτου επιπέδου, ως ανωτέρω).

Πίνακας 2-4. Κύριοι Ποταμοί Υ.Δ. Θράκης [EL12]

Κωδικός λεκάνης	Ονομασία ποταμού	Μήκος (km)	Έκταση Υπολεκάνης Απορροής (km ²)
EL1207	ΝΕΣΤΟΣ	112,4	2.429
EL1210	ΕΒΡΟΣ	208,2	2.030
EL1210	ΑΡΔΑΣ	42,6	344
EL1210	ΕΡΥΘΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	170,9	971
EL1209	ΛΙΣΣΟΣ (ΦΙΛΙΟΥΡΗΣ)	98,9	1.486
EL1208	ΚΟΜΨΑΤΟΣ	82,6	596
EL1208	ΚΟΣΥΝΘΟΣ	73,0	530
ΣΥΝΟΛΟ Υ.Δ. 12		788,6	8.386

2.4 Καταγραφή και Οριοθέτηση κύριων Λιμνών

Στο Υ.Δ. Θράκης περιλαμβάνεται μόνον μία φυσική λίμνη, η λίμνη Ισμαρίδα (Μητρικού). Οι υπόλοιπες λίμνες του Υ.Δ. είναι ταμειυτήρες, συνολικά πέντε τον αριθμό. Οι σημαντικότεροι ταμειυτήρες είναι αυτοί του Θησαυρού και της Πλατανόβρυσης επί του ποταμού Νέστου, οι οποίοι τροφοδοτούν αντίστοιχα υδροηλεκτρικά έργα της ΔΕΗ. Οι λοιποί ταμειυτήρες

χρησιμοποιούνται για ψύξη του ΑΗΣ Κομοτηνής και άρδευση (Γρατινής), ύδρευση (Αισύμης) και άρδευση (Ν. Αδριανής).

Ο πίνακας που ακολουθεί παρουσιάζει τις λίμνες και τους ταμιευτήρες του Υ.Δ. Θράκης και τα φυσικά τους χαρακτηριστικά.

Πίνακας 2-5. Λίμνες Υ.Δ. Θράκης [EL12]

Κωδικός λεκάνης	Ονομασία λίμνης	Έκταση (km ²)	Σχετιζόμενος ποταμός ή παραπόταμος
EL1209	Λίμνη Ισμαρίδα (Μητρικού)	1,87	Βοζβόζης (Ρ. Κομοτηνής)
EL1207	Τ.Λ. Πλατανόβρυσης	3,25	Νέστος
EL1207	Τ.Λ. Θησαυρού	13,26	Νέστος
EL1209	Τ.Λ. Γρατινής	1,43	Αμυγδαλόρεμα
EL1209	Τ.Λ. Ν. Αδριανής	0,62	Λίσσος (Φιλιουρής)
EL1210	Τ.Λ. Αισύμης	0,98	Χειμ. Λουτρού
ΣΥΝΟΛΟ Υ.Δ. 12		21,4	

2.5 Καταγραφή και Οριοθέτηση των Μεταβατικών Υδάτων

Στο ΥΔ Θράκης βρίσκονται σημαντικά μεταβατικά ύδατα (λιμνοθάλασσες, δέλτα ποταμών κλπ.) ορισμένα εκ των οποίων είναι υπερτοπικής εμβέλειας και προστατεύονται από διεθνείς συμβάσεις. Τα κυριότερα είναι το Δέλτα του Έβρου και η Λ/Θ Βιστωνίδα.

Δέλτα του Έβρου

Ο ποταμός Έβρος και η δράση της θάλασσας συντελούν στο σχηματισμό και τη διαμόρφωση του Δέλτα. Οι φερτές ύλες και τα γλυκά νερά που κατέβαζε ο ποταμός από τη λεκάνη απορροής του, τροφοδότησαν την περιοχή και δημιούργησαν προσχώσεις οι οποίες αργότερα έδωσαν τη θέση τους στα απέραντα εύφορα χωράφια. Γλυκά νερά εισρέουν και από τον χειμάρρο του Λουτρού στη νοτιοδυτική πλευρά του δέλτα, αλλά μόνο κατά την περίοδο των βροχών.

Η μικρή υψομετρική διαφορά του δέλτα από την επιφάνεια της θάλασσας και η ήρεμη ροή του ποταμού είχαν σαν αποτέλεσμα να πλημμυρίζει η περιοχή ανάμεσα στους δύο βραχίονές του, από τις Φέρες ως τη θάλασσα για αρκετούς μήνες τον χρόνο. Όταν η ροή του ποταμού είναι μικρή, ιδίως το καλοκαίρι, τα θαλάσσια νερά εισδύουν στην κοίτη και στα κανάλια εισχωρώντας αρκετά στην ξηρά. Αποτέλεσμα των δράσεων αυτών είναι η πολυσχιδής μορφολογία των ακτών, ο σχηματισμός των μικρών νησίδων (Ασάνης, Καραβίου Ξηράδι), λιμνοθαλασσών (Δράνα, Λακί, Μονολίμνη ή Παλούκια), ελών, αμμοθινών και πλήθος άλλων βιοτόπων στην παραλιακή ζώνη του δέλτα. Η έκταση όλης της Δελταϊκής πεδιάδας ανέρχεται σε 200.000 περίπου στρέμματα από τα οποία τα 150.000 βρίσκονται στην Ελλάδα.

Ο υγρότοπος του Έβρου, όπως άλλωστε και όλοι οι υγρότοποι, είναι από τους πιο παραγωγικούς και ανανεώσιμους φυσικούς πόρους με πολλαπλά οφέλη για τον άνθρωπο. Εξασφαλίζει νερό για πόση και άρδευση, λειτουργεί σαν φυσικό φίλτρο καθαρισμού των νερών από την ρύπανση, εμποδίζει το αλμυρό νερό της θάλασσας να εισβάλλει στην ξηρά, επηρεάζει ευνοϊκά το κλίμα της περιοχής και αποτελεί ένα πολύ σημαντικό πόρο για την τοπική κοινωνία, αλλά και όλη την

ανθρωπότητα, λόγω της αξίας που έχει για την αλιεία, την κτηνοτροφία, τη γεωργία, το κλίμα, την προστασία από τις πλημμύρες, την εκπαίδευση, την αναψυχή και τις επισιτίμες.

Λ/Θ Βιστωνίδα

Η Βιστωνίδα είναι μια αβαθής λιμνοθάλασσα με εκτεταμένες ελώδεις εκτάσεις γλυκού και αλμυρού νερού περιμετρικά της. Αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους υγροτόπους της Θράκης με ιδιαίτερα πλούσια βιοποικιλότητα. Τροφοδοτείται από αριθμό υδατορευμάτων σπουδαιότερα των οποίων είναι ο Κόσυνθος, ο Κομφάτος και ο Ασπροπόταμος. Κατά τη θερινή περίοδο όταν τα υδατορεύματα έχουν χαμηλή παροχή η Βιστωνίδα επηρεάζεται ιδιαίτερα από τη θάλασσα με την οποία επικοινωνεί στο νότιο τμήμα της μέσω μιας τεχνητής διόδου μήκους 1500 m. Η Βιστωνίδα επικοινωνεί επίσης με τη λιμνοθάλασσα του Πόρτο Λάγος σε άλλα δυο σημεία με αποτέλεσμα την αυξημένη εισροή θαλασσινού νερού κυρίως την ξηρή εποχή του έτους. Η εισροή αλμυρού νερού δημιουργεί ρεύματα κυκλοφορίας διαφορετικής πυκνότητας που συντελούν επίσης και στον αυτοκαθαρισμό της λίμνης.

Η Βιστωνίδα παρουσιάζει αυξημένες συγκεντρώσεις φωσφόρου, που την καθιστούν ιδιαίτερα ευαίσθητη ως προς τον ευτροφισμό. Στις ακτές του όρμου της Βιστωνίδας εκτείνονται οι λιμνοθάλασσες Λάφρα, Λαφρούδα, Πόρτο-Λάγος, Νταλιάνι, Ξηρολίμνη, Αρωγή, Αλυκή, Πτελαία και Έλος. Η Βιστωνίδα και οι παραπάνω παρακείμενες λιμνοθάλασσες αποτελούν μαζί καθορισμένο υδάτινο σώμα των μεταβατικών υδάτων στο ΥΔ12 με την ονομασία «Λιμνοθάλασσες Ροδόπης – Πόρτο Λάγος».

Πίνακας 2-6. Μεταβατικά ύδατα Υ.Δ. Θράκης [EL12]

Κωδικός λεκάνης	Ονομασία	Είδος	Έκταση (km ²)
EL1210	Εκβολές Έβρου	Δέλτα ποταμών	164,9
EL1207	Εκβολές Νέστου	Δέλτα ποταμών	33,5
EL1208	Λιμνοθάλασσες Ροδόπης - Πόρτο Λάγος	Λιμνοθάλασσες	72,5
EL1207	Λιμνοθάλασσες Ευρύτερης περιοχής Κεραμωτής	Λιμνοθάλασσες	7,7
EL1207	Λιμνοθάλασσα Κεραμωτής	Λιμνοθάλασσες	1,2
ΣΥΝΟΛΟ Υ.Δ. 12			279,8

2.6 Καταγραφή και Οριοθέτηση των Παράκτιων Υδάτων

Τα παράκτια ύδατα του Υ.Δ. 12 εκτείνονται από δυτικά προς τα ανατολικά περίπου στο ίδιο γεωγραφικό πλάτος ακολουθώντας την οριζόντια ανάπτυξη της ακτογραμμής του διαμερίσματος. Εξάριση αποτελούν όπως είναι φυσικό τα παράκτια ύδατα των νήσων Θάσου και Σαμοθράκης. Υπενθυμίζεται ότι σύμφωνα με την Οδηγία, ως παράκτια νερά ορίζονται εκείνα τα οποία βρίσκονται σε απόσταση ενός ναυτικού μιλίου από την ακτή.

Πίνακας 2-7. Παράκτια ύδατα Υ.Δ. Θράκης [EL12]

Κωδικός λεκάνης	Όνομασία	Έκταση (km ²)	Περίμετρος (km)
EL1208	Βιστωνικός Κόλπος	62,9	37,1
EL1207	Ανατ. Κόλπος Καβάλας	69,5	37,3
EL1242	Ανωσυμη νησίδα	11,6	12,5
EL1242	Ακτές Σαμοθράκης	116,4	127,9
EL1242	Ακτές Θάσου	197,3	222,9
EL1207-08	Παραλία Αβδήρων	38,8	46,6
EL1207	Βόρειες ακτές διαύλου Θάσου	48,7	53,1
EL1210	Λιμάνι Αλεξανδρούπολης	5,1	11,4
EL1210	Ακτές Έβρου	39,9	85,2
EL1210	Ακτές Αλεξανδρούπολης	5,8	10,1
EL1209-10	Ανατ. ακτές Θρακικού πελάγους	87,7	99,9
EL1208-09	Δυτ. ακτές Θρακικού πελάγους	47,9	54,9
ΣΥΝΟΛΟ Υ.Δ. 12		731,5	798,9

2.7 Καταγραφή και Οριοθέτηση Υπογείων Υδάτων

Σύμφωνα με το άρθρο 2 της Οδηγίας 2000/60, ισχύουν οι παρακάτω ορισμοί:

- Υπόγεια Ύδατα:** το σύνολο των υδάτων που βρίσκονται κάτω από την επιφάνεια του εδάφους στη ζώνη κορεσμού και σε άμεση επαφή με το έδαφος ή το υπέδαφος.
- Υδροφόρος Ορίζοντας:** υπόγειο στρώμα ή στρώματα βράχων ή άλλες γεωλογικές στοιβάδες επαρκώς πορώδεις και διαπερατές ώστε να επιτρέπουν είτε σημαντική ροή υπόγειων υδάτων είτε την άντληση σημαντικών ποσοτήτων υπόγειων υδάτων.
- Σύστημα Υπόγειων Υδάτων :** συγκεκριμένος όγκος υπογείων υδάτων εντός ενός ή περισσότερων υδροφόρων οριζόντων.

Ο καθορισμός και η οριοθέτηση των Συστημάτων Υπόγειων Υδάτων (ΣΥΥ), στοχεύουν στην ικανοποίηση των στόχων της Οδηγίας 2000/60. Για τον σκοπό αυτό θα πρέπει σε κάθε ΣΥΥ να είναι δυνατός ο προσδιορισμός των ποσοτικών και ποιοτικών χαρακτηριστικών αυτών.

Αρχικό κριτήριο για το διαχωρισμό των υπόγειων συστημάτων αποτελεί η υδρολιθολογική συμπεριφορά των σχηματισμών που φιλοξενούν τις υπόγειες υδροφορίες. Τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για την κατηγοριοποίηση των υδροφόρων συστημάτων είναι η διαπερατότητα των σχηματισμών και η δυναμικότητα των υδροφορέων. Οι σχηματισμοί διακρίθηκαν αρχικά σε περατούς, ημιπερατούς και αδιαπέρατους, και στη συνέχεια σε περαιτέρω κατηγορίες βάσει της δυναμικότητας, της έκτασης και της λιθολογίας του κάθε σχηματισμού, οπότε προέκυψε το παρακάτω βασικό σύστημα ταξινόμησης:

- **Περατοί σχηματισμοί:** χωρίζονται σε δυο επί μέρους κατηγορίες: τους **μικροπερατούς** ή πορώδεις σχηματισμούς και τους **μακροπερατούς** ή ρωγμώδεις σχηματισμούς. Κάθε κατηγορία χωρίζεται σε υποκατηγορίες.

- **Ημιπερατοί σχηματισμοί:** μικροπερατοί ή και μακροπερατοί σχηματισμοί. Χωρίζονται σε δυο επί μέρους κατηγορίες, βάσει της δυναμικότητας και της έκτασης του κάθε σχηματισμού.
- Σε αυτή την κατηγορία εντάσσονται επίσης όλοι οι διαπερατοί σχηματισμοί: α) μικρής έκτασης, μικρής δυναμικότητας και β) περιορισμένης σημασίας, οι οποίοι λαμβάνουν τον ίδιο κωδικό με τους ημιπερατούς σχηματισμούς.
- **Αδιαπέρατοι σχηματισμοί:** Χωρίζονται σε δυο επί μέρους κατηγορίες: τους πρακτικά αδιαπέρατους σχηματισμούς και τους αδιαπέρατους σχηματισμούς ή σχηματισμούς μικρού πάχους που από κάτω τους αναπτύσσονται αξιόλογα υδροφόρα συστήματα.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα της Θράκης Υ.Δ.12. προσδιορίστηκαν και οριοθετήθηκαν **δεκαοκτώ (18) Υπόγεια Υδατικά Συστήματα** από τα οποία τρία (3) ανήκουν στην λεκάνη απορροής ποταμού Νέστου (EL1207), ένα (1) ανήκει στην λεκάνη απορροής Ρ.Ξάνθης – Ξηρορέματος (EL1208), τέσσερα (4) ανήκουν στην λεκάνη απορροής Ρ.Κομοτηνής – Λουτρού Έβρου (EL1209), έξι (6) ανήκουν στην λεκάνη απορροής Έβρου (EL1210) και τέσσερα (4) ανήκουν στην λεκάνη απορροής Θάσου – Σαμοθράκης (EL1242).

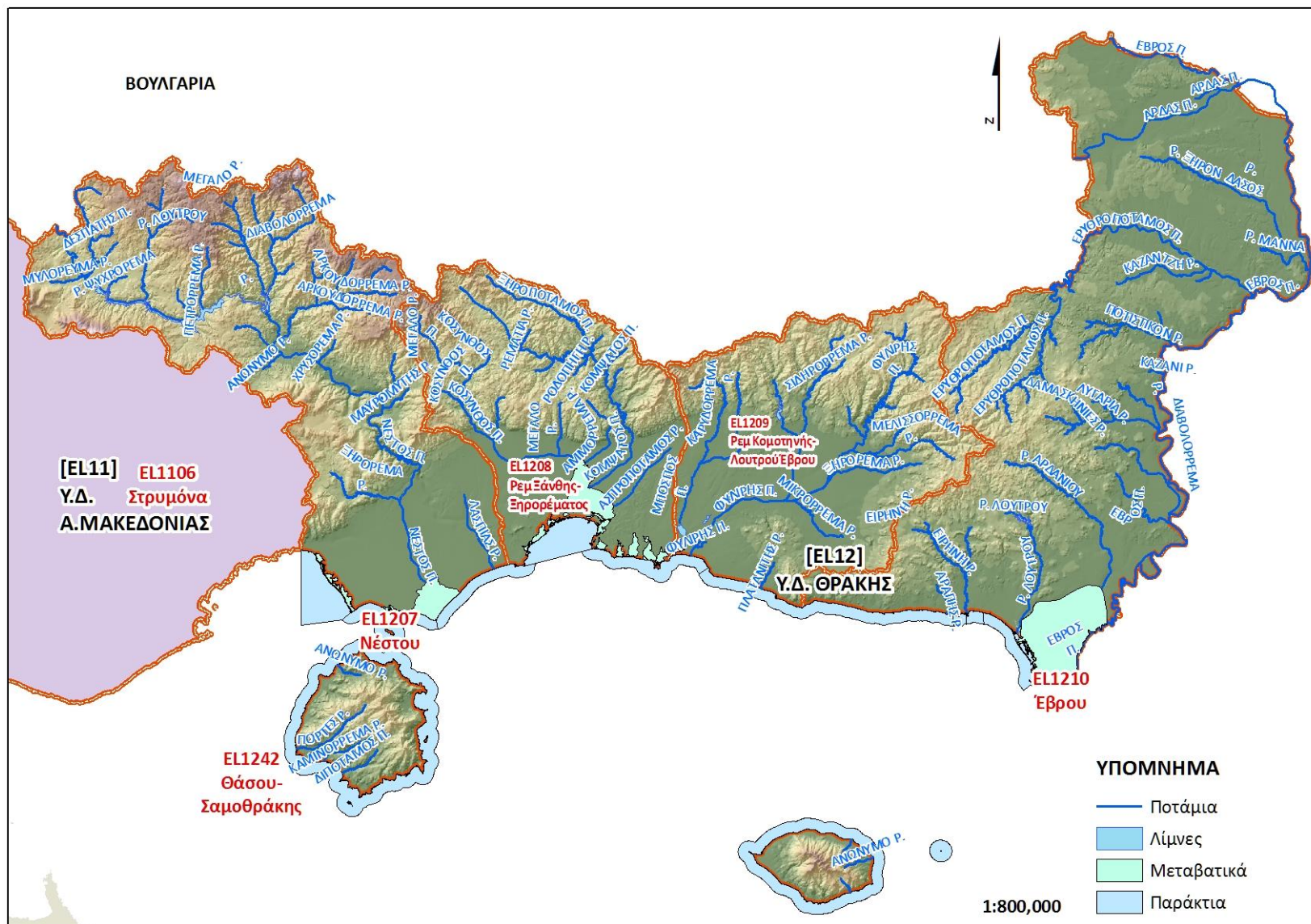
Ο πίνακας που ακολουθεί, αφορά τον προσδιορισμό των υπόγειων υδατικών συστημάτων σύμφωνα με το 1^ο Σχέδιο Διαχείρισης του ΥΔ Θράκης. Ειδικότερα για κάθε υπόγειο υδατικό σύστημα δίνονται τα ακόλουθα επικαιροποιημένα στοιχεία:

- ο κωδικός του υπόγειου υδατικού συστήματος.
- η ονομασία του.
- η έκτασή του (km²).
- το όνομα και ο κωδικός της λεκάνης απορροής του ποταμού που ανήκει το υπόγειο υδατικό σύστημα.
- παρατηρήσεις, στις οποίες αναφέρονται επιπλέον στοιχεία που αφορούν τη γεωγραφική θέση του υπόγειου υδατικού συστήματος (π.χ. υδατικό διαμέρισμα, λεκάνη απορροής, εάν συνορεύει με άλλη χώρα, κλπ.)

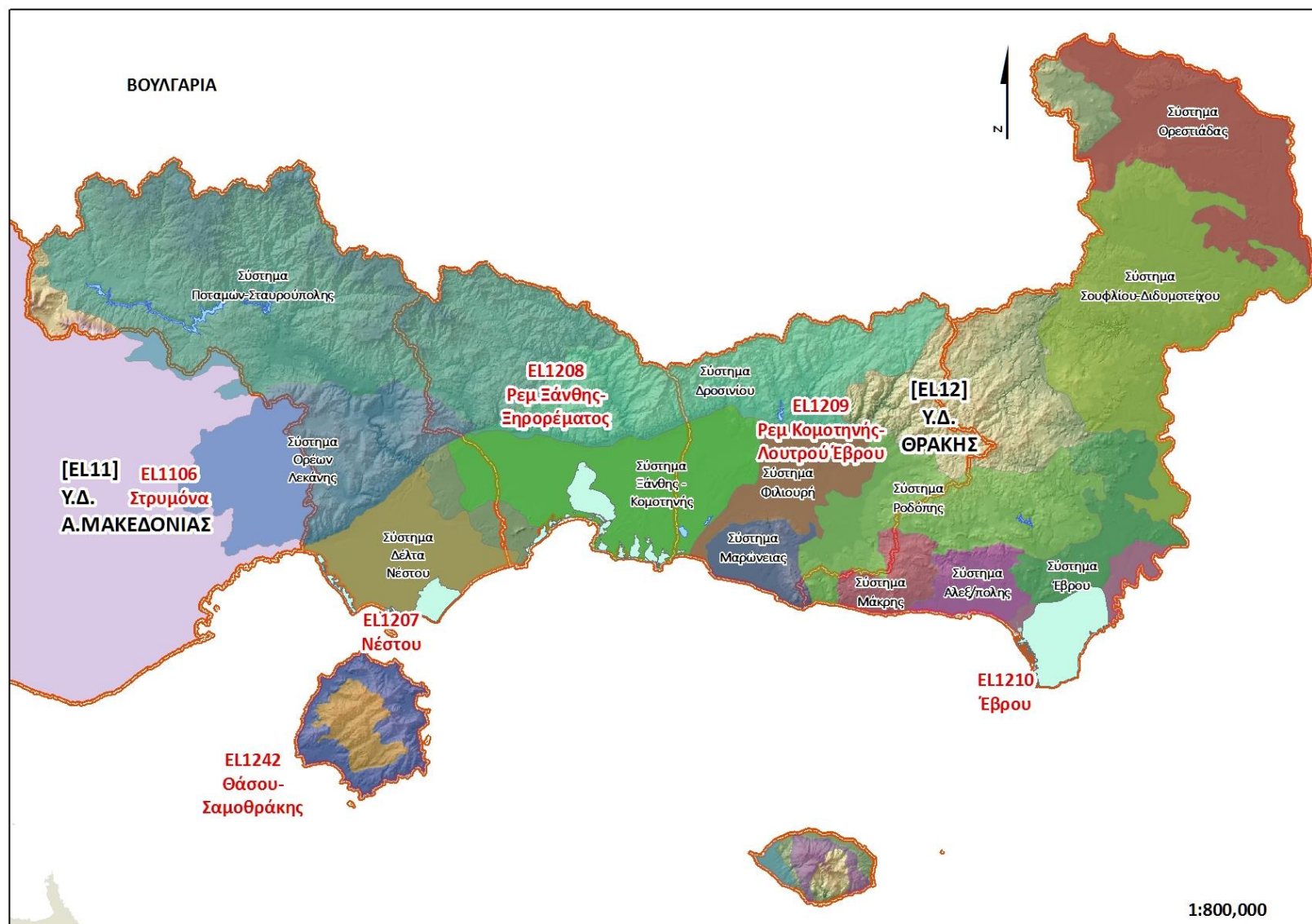
Πίνακας 2-8. Υπόγεια Υδατικά Συστήματα Υ.Δ. Θράκης [EL12]

Κωδικός Υπόγειου Υδατικού Συστήματος	Όνομα Υπόγειου Υδατικού Συστήματος	Έκταση Υπόγειου Υδατικού Συστήματος (Km ²)	Όνομα και Κωδικός Λεκάνης Απορροής Ποταμού - ΛΑΠ	Παρατηρήσεις
EL12BT010	Σύστημα Ορεσιτιάδας	835,16	Υδρολογική Λεκάνη Έβρου EL1210	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ EL1210. Συνορεύει με τη Βουλγαρία και την Τουρκία.
EL120T020	Σύστημα Παραέβριας περιοχής – Δέλτα Έβρου	225,17	Υδρολογική Λεκάνη Έβρου EL1210	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ EL1210. Συνορεύει με την Τουρκία.
EL1200030	Σύστημα Μάκρης	167,10	Υδρολογική Λεκάνη Έβρου EL1210	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ EL1207. Ένα μικρό τμήμα του βρίσκεται στη ΛΑΠ EL1209.
EL1200040	Σύστημα Φιλιουρή	331,93	Υδρολογική Λεκάνη Ρ.Κομοτηνής – Λουτρού Έβρου EL1209	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ EL1209.
EL1200050	Σύστημα Ξάνθης – Κομοτηνής	820,29	Υδρολογική Λεκάνη Ρ.Ξάνθης – Ξηρορέματος EL1208	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ EL1208. Ένα τμήμα του βρίσκεται στην ΛΑΠ EL1209 και στη ΛΑΠ 1207.
EL1200060	Σύστημα Δέλτα Νέστου	498,23	Υδρολογική Λεκάνη Νέστου EL1207	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ EL1207. Ένα πολύ μικρό τμήμα του βρίσκεται στην ΛΑΠ EL1208.
EL1200070	Σύστημα Ορέων Λεκάνης	949,48	Υδρολογική Λεκάνη Νέστου EL1207	Το μεγαλύτερο τμήμα του εντάσσεται γεωγραφικά στο Υ.Δ.12. Το υπόλοιπο τμήμα του εντάσσεται στο Υ.Δ.11. Επίσης το μεγαλύτερο τμήμα του συστήματος εντάσσεται γεωγραφικά στην ΛΑΠ EL1207. Ένα μεγάλο τμήμα του βρίσκεται εντός της ΛΑΠ EL1206 και ένα πολύ μικρότερο στην ΛΑΠ EL1208.
EL1200080	Σύστημα Θάσου	246,75	Υδρολογική Λεκάνη Θάσου - Σαμοθράκης EL1242	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ EL1242.
EL120B090	Σύστημα Ποταμών – Σταυρούπολης	2416,34	Υδρολογική Λεκάνη Νέστου EL1207	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12. Το μεγαλύτερο τμήμα γεωγραφικά ανήκει στην ΛΑΠ EL1207. Ένα μικρό τμήμα του ανήκει στην ΛΑΠ EL1208. Συνορεύει με τη Βουλγαρία.
EL120B100	Σύστημα Δροσινίου	976,53	Υδρολογική Λεκάνη Ρ.Κομοτηνής – Λουτρού Έβρου EL1209	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12. Το μεγαλύτερο τμήμα γεωγραφικά ανήκει στην ΛΑΠ EL1207 ενώ το υπόλοιπο τμήμα ανήκει την ΛΑΠ EL1208. Συνορεύει με τη Βουλγαρία.

Κωδικός Υπόγειου Υδατικού Συστήματος	Όνομα Υπόγειου Υδατικού Συστήματος	Έκταση Υπόγειου Υδατικού Συστήματος (Km ²)	Όνομα και Κωδικός Λεκάνης Απορροής Ποταμού - ΛΑΠ	Παρατηρήσεις
EL1200110	Σύστημα Μαρώνειας	189,99	Υδρολογική Λεκάνη Ρ.Κομοτηνής – Λουτρού Έβρου EL1209	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12. Ανήκει στην ΛΑΠ EL1209.
EL1200120	Σύστημα Ροδόπης	755,89	Υδρολογική Λεκάνη Ρ.Κομοτηνής – Λουτρού Έβρου EL1209	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12. Ανήκει στη ΛΑΠ 1209. Ένα τμήμα του βρίσκεται γεωγραφικά στην ΛΑΠ EL1210.
EL1200130	Σύστημα Αλεξανδρούπολης	184,20	Υδρολογική Λεκάνη Έβρου EL1210	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12. Ανήκει στην ΛΑΠ EL1210.
EL1200140	Σύστημα Έβρου	376,57	Υδρολογική Λεκάνη Έβρου EL1210	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12. Ανήκει στην ΛΑΠ EL1210.
EL12BT150	Σύστημα Σουφλίου- Διδυμοτείχου	1203,57	Υδρολογική Λεκάνη Έβρου EL1210	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ EL1210. Συνορεύει με τη Βουλγαρία και την Τουρκία.
EL1200160	Σύστημα Θάσου - Πρίνου	136,32	Υδρολογική Λεκάνη Θάσου - Σαμοθράκης EL1242	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ EL1242.
EL1200170	Σύστημα Σαμοθράκης	66,19	Υδρολογική Λεκάνη Θάσου - Σαμοθράκης EL1242	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ EL1242.
EL1200180	Σύστημα Σαμοθράκης – Ξηροποτάμου	25,56	Υδρολογική Λεκάνη Θάσου - Σαμοθράκης EL1242	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ EL1242.

Εικόνα 2-3. Επιφανειακά ύδατα στο ΥΔ12 σύμφωνα με το 1^ο Σχέδιο Διαχείρισης

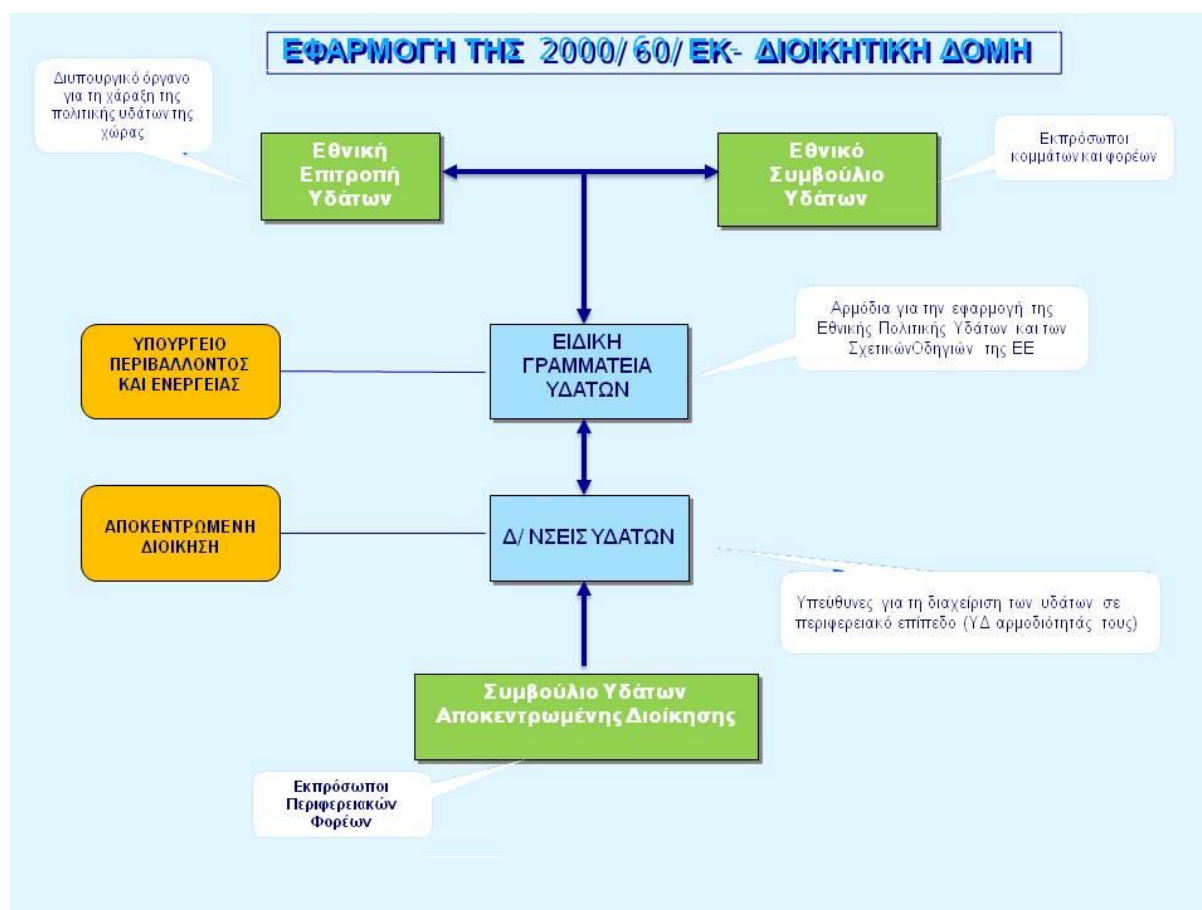
Εικόνα 2-4. Υπόγεια υδατικά συστήματα στο ΥΔ12 σύμφωνα με το 1^ο Σχέδιο Διαχείρισης

3. ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2000/60/ΕΚ

3.1 Γενικά

Η Οδηγία 60/2000/ΕΚ (άρθρο 3 παρ.2), ορίζει πως τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίσουν τις κατάλληλες διοικητικές ρυθμίσεις, συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού της κατάλληλης αρμόδιας αρχής για την εφαρμογή των κανόνων της Οδηγίας μέσα σε κάθε λεκάνη απορροής ποταμού στο έδαφός τους.

Σύμφωνα με το ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων, ο οποίος εναρμονίζει το Εθνικό Δίκαιο προς τις διατάξεις της ως άνω Οδηγίας, ορίζονται οι αρμόδιες αρχές για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Στην εικόνα που ακολουθεί παρουσιάζεται σχηματικά το πλαίσιο που καθορίζεται κατά τα ανωτέρω.

Εικόνα 3-1: Διοικητική Δομή Εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ

3.2 Παρουσίαση Αρμοδίων Αρχών – Θεσμικό Πλαίσιο – Στοιχεία Αρμοδίων

3.2.1 Συνοπτική παρουσίαση Αρμοδίων Αρχών

Η **Εθνική Επιτροπή Υδάτων**, έχει ορισθεί ως το υψηλού επιπέδου διυπουργικό όργανο και έχει την ευθύνη χάραξης της πολιτικής για τη διαχείριση και προστασία των υδατικών πόρων της χώρας. Ειδικότερα, χαράσσει την πολιτική για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, παρακολουθεί

και ελέγχει την εφαρμογή της και εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού ΠΕΚΑ και γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων, τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας. Σύμφωνα με το ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α'280) και το Π.Δ. 123 περί ανασύστασης και μετονομασίας των Υπουργείων (ΦΕΚ 208/Α/4-11-2016), η Εθνική Επιτροπή Υδάτων αποτελείται από τους υπουργούς:

- Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ως Πρόεδρο,
- Υποδομών και Μεταφορών
- Οικονομικών,
- Οικονομίας και Ανταγωνιστικότητας,
- Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής,
- Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης,
- Υγείας,
- Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Στην Επιτροπή μπορεί να συμμετέχουν, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, και άλλοι Υπουργοί εφόσον συζητούνται θέματα αρμοδιότητάς τους, ενώ μετέχει και ο Υπουργός Εξωτερικών, όταν συζητούνται θέματα που αφορούν σε διακρατικά ύδατα.

Το **Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων**, γνωμοδοτεί προς την Εθνική Επιτροπή Υδάτων για τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας, ενώ λαμβάνει γνώση της Ετήσιας Έκθεσης, την οποία υποβάλλει η Εθνική Επιτροπή Υδάτων, σχετικά με την κατάσταση του υδάτινου περιβάλλοντος της χώρας, την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, καθώς και για τη συμβατότητα με το κοινοτικό κεκτημένο. Αποτελείται από 26 μέλη (εκπροσώπους κομμάτων και φορέων) και Πρόεδρο τον Υπουργό ΠΕΚΑ. Το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων συγκαλείται από τον Πρόεδρό του τουλάχιστον μία φορά το χρόνο.

Το **Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης**, το οποίο συνιστάται σε κάθε Αποκεντρωμένη Διοίκηση και αποτελεί όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης για θέματα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων. Το Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης γνωμοδοτεί πριν την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης και εκφράζει τη γνώμη του προς το Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης για κάθε θέμα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων που αυτός του υποβάλλει. Το Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης, πριν γνωμοδοτήσει για το Σχέδιο Διαχείρισης, το δημοσιοποιεί προκειμένου το κοινό να πληροφορηθεί το περιεχόμενο του και να συμμετάσχει στη δημόσια διαβούλευση γι αυτό, μέσα σε προθεσμία που ορίζει το Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Η **Ειδική Γραμματεία Υδάτων**, η οποία έχει την αρμοδιότητα κατάρτισης των προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης των υδατικών πόρων της χώρας και του συντονισμού των υπηρεσιών και κρατικών φορέων για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και διαχείριση των υδάτων. Η Γραμματεία, σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Υδάτων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδάτινου δυναμικού της χώρας και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή τους.

Οι Διευθύνσεις Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μέσω της οποίας ασκούνται οι αρμοδιότητες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Σύμφωνα με τη "Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης" Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, οι εκ του νόμου 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) περί προστασίας και διαχείρισης των Υδατικών πόρων προβλεπόμενες αρμοδιότητες επιμερίζονται μεταξύ της Κρατικής Διοίκησης και των αιρετών Περιφερειών.

Η Κρατική Διοίκηση επιφορτίζεται με την ευθύνη χάραξης της στρατηγικής προστασίας και διαχείρισης και οι αιρετές περιφέρειες κυρίως με την υλοποίηση του στρατηγικού σχεδιασμού. Πιο συγκεκριμένα, η αρμοδιότητα για τον καθορισμό των μέτρων για την προστασία των υδάτων ασκείται από την Αποκεντρωμένη διοίκηση ενώ ο έλεγχος τήρησης αυτών, όπως και ο έλεγχος της διαχείρισης υπόγειων και επιφανειακών αρδευτικών υδάτων, ο έλεγχος της εκτέλεσης εργασιών για την ανεύρεση υπόγειων υδάτων και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης υδάτινων πόρων, ο έλεγχος των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα ύδατα ασκείται από την Περιφέρεια (Τμήμα Υδροοικονομίας Περιφέρειας και Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Περιφερειακής Ενότητας) (βλ. αναλυτικά παρακάτω στο Κεφάλαιο 4).

3.2.2 Στοιχεία αρμοδίων αρχών

3.2.2.1 Εθνική Αρμόδια Αρχή

Επίσημη Επωνυμία	Ειδική Γραμματεία Υδάτων
Ακρωνύμιο	Ε.Γ.Υ.
Νομικό Καθεστώς	Ενιαίος διοικητικός τομέας του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	<ul style="list-style-type: none"> – Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) – για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων – Π.Δ. 24/2010 (ΦΕΚ Α' 56) Σύσταση Ειδικής Γραμματείας Υδάτων – Κ.Υ.Α. 7575/2010 (ΦΕΚ Β' 183) Τροπ. της οργάνωσης της Κ.Υ.Υ. – Ν. 4117/2013 (ΦΕΚ Α' 29) – άρθρο 5 «Θέματα τιμολογιακής πολιτικής των υδάτων και λοιπές διατάξεις», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την παρ. 1 του αρθ. 33 του Ν. 4258/2014 (ΦΕΚ Α' 94) – ΚΥΑ 322/21.03.2013 (ΦΕΚ Β' 679/22.03.2013) Οργάνωση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Αμαλιάδος 17
Ταχ. Κωδικός	11523
Πόλη	Αθήνα
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.ypeka.EL/
Σημεία Επαφής	Τηλ: 210 6475101 Φαξ: 210 699 4357 e-mail: info.egy@prv.ypeka.EL
Προϊστάμενος	Ιάκωβος Γκανούλης (Ειδικός Γραμματέας Υδάτων)

3.2.2.2 Περιφερειακή Αρμόδια Αρχή

Το Υδατικό Διαμέρισμα Θράκης [ΕΛ12] αποτελεί τμήμα της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και περιλαμβάνει εξ ολοκλήρου τις Περιφερειακές Ενότητες (πρώην Νομούς) Έβρου, Ροδόπης, Ξάνθης και μεγάλο μέρος των Περιφερειακών Ενοτήτων Καβάλας και Δράμας. Η έδρα της νέας (αιρετής) Περιφερειακής Διοίκησης βρίσκεται στην Κομοτηνή. Η Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης υπάγεται στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας – Θράκης (ΑΔΜΘ), με έδρα την Θεσσαλονίκη.

Μετά από την αναδιοργάνωση των υπηρεσιών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ως αποτέλεσμα των διοικητικών μεταρρυθμίσεων του σχεδίου «Καλλικράτης», οι Δ/νσεις Υδάτων των τέως Περιφερειών υπάγονται πλέον στις αντίστοιχες Αποκεντρωμένες Διοικήσεις. Η ΑΔΜΘ περιλαμβάνει δύο Δ/νσεις Υδάτων: την Δ/νση Υδάτων Κεντρικής Μακεδονίας και την Δ/νση Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Οι δύο Δ/νσεις Υδάτων έχουν συναρμοδιότητα στο Υ.Δ. Ανατολικής Μακεδονίας [ΕΛ11] αλλά όχι στο Υ.Δ. Θράκης [ΕΛ12] (βλ. περί συναρμοδιοτήτων στην επόμενη ενότητα).

Αρμόδια αρχή για την προστασία και διαχείριση των υδάτων του Υδατικού Διαμερίσματος Θράκης [ΕΛ12], είναι η Διεύθυνση Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης (ΑΜΘ) της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης (ΑΔΜΘ). Η έδρα της ΑΔΜΘ βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη, ωστόσο η έδρα της Δ/νσης Υδάτων ΑΜΘ βρίσκεται στην Καβάλα. Τα πλήρη στοιχεία της αρμόδιας αρχής έχουν ως ακολούθως:

Επίσημη Επωνυμία	Διεύθυνση Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης
Ακρωνύμιο	Δ.Υ.Α.Μ.Θ.
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	<ul style="list-style-type: none"> – Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων – Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) Πρόγραμμα Καλλικράτης, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει – Ν. 4117/2013 (ΦΕΚ Α' 29) – Άρθρο 5 Θέματα τιμολογιακής πολιτικής των υδάτων και λοιπές διατάξεις, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την παρ. 1 του αρθ. 33 του Ν. 4258/2014 (ΦΕΚ Α' 94) – Π.Δ. 142/2010 (ΦΕΚ Α' 235) Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας - Θράκης.
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Τενέδου 58
Ταχ. Κωδικός	65110
Πόλη	Καβάλα
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.damt.gov.el
Σημεία Επαφής	Τηλ: 2313 309811 Φαξ: 2510 837173 e-mail: dy-amt@damt.gov.gr
Προϊστάμενος	Καμπάς Γεώργιος

3.3 Νομικό καθεστώς αρμοδιοτήτων

Στο σημείο αυτό γίνεται αναφορά στις Διατάξεις που αφορούν στη συνθήκη ίδρυσης και στον καθορισμό διοικητικών αρμοδιοτήτων των αρμοδίων αρχών, η ταυτότητα των οποίων δόθηκε πιο πάνω.

3.3.1 Εθνικές Αρμόδιες Αρχές

Εθνική Επιτροπή Υδάτων

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) «Προστασία και διαχείριση των υδάτων - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000». Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων χαράσσει την πολιτική για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, παρακολουθεί και ελέγχει την εφαρμογή της και εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού ΠΕΚΑ και γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων, τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας. Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων μπορεί να συνιστά Γνωμοδοτικές Επιστημονικές Επιτροπές για τη στήριξη του έργου της.

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων υποβάλλει στη Βουλή και στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων ετήσια έκθεση σχετικά με την κατάσταση του υδάτινου περιβάλλοντος της χώρας, την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, καθώς και για τη συμβατότητα με το κοινοτικό κεκτημένο.

Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων

Με το ίδιο άρθρο του ιδίου Νόμου - άρθρο 3 του Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) – συνιστάται και το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων, το οποίο γνωμοδοτεί προς την Εθνική Επιτροπή Υδάτων για τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας, ενώ λαμβάνει γνώση της Ετήσιας έκθεσης, την οποία υποβάλλει η Εθνική Επιτροπή Υδάτων, σχετικά με την κατάσταση του υδάτινου περιβάλλοντος της χώρας, την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, καθώς και για τη συμβατότητα με το κοινοτικό κεκτημένο.

Ειδική Γραμματεία Υδάτων

Η Ειδική Γραμματεία Υδάτων (ΕΓΥ) υπάγεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ) και έχει την αρμοδιότητα εφαρμογής της Κοινοτικής Οδηγίας 60/2000/ΕΚ, η οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με το Ν. 3199/2003. Αρχικά, η υπηρεσία αυτή συστήθηκε ως Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων που υπάγεται στο ΥΠΕΚΑ (πρώην ΥΠΕΧΩΔΕ) σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) «Προστασία και διαχείριση των υδάτων - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000», ενώ η υπηρεσία οργανώθηκε με την Κ.Υ.Α. 49139/24.11.2005 (ΦΕΚ Β' 1695/02.12.2005) «Οργάνωση της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων».

Στη συνέχεια, η διάθρωσή της τροποποιήθηκε σύμφωνα με την Κ.Υ.Α. 7575/24.02.2010 (ΦΕΚ Β' 183/25.02.2010) «Τροποποίηση της υπ' αριθμ. 49139/24-11-2005 κοινής υπουργικής απόφασης "Οργάνωση της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων"» και η υπηρεσία μετονομάστηκε σε Ειδική Γραμματεία Υδάτων και οριστικοποίησε τη διάρθρωσή της με το άρθρο 1 παρ.4 του Π.Δ. 24/2010 (ΦΕΚ Α'56) «Ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων και τροποποιήσεις του Π.Δ. 189/2009».

Τελικά, με το πέμπτο άρθρο του Ν. 4117/2013 (ΦΕΚ Α' 29), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την παρ. 1 του αρθ. 33 του Ν. 4258/2014 (ΦΕΚ Α' 94), το οποίο τροποποιεί κάποια άρθρα και παραγράφους του Ν. 3199/2003 μετονομάζεται πλέον η Ειδική Γραμματεία Υδάτων (ΕΓΥ) και η οργάνωση αυτής γίνεται με την ΚΥΑ 322/21.03.2013 (ΦΕΚ Β' 679/22.03.2013)

Τα τμήματα και οι αρμοδιότητες της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων περιγράφονται στο Κεφ. 3.4.

3.3.2 Περιφερειακές Αρμόδιες Αρχές

Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Με το άρθρο 6 του Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280), όπως τροποποιήθηκε με το Ν.4117/2013 (ΦΕΚ Α' 29), άρθρο 5, παρ.1, εδάφιο στ και το Ν. 4258/2014 (ΦΕΚ Α' 94), άρθ. 33, παρ. 1 συνητάται σε κάθε Αποκεντρωμένη Διοίκηση το Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης το οποίο γνωμοδοτεί πριν την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης και εκφράζει τη γνώμη του προς το Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης για κάθε θέμα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων που αυτός του υποβάλλει. Το Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης, πριν γνωμοδοτήσει για το Σχέδιο Διαχείρισης, το δημοσιοποιεί προκειμένου το κοινό να πληροφορηθεί το περιεχόμενο του και να συμμετάσχει στη δημόσια διαβούλευση για αυτό, μέσα σε προθεσμία που ορίζει το Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Με την ΚΥΑ 110957/26.03.2010 (ΦΕΚ Β'394/6.4.2010) καθορίστηκε ο τρόπος λειτουργίας των Περιφερειακών Συμβουλίων Υδάτων (Π.Σ.Υ.), νυν Συμβουλίου Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης και ο τρόπος δημοσιοποίησης των Σχεδίων Διαχείρισης του άρθρου 7 του Ν. 3199/2003 και συμμετοχής του κοινού στη δημόσια διαβούλευση.

Διευθύνσεις Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Οι Διευθύνσεις Υδάτων των Περιφερειών συστάθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) «Προστασία και διαχείριση των υδάτων - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000» και κύρια αρμοδιότητά τους είναι η προστασία και διαχείριση κάθε λεκάνης απορροής ποταμού που ανήκει στην Περιφέρεια στα διοικητικά όρια της οποίας εκτείνεται. Στο ίδιο άρθρο, παράγραφος 3, ορίζεται ότι αν λεκάνη απορροής ποταμού εκτείνεται στα διοικητικά όρια περισσότερων Περιφερειών, οι ανωτέρω αρμοδιότητες ασκούνται από κοινού, ενώ με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων κατανέμονται οι αρμοδιότητες μεταξύ των Περιφερειών και ορίζονται ο τρόπος και η διαδικασία άσκησης των αρμοδιοτήτων αυτών.

Τα ως άνω πρέπει να αναγνώσκονται, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Ν. 3199/2003 (Α' 280), και σύμφωνα με το Ν. 4117/2013, Άρθρο 5, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4258/2014 (ΦΕΚ Α' 94), άρθ. 33, παρ. 1. Οπου στο Ν. 3199/2003 αναφέρεται Περιφέρεια νοείται στο εξής Αποκεντρωμένη Διοίκηση.

Σύμφωνα με το Ν.3852/10 (ΦΕΚ Α'87) «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, καθώς και με την Εγκύκλιο αρ. οικ. 150673/13-7-2011 της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων του ΥΠΕΚΑ «Αρμοδιότητες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και Περιφερειών της χώρας στον τομέα των υδάτων βάσει του Ν. 3852/2010», οι εκ του Ν. 3199/03 περί προστασίας και διαχείρισης των υδατικών πόρων προβλεπόμενες αρμοδιότητες επιμερίζονται μεταξύ της Κρατικής Αποκεντρωμένης Διοίκησης και των αιρετών Περιφερειών. Η Κρατική Διοίκηση επιφορτίζεται με την ευθύνη χάραξης της στρατηγικής προστασίας και διαχείρισης των υδάτων και οι Περιφέρειες κυρίως με την υλοποίηση του στρατηγικού σχεδιασμού. Εκτός από τις αρμοδιότητες που απονέμονται στις Περιφέρειες με το Ν. 3852/10 όλες οι λοιπές αρμοδιότητες παραμένουν στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 280 παρ.1 του Ν. 3852/10.

Η Διεύθυνση Υδάτων της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης υπαγόμενη στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής οργανώνεται σύμφωνα με το άρθρο 9 του Π.Δ. 142/2010 (ΦΕΚ Α'235) «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης», όπου ορίζονται τα τμήματα των Διευθύνσεων Υδάτων και οι αρμοδιότητες αυτών.

Τα τμήματα και οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης της Περιφέρειας περιγράφονται στην επόμενη παράγραφο.

3.4 Συνοπτική Περιγραφή Αρμοδιοτήτων

3.4.1 Εθνική Αρμόδια Αρχή – Ειδική Γραμματεία Υδάτων

Η Ειδική Γραμματεία Υδάτων έχει την αρμοδιότητα κατάρτισης των προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης των υδατικών πόρων της χώρας και του συντονισμού των υπηρεσιών και κρατικών φορέων για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και διαχείριση των υδάτων. Ένας από τους βασικούς άξονες του έργου της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων είναι η εφαρμογή της Κοινοτικής Οδηγίας 60/2000/ΕΚ, της γνωστής ως Οδηγία -Πλαίσιο για τα Νερά, η οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με το νόμο 3199 του 2003, με στόχο την επίτευξη της καλής οικολογικής και χημικής κατάστασης των υδάτων της χώρας.

Η Ειδική Γραμματεία, σε συνεργασία με τις Περιφερειακές Διευθύνσεις Υδάτων, καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδάτινου δυναμικού της χώρας και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή τους. Πριν την έγκρισή τους, τα προγράμματα εισάγονται για διαβούλευση στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων. Η Γραμματεία είναι οργανωμένη σε Διευθύνσεις και Τμήματα και επικεφαλής της είναι ο εκάστοτε αρμόδιος Ειδικός Γραμματέας του ΥΠΕΝ.

Ειδικότερα, οι τομείς δραστηριότητάς της περιλαμβάνουν:

- Τον συντονισμό της διαχείρισης και προστασίας των υδατικών πόρων
- Την εφαρμογή της Οδηγίας Πλαίσιο για τα Νερά
- Την παρακολούθηση της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων
- Τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης
- Τη διαχείριση των λυμάτων και την επαναχρησιμοποίησή τους
- Την εφαρμογή της Οδηγίας για τις πλημμύρες
- Τις ακτές κολύμβησης και τις γαλάζιες σημαίες
- Την εφαρμογή της Οδηγίας για τη θαλάσσια στρατηγική
- Τα διεθνή, διακρατικά και Μεσογειακά θέματα νερού

Οι αρμοδιότητες της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων (πρώην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων) καθορίζονται στο Άρθρο 4 του Ν.3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/9-12-03) και συνοψίζονται στα ακόλουθα σημεία:

- Καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή τους.
- Καταρτίζει την ετήσια έκθεση σχετικά με την κατάσταση του υδάτινου περιβάλλοντος της χώρας που υποβάλλει η Εθνική Επιτροπή Υδάτων στη Βουλή και στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων.
- Συντονίζει τις υπηρεσίες και τους κρατικούς φορείς και μετέχει στα αρμόδια κοινοτικά όργανα για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και τη διαχείριση των υδάτων
- Εισηγείται τους γενικούς κανόνες κοστολόγησης και τιμολόγησης των υδάτων και παρακολουθεί την τήρησή τους.
- Διαμορφώνει την πολιτική τιμολόγησης των υπηρεσιών ύδατος ανάλογα με τη χρήση τους σε συνεργασία με τα κατά περίπτωση συναρμόδια Υπουργεία, εποπτεύει, αξιολογεί και συντονίζει την εφαρμογή της πολιτικής αυτής και εισηγείται στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής τη θέσπιση των αναγκαίων νομοθετικών μέτρων.
- Εισηγείται νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων.
- Παρακολουθεί σε εθνικό επίπεδο την ποιότητα και την ποσότητα των υδάτων σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Υδάτων των Περιφερειών και μεριμνά για την ανάπτυξη και τη λειτουργία εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων.
- Διαχειρίζεται βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων σε εθνικό επίπεδο και μεριμνά για τη διαρκή της ενημέρωση.
- Παρακολουθεί τη λειτουργία των Διευθύνσεων Υδάτων των Περιφερειών και παρέχει οδηγίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.
- Για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού, υποχρεούται να συντάξει πλήρη και αναλυτική έκθεση των χαρακτηριστικών της, να διαπιστώσει τις επιπτώσεις των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων, να προβεί στην οικονομική ή ανάλυση κάθε χρήσης ύδατος στη λεκάνη αυτή.
- Καταρτίζει το Εθνικό Μητρώο προστατευόμενων περιοχών.
- Φροντίζει, το αργότερο έως το 2015, για την προστασία, αναβάθμιση και αποκατάσταση όλων των συστημάτων των επιφανειακών υδάτων, καθώς και των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων, με σκοπό την επίτευξη καλής κατάστασης των

επιφανειακών υδάτων και καλού οικολογικού για τα επιφανειακά ύδατα των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων, εκτός αν για αυτά, τα παραπάνω είναι δυσανάλογα δαπανηρά ή αν λόγω ανωτέρας βίας ή φυσικών αιτιών ή ατυχήματος δεν καθίσταται εφικτό.

Σύμφωνα με την ΚΥΑ 322/21.03.2013 (ΦΕΚ Β' 679/22.03.2013), η Ειδική Γραμματεία Υδάτων συγκροτείται από τις ακόλουθες υπηρεσιακές μονάδες:

- Διεύθυνση Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος.
- Διεύθυνση Σχεδιασμού και Διαχείρισης Υπηρεσιών Ύδατος.

Η Διεύθυνση Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος είναι αρμόδια για το σχεδιασμό, τη διαμόρφωση και την αξιολόγηση της πολιτικής για την προστασία και τη διαχείριση του υδάτινου περιβάλλοντος, για την οργάνωση και υλοποίηση συστήματος παρακολούθησης των ποσοτικών και ποιοτικών χαρακτηριστικών του, καθώς και για την καταχώρηση, επεξεργασία και διάχυση των μετρητικών δεδομένων. Η Διεύθυνση Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος συγκροτείται από τα παρακάτω δύο Τμήματα:

- Τμήμα Επιφανειακών και Υπόγειων Υδάτων
- Τμήμα Θαλάσσιων Υδάτων και Τεχνολογιών Περιβάλλοντος

Η Διεύθυνση Σχεδιασμού και Διαχείρισης Υπηρεσιών Ύδατος είναι αρμόδια για το στρατηγικό σχεδιασμό, τη διαμόρφωση και αξιολόγηση της πολιτικής για την ορθολογική και βιώσιμη διαχείριση των υπηρεσιών ύδατος στο πλαίσιο εφαρμογής και εξειδίκευσης των γενικών κανόνων και αρχών χρήσης των υδάτων που προβλέπονται στο άρθρο 10 του ν. 3199/2003 (Α' 280), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Η Διεύθυνση Σχεδιασμού και Διαχείρισης Υπηρεσιών Ύδατος παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή της πολιτικής αυτής από τις εμπλεκόμενες δημόσιες αρχές. Η Διεύθυνση Σχεδιασμού και Διαχείρισης Υπηρεσιών Ύδατος συγκροτείται από τα παρακάτω δύο Τμήματα:

- Τμήμα Κοστολόγησης και Τιμολόγησης Υπηρεσιών Ύδατος
- Τμήμα Παρακολούθησης, Αξιολόγησης Υπηρεσιών Ύδατος και Σύναψης, Υποστήριξης Δημοσίων Συμβάσεων

3.4.2 Διευθύνσεις Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Η Διεύθυνση Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, όπως ορίζεται στο Άρθρο 9 του Π.Δ. 142/2010 (ΦΕΚ Α'235) Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας - Θράκης, είναι αρμόδια για την προστασία και διαχείριση των υδάτων στην Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση, σύμφωνα με το Άρθρο 280 του Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α'87). Οι Διευθύνσεις Υδάτων οφείλουν να βρίσκονται σε συνεχή συνεργασία με το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο για την καλύτερη αντιμετώπιση των προβλημάτων και των υποθέσεων αρμοδιότητάς της και να ακολουθούν τις οδηγίες του.

Η Διεύθυνση Υδάτων έχει τις εξής αρμοδιότητες:

- Λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη της υποβάθμισης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, την αναβάθμιση και αποκατάσταση των υδατικών συστημάτων, την προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας, την προώθηση της βιώσιμης χρήσης του νερού βάσει μακροπρόθεσμης προστασίας των διαθέσιμων υδάτινων πόρων, τη διασφάλιση της ισορροπίας ανάμεσα στην άντληση νερού από τους υδροφόρους και τον εμπλουτισμό τους, το μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες και την εφαρμογή όλων των στόχων και προτύπων που προβλέπονται για τις προστατευόμενες περιοχές.
- Εξειδικεύει και εφαρμόζει μακροχρόνια και μεσοχρόνια προγράμματα προστασίας και διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμού.
- Καταρτίζει Σχέδια Διαχείρισης και Προγράμματα Μέτρων.
- Εφαρμόζει τα Σχέδια Διαχείρισης και τα Προγράμματα Μέτρων και συντάσσει ετήσια έκθεση εφαρμογής τους. Η ετήσια έκθεση διαβιβάζεται στην Ειδική Γραμματεία Υδάτων.
- Καταρτίζει μητρώο προστατευόμενων περιοχών, το οποίο επανεξετάζεται και ενημερώνεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, και το οποίο, διαβιβάζεται στην Ειδική Γραμματεία Υδάτων προκειμένου να καταρτιστεί Εθνικό Μητρώο προστατευόμενων περιοχών.
- Μεριμνά για την ουσιαστική συμμετοχή του κοινού, στις διαδικασίες προστασίας και διαχείρισης των υδάτων, και ιδίως στη διαδικασία εκπόνησης, ενημέρωσης και αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης. Ειδικότερα, η Διεύθυνση Υδάτων θέτει στη διάθεση του κοινού, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών, για τη διατύπωση παρατηρήσεων το χρονοδιάγραμμα και το πρόγραμμα εργασιών για την εκπόνηση του Σχεδίου, τουλάχιστον τρία έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το σχέδιο, τα Προγράμματα Μέτρων, ενδιάμεση επισκόπηση των σημαντικών ζητημάτων διαχείρισης των υδάτων που εντοπίστηκαν στη λεκάνη απορροής ποταμού, τουλάχιστον δύο έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το Σχέδιο Διαχείρισης.
- Συγκεντρώνει και επεξεργάζεται τα στοιχεία της ποσότητας και της ποιότητας των υδάτων και τα αποστέλλει στη βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων. Παρακολουθεί και ελέγχει τις ποιοτικές παραμέτρους και την ποσοτική κατάσταση των υδάτων, την οικολογική κατάσταση των επιφανειακών υδάτων, καθώς και την κατάσταση των προστατευόμενων περιοχών.
- Συντονίζει όλους τους φορείς για θέματα που σχετίζονται με τη χρήση και την προστασία των υδάτων.
- Λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να πραγματοποιείται ανάλυση των χαρακτηριστικών της κάθε περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού, επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων και οικονομική ανάλυση της χρήσης των υδάτων.
- Μεριμνά για τον έλεγχο των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα επιφανειακά, υπόγεια και παράκτια ύδατα.
- Εφαρμόζει μέτρα για τον έλεγχο της ρύπανσης στην πηγή μέσω του ορισμού οριακών τιμών εκπομπής και προτύπων περιβαλλοντικής ποιότητας.
- Εφαρμόζει Πρόγραμμα Μέτρων Προστασίας από τη ρύπανση, καθώς και απορρύπανσης των υδάτων.

- Σχεδιάζει και επιβάλλει όλα τα αναγκαία προληπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών.
- Επιβάλλει μέτρα για την προστασία των υπόγειων υδάτων και την αντιμετώπιση αυξητικών τάσεων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στις συγκεντρώσεις ουσιών στα υπόγεια ύδατα.
- Εκδίδει τις άδειες που προβλέπονται στο άρθρο 11 του Ν. 3199/03 και ελέγχει την εφαρμογή τους.
- Επιβάλλει σε υφιστάμενα ή σε νέα έργα και δραστηριότητες, που είναι πιθανό να υποβαθμίσουν τα ύδατα, τους περιορισμούς και τα μέτρα που είναι πρόσφορα για την προστασία τους.

Κάθε Διεύθυνση Υδάτων συγκροτείται από τα ακόλουθα Τμήματα:

Τμήμα Παρακολούθησης & Προστασίας των Υδατικών Πόρων, το οποίο είναι αρμόδιο για:

- τη συγκέντρωση και επεξεργασία των στοιχείων της ποσότητας και της ποιότητας των υδάτων
- την παρακολούθηση και τον έλεγχο των ποιοτικών παραμέτρων και την ποσοτική κατάσταση των προστατευόμενων περιοχών
- τη διαχείριση της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης
- την εφαρμογή μέτρων για τον έλεγχο των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα ύδατα
- την εφαρμογή Προγραμμάτων Μέτρων Προστασίας από τη ρύπανση καθώς και απορρύπανσης των υδάτων
- το σχεδιασμό όλων των αναγκαίων προληπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών
- την κατάρτιση και εφαρμογή των Σχεδίων Διαχείρισης και των Προγραμμάτων Μέτρων, καθώς και τη σύνταξη της ετήσιας έκθεσης εφαρμογής τους
- την κατάρτιση χαρτών επικινδυνότητας και χαρτών κινδύνων πλημμύρας
- την κατάρτιση και εφαρμογή Σχεδίων Διαχείρισης κινδύνων πλημμύρας
- τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την πρόληψη της υποβάθμισης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων
- την αναβάθμιση και αποκατάσταση των υδατικών συστημάτων
- το μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες
- την κατάρτιση μητρώου προστατευόμενων περιοχών και την εφαρμογή όλων των στόχων και προτύπων που προβλέπονται για τις προστατευόμενες περιοχές, για να πραγματοποιείται η ανάλυση των χαρακτηριστικών κάθε υδατικού διαμερίσματος, η επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των υδάτων και η οικονομική ανάλυση της χρήσης των υδάτων.

Τμήμα Ανάπτυξης και Διμερών Σχέσεων, το οποίο είναι αρμόδιο για:

- την έκδοση αδειών χρήσης υδάτων και εκτέλεσης έργων αξιοποίησής τους
- την τήρηση μητρώου έργων αξιοποίησης υδατικού δυναμικού, έργων επεξεργασίας υγρών αποβλήτων και προστασίας υδατικών πόρων

- την επιβολή σε υφιστάμενα ή σε νέα έργα και δραστηριότητες που είναι πιθανό να υποβαθμίσουν τα ύδατα
- τους περιορισμούς και τα μέτρα που είναι πρόσφορα για την προστασία τους
- το συντονισμό όλων των φορέων για θέματα που σχετίζονται με τη χρήση και την προστασία των υδάτων
- την εφαρμογή διεθνών, περιφερειακών και διμερών συμφωνιών και οδηγιών για θέματα διαχείρισης και προστασίας υδάτων.

Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης & Επικοινωνίας, το οποίο είναι αρμόδιο για:

- τη μέριμνα ουσιαστικής συμμετοχής του κοινού στις διαδικασίες προστασίας και διαχείρισης των υδάτων και ιδίως στη διαδικασία εκπόνησης, ενημέρωσης και αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης υδατικών πόρων και των Σχεδίων Διαχείρισης κινδύνων πλημμύρας
- τη διοικητική υποστήριξη όλων των Υπηρεσιών της Διεύθυνσης.

3.5 Διοικητικές Ρυθμίσεις σε περίπτωση Συναρμοδιότητας

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 Απόφαση (ΦΕΚ Β'1383/02.09.2010) καθόρισε τα 14 υδατικά διαμερίσματα της χώρας (Περιοχές Λεκανών Απορροής Ποταμών) και τις 45 Λεκάνες Απορροής Ποταμών. Με την ίδια απόφαση και την υπ' αριθμ. οικ. 1300/14 (ΦΕΚ 3665 Β/31-12-2014) τροποποίηση αυτής και ειδικότερα στο Παράρτημα ΙΙ γίνεται διευθέτηση των αρμοδιοτήτων και των συναρμοδιοτήτων μεταξύ των τέως κρατικών Περιφερειών και ορίζεται ότι στο Υδατικό Διαμέρισμα Θράκης αρμόδια (Κρατική) περιφέρεια είναι αυτή της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, δηλαδή σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης είναι αρμόδια η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας Θράκης και οι αρμοδιότητες αυτής ασκούνται μέσω της Διεύθυνσης Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

Πίνακας 3-1: Πίνακας Λεκανών Απορροής Ποταμών και Αρμόδιων Περιφερειών

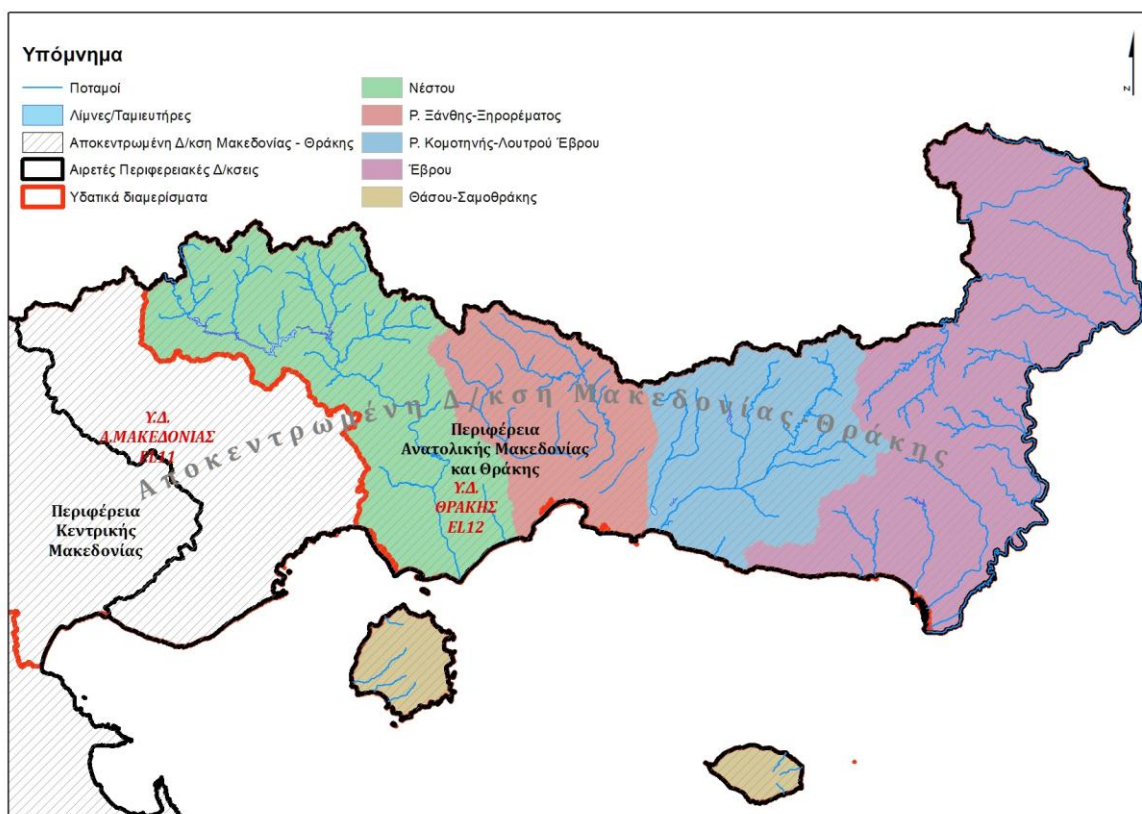
Κωδικός ΛΑΠ	Ονομασία ΛΑΠ	Περιφέρειες που εκτείνονται γεωγραφικά εντός των ορίων των Λεκανών Απορροής Ποταμού	Αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση / Δ/νσεις Υδάτων ² Σύμφωνα με ΦΕΚ Β' 1383/2.09.2010 ³
EL1207	ΝΕΣΤΟΥ	Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης (100%)	Μακεδονίας Θράκης (ΑΔΜΘ) Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης (ΔΥΑΜΘ)
EL1208	Ρ. ΞΑΝΘΗΣ – ΞΗΡΟΠΕΜΑΤΟΣ		
EL1209	Ρ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ – ΛΟΥΤΡΟΥ ΕΒΡΟΥ		
EL1210	ΕΒΡΟΥ		
EL1242	ΘΑΣΟΥ – ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ		

² Το ΦΕΚ αναφέρεται στις Αιρετές (τέως «κρατικές») Περιφέρειες, τις αρμοδιότητες των οποίων ασκούν, σύμφωνα με το Άρθρο 280 του ν.3258/2010, οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, με εξαίρεση τις αρμοδιότητες που περιέχονται με το άρθρο 186 του ίδιου νόμου στις Αιρετές Περιφέρειες.

³ Όπως τροποποιήθηκε με το ΦΕΚ Β' 1572/28.09.10.

Ο καθορισμός της περιοχής άσκησης των αρμοδιοτήτων των Δ/σεων Υδάτων καθώς και η αποσαφήνιση των συναρμοδιοτήτων τους σε ορισμένα Υ.Δ. πραγματοποιήθηκε τελευταία σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙ της υπ. αριθ. 706/16.7.2010 (ΦΕΚ Β'/1383/2.9.2010) απόφασης της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, όπως αυτό διορθώθηκε με το ΦΕΚ 1572/Β'/28.9.2010⁴.

Σύμφωνα με την ως άνω απόφαση, η περιοχή άσκησης των καθηκόντων της αρμόδιας αρχής προστασίας και διαχείρισης των υδάτων του Υ.Δ. Θράκης [EL12], δηλ. της Δ/σης Υδάτων ΑΜΘ, εκτείνεται σε ολόκληρο το Υ.Δ. και στις λεκάνες απορροής από τις οποίες αυτό αποτελείται. Δεν υπάρχουν συναρμοδιότητες με άλλες Δ/σεις Υδάτων για το συγκεκριμένο Υ.Δ. Πληροφορικά αναφέρεται εδώ ότι η Δ/ση Υδάτων ΑΜΘ έχει, βάσει της ανωτέρω απόφασης, συναρμοδιότητα με την Δ/ση Υδάτων Κεντρικής Μακεδονίας στο Υ.Δ. Ανατολικής Μακεδονίας [EL11] και συγκεκριμένα σε δύο υπολεκάνες αυτού (Οχυρού και Μαρμαρά). Ο χάρτης της επόμενης εικόνας παρουσιάζει εποπτικά τις χωρικές αρμοδιότητες των υπηρεσιών.

Εικόνα 3-2. Χάρτης αρμοδιότητας Δ/σεων Υδάτων στο ΥΔ12 Θράκης.

⁴ Διαθέσιμη στον σύνδεσμο: <http://www.ypeka.gr/LinkClick.aspx?fileticket=GdFmmT1BtE4%3d&tabid=247>

4. ΑΡΧΕΣ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΓΙΑ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΩΝ

Πέρα από τις αρμόδιες αρχές που προαναφέρθηκαν, υπάρχουν και άλλες υπηρεσίες (εθνικές ή περιφερειακές) που εμπλέκονται σε επιμέρους θέματα που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τη διαχείριση των υδατικών πόρων. Παρακάτω δίνονται πληροφορίες για τις αρχές αυτές

4.1 Αρχές Αρμόδιες για επιμέρους θέματα διαχείρισης υδάτων σε Εθνικό Επίπεδο

Υπουργείο Υγείας – Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Υπηρεσιών Υγείας
Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων
- Π. Δ. 106/2014 (ΦΕΚ 173 Α' / 28-8-2014) περί Οργανισμού του Υπουργείου Υγείας
- Ν. 3172/03 (ΦΕΚ 197/6-6-03) «Οργάνωση και εκσυγχρονισμός των Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας και άλλες διατάξεις»
-Ν. 3370/05(ΦΕΚ 176 Α/11-7-05) « Οργάνωση και λειτουργία των Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας και άλλες διατάξεις», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει
<ul style="list-style-type: none">▪ Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας - Τμήμα Δ' Υγιεινής Περιβάλλοντος
<u>Κύριες Αρμοδιότητες</u>
Υλοποίηση μέτρων στο πλαίσιο του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για τη Δημόσια Υγεία, τον έλεγχο των υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας και την παρακολούθηση και εποπτεία της εφαρμογής των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για την Προστασία της Δημόσιας Υγείας.
Η Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας έχει ως επιχειρησιακό στόχο τη διαμόρφωση και την παρακολούθηση εφαρμογής πολιτικών για την προαγωγή και την προστασία της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος.
Το Τμήμα Υγιεινής Περιβάλλοντος μεταξύ άλλων είναι αρμόδιο για τον προγραμματισμό, έκδοση και παρακολούθηση της εφαρμογής υγειονομικών διατάξεων, κανονισμών και προγραμμάτων, που αφορούν στην προστασία και εξυγίανση του πόσιμου νερού, στην εξυγίανση και προαγωγή των υδρεύσεων, στη διασφάλιση ποιότητας των συνθηκών μεταφοράς και αποθήκευσης νερού, στον εποπτικό έλεγχο και στην παρακολούθηση της ποιότητας των πόσιμων νερών, στην υγειονομική προστασία και εξυγίανση των επιφανειακών, υπόγειων και θαλάσσιων νερών, στον εποπτικό έλεγχο και στην παρακολούθηση της ποιότητας των νερών ακτών κολύμβησης, στη λειτουργία και ποιότητα του νερού των κολυμβητικών δεξαμενών.

Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων

-Π.Δ. 402/88 (ΦΕΚ Α 187 - Διορθ. Σφαλμ. στο ΦΕΚ Α 227 /11 Οκτ. 1988): Οργανισμός Υπουργείου Γεωργίας

- Π.Δ.107/14 (ΦΕΚ 174 Α/28-08-2014) : Οργανισμός Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

- **Διεύθυνση Εγγείων Βελτιώσεων Εδαφοϋδατικών Πόρων & Λιπασμάτων - Τμήμα Προστασίας Αρδευτικών Υδάτων**

Κύριες Αρμοδιότητες

Κατάρτιση σε συνεργασία με αρμόδιες υπηρεσίες και φορείς προγραμμάτων ελέγχου ποιότητας επιφανειακών και υπόγειων νερών, καθώς και η μέριμνα για το συντονισμό, την εφαρμογή και τη χρηματοδότηση αυτών, μέριμνα για την εφαρμογή ενιαίων και τυποποιημένων μεθόδων δειγματοληψίας νερών και η επιτόπια εκτέλεση προσδιορισμών ορισμένων παραμέτρων ποιότητας νερών, τήρηση αρχείου αναλύσεων νερών, που προορίζονται για τη γεωργία, η συγκέντρωση, η πινακοποίηση, η στατιστική επεξεργασία και η μέριμνα για τη μηχανογράφηση των αποτελεσμάτων ελέγχου ποιότητας νερών με προγράμματα καθώς και η αποστολή αυτών σε ενδιαφερόμενες υπηρεσίες και διεθνείς οργανισμούς (ΕΟΚ, ΟΑΣΑ κα.), καθορισμός, σε συνεργασία με αρμόδιες υπηρεσίες, των ενδεικτικών και υποχρεωτικών τιμών των παραμέτρων ποιότητας νερών, που προορίζονται για αρδευτική χρήση, ανάλογα με τις εδαφικές καλλιεργητικές και κλιματικές συνθήκες και των κατά περιοχή εφαρμοζομένων μεθόδων άρδευσης, μέριμνα για τη λήψη διοικητικών και νομοθετικών μέτρων, σε συνεργασία με αρμόδιες υπηρεσίες, για την προστασία των αρδευτικών νερών και την αποφυγή της ρύπανσης και της εξάντλησης των υδατικών πόρων της χώρας, συνεργασία με αρμόδιες υπηρεσίες και φορείς, για τον καθορισμό προτεραιοτήτων και κατανομής των υδατικών πόρων, σε περιπτώσεις ανταγωνιστικών απαιτήσεων για γεωργικές χρήσεις από άποψη ποιότητας και όπου είναι ανάγκη και ποσότητα των νερών, επισήμανση των πηγών ρύπανσης των νερών, η γνωμοδότηση για κάθε επέμβαση που αλλοιώνει ή υποβαθμίζει τη φυσική κατάσταση των νερών και η λήψη προληπτικών και κατασταλτικών της ρύπανσης και της εξάντλησης μέτρων στους υδατικούς πόρους που προορίζονται για τη γεωργία, καθορισμό της χρήσης των επιφανειακών νερών, καθώς και των όρων διάθεσης και επεξεργασίας των βιομηχανικών αποβλήτων και λυμάτων, σε συνεργασία με αρμόδιες υπηρεσίες, για τη διασφάλιση της καταλληλότητας των νερών που προορίζονται για γεωργικές χρήσεις, καθώς και την προστασία των εγγειοβελτιωτικών έργων.

Έλεγχο, σε συνεργασία με αρμόδιες υπηρεσίες μελετών:

- (1) Επεξεργασίας λυμάτων και βιομηχανικών αποβλήτων και διάθεσης αυτών σε αποδέκτες στην περίμετρο των εγγειοβελτιωτικών έργων.
- (2) Επεξεργασίας αποβλήτων γεωργικών βιομηχανιών και εκμεταλλεύσεων και διάθεσης αυτών σε υδατικούς πόρους που χρησιμοποιούνται στη γεωργία.

Συμμετοχή και συνεργασία με αρμόδιες υπηρεσίες, για την οριοθέτηση βιοτόπων (υγροβιότοποι σύμβασης ΡΑΜΣΑΡ και άλλοι βιότοποι) καθώς και για την εξασφάλιση της περιβαλλοντικής ισορροπίας στις ευαίσθητες οικολογικά περιοχές, με την εκτέλεση και ανάθεση μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων στην περίμετρο των εγγειοβελτιωτικών έργων. Συνεργασία στα πλαίσια των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, των διεθνών οργανισμών και των διακρατικών συμφωνιών, καθώς και η συμμετοχή στις εργασίες και τα προγράμματα αυτών, σχετικά με την προστασία από τη ρύπανση και την εξάντληση των υδατικών γεωργικών πόρων.

- **Διεύθυνση Χωροταξίας Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής - Τμήμα Προστασίας Περιβάλλοντος από γεωργικές δραστηριότητες**

Κύριες Αρμοδιότητες

Η μέριμνα για την προστασία από τη ρύπανση και υποβάθμιση των εδαφικών και υδατικών πόρων που προορίζονται για τις ανάγκες της γεωργίας, της κτηνοτροφίας και της αλιείας καθώς και της γεωργοκτηνοτροφικής και αλιευτικής παραγωγής από κάθε μορφής γεωργική δραστηριότητα.

4.2 Αρχές Αρμόδιες για επιμέρους θέματα διαχείρισης υδάτων σε Περιφερειακό Επίπεδο

Περιλαμβάνουν τις επιμέρους λοιπές Υπηρεσίες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης που εμπλέκονται έμμεσα στη διαχείριση των υδάτων αλλά και τις υπηρεσίες των Περιφερειών οι οποίες είναι αρμόδιες για το έλεγχο εφαρμογής των προβλεπόμενων στην Εθνική νομοθεσία για τη διαχείριση των Υδάτων όπως για τους ελέγχους διαχείρισης υπόγειων και επιφανειακών αρδευτικών υδάτων, εκτέλεσης εργασιών για την ανεύρεση υπόγειων υδάτων και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης υδατινών πόρων καθώς επίσης και τους ελέγχους των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα ύδατα.

4.2.1 Αποκεντρωμένη Διοίκηση

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας Θράκης

Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων
Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α'87), Π.Δ. 142/2010 (ΦΕΚ Α'235)

- **Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού**

Κύριες Αρμοδιότητες

Έλεγχος τήρησης των περιβαλλοντικών όρων για δραστηριότητες και έργα σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, λήψη μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος, κατάρτιση και έγκριση του περιφερειακού σχεδιασμού διαχείρισης των στερεών αποβλήτων στο πλαίσιο του αντίστοιχου εθνικού σχεδιασμού σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και εφαρμογή μέτρων, προγραμμάτων και δράσεων της περιφέρειας, καθώς και μέριμνα για τη μελέτη και ανάπτυξη της χωροταξικής κατανομής των δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται στο πλαίσιο της περιφέρειας.

▪ Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων

Κύριες Αρμοδιότητες

Η Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης είναι αρμόδια ιδίως για θέματα αναδασμού και εποικισμού, καθώς και για θέματα γεωργικών εκμεταλλεύσεων και αλιείας.

Η Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων συγκροτείται από τα ακόλουθα Τμήματα:

- α) Τμήμα Αναδασμού και εποικισμού, το οποίο είναι αρμόδιο ιδίως για το συντονισμό των εργασιών αναδασμού –εποικισμού, τη συμμετοχή σε επιτροπές που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία και σε επιτροπές ανάθεσης μελετών στον ιδιωτικό τομέα, την επίβλεψη, έλεγχο και παραλαβή εργασιών που ανατίθενται στον ιδιωτικό τομέα, καθώς και τη συμμετοχή σε τοπογραφικά συνεργεία για την εκτέλεση εργασιών αναδασμού – εποικισμού.
- β) Τμήμα Γεωργικών Εκμεταλλεύσεων και Αλιείας, το οποίο είναι αρμόδιο ιδίως για τη χορήγηση άδειας συλλογής υδρόβιων οργανισμών για ερευνητικούς σκοπούς, την ίδρυση ιχθυόσκαλων και τον καθορισμό της έδρας αυτών, την κατάρτιση προγραμμάτων ιχθυοτροφικής ανάπτυξης των ορεινών ρεόντων υδάτων, για θέματα μίσθωσης υδάτινων εκτάσεων για ίδρυση, επέκταση ή μετεγκατάσταση μονάδων υδατοκαλλιέργειας εντατικής ή ημιεντατικής μορφής, καθώς και για θέματα γεωργικών εκμεταλλεύσεων στο πλαίσιο των σχετικών κανονιστικών ρυθμίσεων.

▪ Διεύθυνση Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών

Κύριες Αρμοδιότητες

Η Διεύθυνση Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών έχει ιδίως αρμοδιότητα το συντονισμό, την εποπτεία και τον έλεγχο όλων των δασικών Υπηρεσιών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και του προσωπικού τους. Οφείλει να βρίσκεται σε συνεχή συνεργασία με το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο για την καλύτερη αντιμετώπιση των προβλημάτων και των υποθέσεων αρμοδιότητάς της και να ακολουθεί τις οδηγίες του.

▪ Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας

Κύριες Αρμοδιότητες

Είναι αρμόδια ιδίως για το σχεδιασμό και την οργάνωση σε θέματα πρόληψης, ενημέρωσης και αντιμετώπισης των καταστροφών ή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, καθώς και για το συντονισμό όλων των Υπηρεσιών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης για την εξασφάλιση της ετοιμότητας, την αντιμετώπιση των καταστροφών και την αποκατάσταση των ζημιών

▪ Διεύθυνση Τεχνικού Ελέγχου - Τμήμα Τεχνικής Υποστήριξης

Κύριες Αρμοδιότητες

Η Διεύθυνση Τεχνικού Ελέγχου είναι αρμόδια για θέματα τεχνικής υποστήριξης της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, διαχείρισης ορυκτών πόρων και ελέγχου ποιότητας υλικών δημοσίων έργων.

Το Τμήμα Τεχνικής Υποστήριξης είναι αρμόδιο ιδίως για την έκδοση απόφασης για την παραχώρηση ερευνητικών γεωτρήσεων του ΙΓΜΕ προς εκμετάλλευση σε δήμους, την παραχώρηση χρήσης χώρων και οικοπεδικών εκτάσεων της χερσαίας Ζώνης Λιμένα για την ανέγερση κτιρίων, σε μεταλλευτικές επιχειρήσεις, καθώς και τον έλεγχο και την εποπτεία προστατευτικών έργων και προσχώσεων σε Ζώνη Αιγιαλού. Επίσης, είναι αρμόδιο να παρέχει την απαραίτητη τεχνική υποστήριξη στη Διεύθυνση Εθνικών Κληροδοτημάτων για θέματα αρμοδιότητάς της

4.2.2 Περιφέρειες

Τα Τμήματα Υδροοικονομίας και Τμήματα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης οργανώθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 5 του Π.Δ. 144/2010 (ΦΕΚ Α' 237) «Οργανισμός της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης», στα οποία ορίζονται οι διάρθρωση και οι αρμοδιότητες αυτών.

Όσον αφορά τις αρμοδιότητες, σύμφωνα με την Εγκύκλιο αρ. οικ. 150673/13-7-2011 της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων του ΥΠΕΚΑ «Αρμοδιότητες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και Περιφερειών της χώρας στον τομέα των υδάτων βάσει του Ν. 3852/2010», οι εκ του Ν.3199/03 περί προστασίας και διαχείρισης των υδατικών πόρων προβλεπόμενες αρμοδιότητες επιμερίζονται μεταξύ της Κρατικής Αποκεντρωμένης Διοίκησης και των αιρετών Περιφερειών. Οι αρμοδιότητες των Περιφερειών καταγράφονται στην επόμενη παράγραφο του παρόντος κεφαλαίου.

Τμήματα Υδροοικονομίας Περιφέρειας

Στο Τμήμα Υδροοικονομίας υπάγονται αρμοδιότητες που αφορούν ιδίως στην προστασία και διαχείριση των υδάτων, όπως

- η λήψη των αναγκαίων μέτρων για τη συμμετοχή σε προγράμματα διαπεριφερειακών ή διμερών συμφωνιών, σε συνεργασία με το αρμόδιο Υπουργείο για τη διαχείριση και προστασία των υδάτων,
- η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων που προβλέπονται στα επιμέρους σχέδια διαχείρισης και προγράμματα,
- η έκδοση αποφάσεων του περιφερειάρχη για την επιβολή περιορισμών ή άλλων μέτρων για τη χρήση των υδάτων και την εκτέλεση έργων αξιοποίησής τους,
- η διοργάνωση ενημερωτικών συναντήσεων για την ενημέρωση του κοινού σε θέματα προστασίας των υδατινών οικοσυστημάτων,
- η μέριμνα για τον έλεγχο των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα επιφανειακά, υπόγεια και παράκτια ύδατα,

- η εφαρμογή και η επιβολή όλων των αναγκαίων προληπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών,
- η επιβολή μέτρων και κυρώσεων για την προστασία των υδάτων και την αντιμετώπιση αυξητικών τάσεων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στις συγκεντρώσεις ουσιών στα υπόγεια ύδατα και η διενέργεια δειγματοληπτικών ελέγχων, προκειμένου να διαπιστωθεί η ποιότητα των πλαστικών σωλήνων και των εξαρτημάτων από μη πλαστικοποιημένο πολυβινυλοχλωρίδιο (σκληρό PVC), που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά πόσιμου νερού και αποχετευτικών λυμάτων, καθώς και για συστήματα αποχετεύσεως στα κτίρια.

Τμήματα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Περιφερειακών Ενοτήτων

Στα Τμήματα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας των περιφερειακών ενοτήτων υπάγονται οι αρμοδιότητες του τομέα του περιβάλλοντος, οι οποίες ανάγονται ιδίως

- στον έλεγχο της τήρησης των περιβαλλοντικών όρων για δραστηριότητες και έργα, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία,
- στη λήψη μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος,
- στην εφαρμογή μέτρων, προγραμμάτων και δράσεων, καθώς και
- αρμοδιότητες που αφορούν την προστασία και διαχείριση των υδάτων στην περιφερειακή ενοότητα.

Στη συνέχεια παρουσιάζεται η Ταυτότητα και Διοικητική Υπαγωγή των ανωτέρω Αρχών, περιγράφεται το Νομικό τους Καθεστώς, οι Κύριες Αρμοδιότητες καθώς επίσης και η Περιοχή Άσκησης των Αρμοδιοτήτων τους.

Τμήματα Υδροοικονομίας Περιφέρειας

Επίσημη Επωνυμία	Τμήμα Υδροοικονομίας Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης
Ακρωνύμιο	-
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της οικείας Αιρετής Περιφέρειας Υπάγεται στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού ΠΑΜΘ
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	<ul style="list-style-type: none"> - Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων - Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) Πρόγραμμα Καλλικράτης, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει - Π.Δ.. 144/2010 (ΦΕΚ Α' 237) Οργανισμός της Περιφέρειας Ανατ. Μακεδονίας - Θράκης
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Σισμάνογλου 78
Ταχ. Κωδικός	69100
Πόλη	Κομοτηνή
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.pamth.gov.gr
Σημεία Επαφής	Τηλ: 25310 81085, Φαξ: 25310 29888 e-mail: tydro@pamth.gov.gr
Προϊστάμενος	Καραμανώλης Κων/νος (Πρ. Δ/νσης)

Τμήματα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Περιφερειακών Ενοτήτων

Επίσημη Επωνυμία	Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Π.Ε. Δράμας
Ακρωνύμιο	-
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της οικείας Αιρετής Περιφέρειας Υπάγεται στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού ΠΑΜΘ
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	<ul style="list-style-type: none"> - Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων - Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) Πρόγραμμα Καλλικράτης, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει - Π.Δ.. 144/2010 (ΦΕΚ Α' 237) Οργανισμός της Περιφέρειας Ανατ. Μακεδονίας - Θράκης
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	1 ^{ης} Ιουλίου 1 - Διοικητήριο
Ταχ. Κωδικός	66100
Πόλη	Δράμα
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.pamth.gov.gr/
Σημεία Επαφής	Τηλ: 25213 51308 Φαξ: 2521351391 e-mail: malkakise@pamth.gov.gr
Προϊστάμενος	Μαλκάκης Ευάγγελος (Πρ. Τμήματος)

Επίσημη Επωνυμία	Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Π.Ε. Καβάλας
Ακρωνύμιο	-
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της οικείας Αιρετής Περιφέρειας Υπάγεται στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού ΠΑΜΘ
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	<ul style="list-style-type: none"> - Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων - Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) Πρόγραμμα Καλλικράτης, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει - Π.Δ.. 144/2010 (ΦΕΚ Α' 237) Οργανισμός της Περιφέρειας Ανατ. Μακεδονίας - Θράκης
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Εθν. Αντίστασης 20
Ταχ. Κωδικός	65110
Πόλη	Καβάλα
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.pamth.gov.gr/
Σημεία Επαφής	Τηλ: 2513-503452 Φαξ: 2513-503451 e-mail: try.kavalas@pamth.gov.gr
Προϊστάμενος	- (Πρ. Τμήματος)

Επίσημη Επωνυμία	Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Π.Ε. Ξάνθης
Ακρωνύμιο	-
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της οικείας Αιρετής Περιφέρειας Υπάγεται στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού ΠΑΜΘ
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	<ul style="list-style-type: none"> - Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων - Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) Πρόγραμμα Καλλικράτης, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει - Π.Δ.. 144/2010 (ΦΕΚ Α' 237) Οργανισμός της Περιφέρειας Ανατ. Μακεδονίας - Θράκης
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Διοικητήριο
Ταχ. Κωδικός	67133
Πόλη	Ξάνθη
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.pamth.gov.gr/
Σημεία Επαφής	Τηλ: 2541350158, 2541350390 Φαξ: 2541350168 e-mail: perivallon.xanthi@pamth.gov.gr
Προϊστάμενος	Γιαννόπουλος Θωμάς (Πρ. Τμήματος)

Επίσημη Επωνυμία	Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Π.Ε. Ροδόπης
Ακρωνύμιο	-
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της οικείας Αιρετής Περιφέρειας Υπάγεται στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού ΠΑΜΘ
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	<ul style="list-style-type: none"> - Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων - Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) Πρόγραμμα Καλλικράτης, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει - Π.Δ.. 144/2010 (ΦΕΚ Α' 237) Οργανισμός της Περιφέρειας Ανατ. Μακεδονίας - Θράκης
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Σισμάνογλου 78
Ταχ. Κωδικός	69100
Πόλη	Κομοτηνή
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.pamth.gov.gr/
Σημεία Επαφής	Τηλ: 25310 8108 Φαξ: 25310 29888 e-mail: aggelidou@perif-amth.gr
Προϊστάμενος	Αγγελίδου Ευαγγελία (Πρ. Τμήματος)

Επίσημη Επωνυμία	Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Π.Ε. Έβρου
Ακρωνύμιο	-
Νομικό Καθεστώς	Οργανική Μονάδα της οικείας Αιρετής Περιφέρειας Υπάγεται στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού ΠΑΜΘ
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	<ul style="list-style-type: none"> - Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων - Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) Πρόγραμμα Καλλικράτης, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει - Π.Δ.. 144/2010 (ΦΕΚ Α' 237) Οργανισμός της Περιφέρειας Ανατ. Μακεδονίας - Θράκης
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Ίωνος Δραγούμη 1
Ταχ. Κωδικός	68131
Πόλη	Αλεξανδρούπολη
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.pamth.gov.gr/
Σημεία Επαφής	Τηλ: 25513-55818 Φαξ: 25513-55862 e-mail: perivallon.evrou@pamth.gov.gr
Προϊστάμενος	Καψιώτη Σταυρούλα (Πρ. Τμήματος)

Επιπλέον των ανωτέρω υπηρεσιών υπάρχουν και άλλες υπηρεσίες της Περιφέρειας οι οποίες εμπλέκονται έμμεσα στη διαχείριση των υδάτων. Οι υπηρεσίες αυτές παρουσιάζονται παρακάτω.

Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης
Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87), Π.Δ. 144/2010 (ΦΕΚ Α' 237)
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Αυτοτελής Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας <p><u>Κύριες Αρμοδιότητες</u> Κύριες αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Πολιτικής Προστασίας είναι:</p> <p>α) Ο συντονισμός και η επίβλεψη του έργου της πολιτικής προστασίας για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών, εντός των ορίων της εδαφικής της περιφέρειας.</p> <p>β) Η ευθύνη για την εφαρμογή του ετήσιου εθνικού σχεδιασμού πολιτικής προστασίας, κατά το σκέλος που τα οικεία προγράμματα, μέτρα και δράσεις εφαρμόζονται σε επίπεδο περιφέρειας.</p> <p>γ) Η διατύπωση εισηγήσεων για το σχεδιασμό πολιτικής προστασίας της περιφέρειας, προκειμένου να αποτελέσουν αντικείμενο της εισήγησης για τον ετήσιο εθνικό σχεδιασμό πολιτικής προστασίας από τη Διυπουργική Επιτροπή.</p> <p>δ) Ο σχεδιασμός και η οργάνωση θεμάτων πρόληψης, ενημέρωσης και αντιμετώπισης των καταστροφών ή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, καθώς και η διάθεση και ο συντονισμός της δράσης του απαραίτητου δυναμικού και μέσων προς την κατεύθυνση αυτή.</p>

- **Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας**

Κύριες Αρμοδιότητες

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας ανάγονται ιδίως στη διαφύλαξη και βελτίωση της υγείας και της ευεξίας του πληθυσμού, τοπικού, παγκόσμιου, μετακινούμενου και μη, μέσω πολυτομεακών συνεργασιών και πρακτικών που αποσκοπούν στην προάσπιση και προαγωγή της υγείας και της ευεξίας του ατόμου.

- **Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού**

Κύριες Αρμοδιότητες

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού ανάγονται ιδίως στον έλεγχο τήρησης των περιβαλλοντικών όρων για δραστηριότητες και έργα σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, τη λήψη μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος, την κατάρτιση και έγκριση του περιφερειακού σχεδιασμού διαχείρισης των στερεών αποβλήτων στο πλαίσιο του αντίστοιχου εθνικού σχεδιασμού σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και στην εφαρμογή μέτρων, προγραμμάτων και δράσεων της περιφέρειας, καθώς και στη μέριμνα για τη μελέτη και ανάπτυξη της χωροταξικής κατανομής των δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται στο πλαίσιο της περιφέρειας.

- **Διεύθυνση Τεχνικών Έργων - Τμήμα Δομών Περιβάλλοντος**

Κύριες Αρμοδιότητες

Η Διεύθυνση Τεχνικών Έργων έχει ως αποστολή το σχεδιασμό, προγραμματισμό, συντονισμό των τεχνικών έργων όλης της Περιφέρειας, τη μελέτη, εκτέλεση, επίβλεψη, παραλαβή και συντήρηση των τεχνικών έργων που εκτελούνται σε περισσότερες της μίας περιφερειακές ενότητες. Στα Τμήματα Δομών Περιβάλλοντος υπάγονται ιδίως οι αρμοδιότητες που ανάγονται στην εκτέλεση και μελέτη εγγειοβελτιωτικών έργων, έργων περιβάλλοντος και υδραυλικών έργων, καθώς και στην κατασκευή και συντήρηση κτιριακών και λοιπών αρχιτεκτονικών έργων, που κατά αρμοδιότητα ανήκουν στην Περιφέρεια και ασκούνται στο επίπεδο της περιφερειακής ενότητας, καθώς και στην άσκηση εποπτείας επί των Γενικών Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.), σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

▪ **Διεύθυνση Βιομηχανίας, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων**

Κύριες Αρμοδιότητες

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Βιομηχανίας, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων ανάγονται ιδίως στη χορήγηση αδειών ίδρυσης και λειτουργίας βιομηχανιών και βιοτεχνιών, σύμφωνα με τη κείμενη νομοθεσία, στον καθορισμό και τον αποχαρακτηρισμό λατομικών περιοχών.

▪ **Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας**

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας ανάγονται ιδίως στην κατάρτιση ετήσιων και πολυετών περιφερειακών αναπτυξιακών προγραμμάτων για τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, στην εκπόνηση και αξιολόγηση σχετικών μελετών και μέτρων πολιτικής, καθώς και στη μέριμνα για την ανάπτυξη και την ποιοτική βελτίωση της γεωργίας και της κτηνοτροφίας στον τομέα της φυτικής και ζωικής παραγωγής αντίστοιχα, σε συνδυασμό με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό των αγροτικών εκμεταλλεύσεων.

Περιφερειακές Ενότητες Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης

Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων

Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87), Π.Δ. 144/2010 (ΦΕΚ Α' 237)

▪ **Διευθύνσεις Δασών**

Κύριες Αρμοδιότητες

Η Διεύθυνση Δασών ανά νομό της Αποκεντρωμένης Διοίκησης είναι αρμόδια ιδίως για τη δασική ανάπτυξη και την προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων, την εκτέλεση δασοτεχνικών έργων, τις δασικές χαρτογραφήσεις και ιδιοκτησιακά θέματα του νομού. Οφείλει να βρίσκεται σε συνεχή συνεργασία με το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο για την καλύτερη αντιμετώπιση των προβλημάτων και των υποθέσεων αρμοδιότητάς της και να ακολουθεί τις οδηγίες του.

▪ **Τμήματα Πολιτικής Προστασίας**

Κύριες Αρμοδιότητες

Κύριες αρμοδιότητες των Τμημάτων Πολιτικής Προστασίας είναι:

- α) Ο συντονισμός και η επίβλεψη του έργου της πολιτικής προστασίας για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών, εντός των ορίων της εδαφικής της περιφέρειας.
- β) Η ευθύνη για την εφαρμογή του ετήσιου εθνικού σχεδιασμού πολιτικής προστασίας, κατά το σκέλος που τα οικεία προγράμματα, μέτρα και δράσεις εφαρμόζονται σε επίπεδο περιφέρειας.
- γ) Η διατύπωση εισηγήσεων για το σχεδιασμό πολιτικής προστασίας της περιφέρειας, προκειμένου να αποτελέσουν αντικείμενο της εισήγησης για τον ετήσιο εθνικό σχεδιασμό πολιτικής προστασίας από τη Διυπουργική Επιτροπή.

δ) Ο σχεδιασμός και η οργάνωση θεμάτων πρόληψης, ενημέρωσης και αντιμετώπισης των καταστροφών ή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, καθώς και η διάθεση και ο συντονισμός της δράσης του απαραίτητου δυναμικού και μέσων προς την κατεύθυνση αυτή.

▪ **Διευθύνσεις Τεχνικών Έργων – Τμήμα Δομών Περιβάλλοντος**

Κύριες Αρμοδιότητες

Η Διεύθυνση Τεχνικών Έργων έχει ως αποστολή το σχεδιασμό, προγραμματισμό, συντονισμό των τεχνικών έργων όλης της Περιφέρειας, τη μελέτη, εκτέλεση, επίβλεψη, παραλαβή και συντήρηση των τεχνικών έργων που εκτελούνται σε περισσότερες της μίας περιφερειακές ενότητες. Στα Τμήματα Δομών Περιβάλλοντος υπάγονται ιδίως οι αρμοδιότητες που ανάγονται στην εκτέλεση και μελέτη εγγειοβελτιωτικών έργων, έργων περιβάλλοντος και υδραυλικών έργων, καθώς και στην κατασκευή και συντήρηση κτιριακών και λοιπών αρχιτεκτονικών έργων, που κατά αρμοδιότητα ανήκουν στην Περιφέρεια και ασκούνται στο επίπεδο της περιφερειακής ενότητας, καθώς και στην άσκηση εποπτείας επί των Γενικών Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.), σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

▪ **Διευθύνσεις Ανάπτυξης - Τμήμα Χορήγησης Αδειών Ανάπτυξης, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων**

Κύριες Αρμοδιότητες

Τα τμήματα είναι αρμόδια ιδίως για τη χορήγηση αδειών εγκατάστασης, λειτουργίας, ελέγχου, μελετών και όλων των σχετικών διοικητικών και τεχνικών θεμάτων και ζητημάτων που αφορούν θέματα ανάπτυξης, ενέργειας, φυσικών πόρων, επενδύσεων και προστασίας περιβάλλοντος.

▪ **Διευθύνσεις Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής**

Κύριες Αρμοδιότητες

Είναι αρμόδιες ιδίως για την κατάρτιση ετήσιων και πολυετών περιφερειακών αναπτυξιακών προγραμμάτων για τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, καθώς και για την εκπόνηση και αξιολόγηση σχετικών μελετών και μέτρων πολιτικής, για την παρακολούθηση εκτέλεσης των ανωτέρω προγραμμάτων, την έγκριση, τον έλεγχο και την παραλαβή έργων και εργασιών περιφερειακού επιπέδου, τη διαφύλαξη και προστασία της γεωργικής γης από αλλαγή χρήσης της και ιδιαίτερα της γεωργικής γης με υψηλή παραγωγικότητα, τη σύνταξη τομεακών και λοιπών προγραμμάτων έργων υποδομής για τη μεταποίηση αγροτικών προϊόντων και την πρόταση για την ένταξή τους σε τομεακά εθνικά προγράμματα, την αντιμετώπιση των τεχνικών, οικονομικών και διαρθρωτικών προβλημάτων των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, την κατάρτιση μελετών και εφαρμογή προγραμμάτων ανάπτυξης του ιχθυοπονικού πλούτου των ορεινών ρεόντων υδάτων, σε συνεργασία με τις αρμόδιες δασικές υπηρεσίες, καθώς και την κατάρτιση μελετών ανάπτυξης του ιχθυοπονικού εν γένει πλούτου.

▪ **Διευθύνσεις Αγροτικής Οικονομίας / Τμήμα Αλιείας**

Κύριες Αρμοδιότητες

Το Τμήμα Αλιείας είναι αρμόδιο ιδίως για τη διοίκηση, διαχείριση και εκμετάλλευση των ιχθυοτρόφων εν γένει υδάτων, τον καθορισμό προστατευτικής ζώνης εκμισθωμένου ιχθυοτροφείου, το χαρακτηρισμό ως γεωργικών επιχειρήσεων βιοτεχνικών και βιομηχανικών εγκαταστάσεων που αφορούν υδατοκαλλιεργητικές εκμεταλλεύσεις, την έκδοση απόφασης επιλογής του τρόπου εκμετάλλευσης των ιχθυοτρόφων υδάτων, καθώς και την έκδοση απόφασης εκμίσθωσης, χωρίς δημοπρασία, εφαιπτόμενου των συνόρων ιχθυοτρόφου ύδατος και τον καθορισμό των όρων της σύμβασης.

▪ **Διευθύνσεις Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας - Τμήμα Περιβαλλοντικής Υγιεινής και Υγειονομικού Ελέγχου**

Κύριες Αρμοδιότητες

Οι αρμοδιότητες των Διευθύνσεων Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας ανάγονται ιδίως στη διαφύλαξη και βελτίωση της υγείας και της ευεξίας του πληθυσμού, στην εξασφάλιση της δημόσιας υγείας με τον υγειονομικό έλεγχο, την εφαρμογή της υγειονομικής νομοθεσίας, την έκδοση τοπικών υγειονομικών διατάξεων, τη λήψη μέτρων σε θέματα δημόσιας υγιεινής, την επιβολή κυρώσεων, την έκδοση γνωματεύσεων για τη χορήγηση αδειών όλων των επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος, καθώς και στην εξασφάλιση της υγιεινής του περιβάλλοντος σε επίπεδο περιφερειακής ενότητας.

Τέλος σημειώνεται ότι οι Τεχνικές Υπηρεσίες Δήμων. Σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν. 4071/2012 (ΦΕΚ Α' 85) «Ρυθμίσεις για την τοπική ανάπτυξη, την αυτοδιοίκηση και την αποκεντρωμένη διοίκηση ενσωμάτωση Οδηγίας 2009/50/ΕΚ», οι ορεινοί – μειονεκτικοί δήμοι ασκούν επιπλέον, είτε αυτοτελώς είτε σε συνεργασία με την οικεία περιφέρεια ορισμένες αρμοδιότητες, κάποιες από τις οποίες αφορούν τον έλεγχο και τη διαχείριση των υδάτων. Ως ορεινοί – μειονεκτικοί δήμοι εννοούνται οι δήμοι στους οποίους περιλαμβάνονται ως δημοτικές ή τοπικές κοινότητες οι Ο.Τ.Α. που αναφέρονται στην Οδηγία 85/148/ΕΟΚ περί τροποποίησης της Οδηγίας 81/645/ΕΟΚ περί του κοινοτικού καταλόγου των μειονεκτικών γεωργικών περιοχών κατά την έννοια της Οδηγίας 75/268/ΕΟΚ συμπεριλαμβανομένων και των χαρακτηριζομένων ως ορεινών δήμων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87).

4.2.3 Λοιποί φορείς που εμπλέκονται στη διαχείριση των υδάτων

Πέρα από τις αρχές που προαναφέρθηκαν, υπάρχουν και άλλες υπηρεσίες – φορείς που εμπλέκονται σε επιμέρους θέματα που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τη διαχείριση των υδατικών πόρων (π.χ. με το σχεδιασμό, κατασκευή ή λειτουργία έργων χρήσης νερού ή την παροχή υπηρεσιών ύδατος). Στον πίνακα που ακολουθεί έχουν καταγραφεί όλες αυτές οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες ή φορείς και δίνεται σύντομη περιγραφή των αρμοδιοτήτων τους καθώς και οι διατάξεις με την οποία καθορίστηκαν αυτές.

Πίνακας 4-1: Πίνακας Αρμόδιων Υπηρεσιών και Φορέων που σχετίζονται με τη διαχείριση των υδατικών πόρων

Γενικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων (ΓΟΕΒ) - Ορεσιτιάδας
Τοπικοί Οργανισμοί Εγγείων Βελτιώσεων (ΤΟΕΒ)
Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων Ν.Δ. 3881/1958 (ΦΕΚ Α' 181/1958)
<u>Κύριες Αρμοδιότητες</u> <p>Διοίκηση των υπαγόμενων στους Οργανισμούς Εγγείων Βελτιώσεων (ΟΕΒ), υδάτων καθώς και ρύθμιση της χρήσεως και διανομή τους, μέσω της επιβολής κανονισμών αρδεύσεως και της λήψης άλλων απαραίτητων μέτρων.</p> <p>Αστυνομία επί των υδάτων και των έργων.</p> <p>Επιβολή και βεβαίωση των υποχρεώσεων των ωφελουμένων.</p> <p>Εξόφληση των οφειλών προς το δημόσιο και τους κατ' ιδίαν ωφελουμένους.</p> <p>Καθορισμός και είσπραξη δικαιωμάτων βοσκής επί μη διανεμηθεισών εκτάσεων στις ζώνες των έργων ή σε αποκαλυπτόμενες γαίες, δικαιωμάτων αλιείας εντός των ποταμών και λιμνών δικαιοδοσίας τους, ή άλλων συναφών δικαιωμάτων.</p> <p>Λήψη κάθε αναγκαίου μέτρου για τη γεωργική αξιοποίηση σε συνεργασία με τις αρμόδιες περιφερειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας, καθώς και μέριμνα για την εφαρμογή πρόσφορων συστημάτων και μεθόδων εντατικής εκμετάλλευσης του εδάφους</p> <p>Για τα έργα Α' τάξεως, αρμοδιότητες που μεταβιβάζονται στους ΟΕΒ από το Κράτος.</p> <p>Για τα έργα Β' τάξεως, μέριμνα για τη σύνταξη μελετών και την κατασκευή ή συμπλήρωση έργων, καθώς και η διοίκηση, συντήρηση και λειτουργία των υφιστάμενων και των έργων που πρόκειται να εκτελεστούν κατά τα προηγούμενα</p>
Δ/νσεις Τεχνικών Υπηρεσιών Δήμων (αφορά τους ορεινούς – μειονεκτικούς δήμους, καθώς και τους δήμους στους οποίους περιλαμβάνονται ως δημοτικές ή τοπικές κοινότητες οι ΟΤΑ που αναφέρονται στην Οδηγία 85/148/ΕΟΚ περί τροποποίησης της Οδηγίας 81/645/ΕΟΚ περί του κοινοτικού καταλόγου των μειονεκτικών γεωργικών περιοχών).
Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων Ν. 4071/2012 (ΦΕΚ Α' 85) - άρθρο 4
<u>Κύριες Αρμοδιότητες</u> <p>Έλεγχος της διαχείρισης υπογείων και επιφανειακών αρδευτικών υδάτων. Έλεγχος της εκτέλεσης εργασιών για την ανεύρεση υπογείων υδάτων και έργων αξιοποίησης υδάτινων πόρων. Εξέταση αιτήσεων για τη χορήγηση αδειών χρήσης νερού και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης υδάτινων πόρων. Γνωμοδότηση για το ετήσιο πρόγραμμα δασοπονίας στα όρια του δήμου που καταρτίζουν οι οικείες δασικές υπηρεσίες. Καθαρισμός και αστυνόμευση ρεμάτων.</p>

Δημοτικές Επιχ. Ύδρευσης – Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ)
Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων Ν.1069/80 (ΦΕΚ Α'191) όπως έχει τροποποιηθεί με το Ν. 3731/08, παρ. 7, αρθρ. 21, (ΦΕΚ-263 Α/2008), , Ν.1065/80) (ΦΕΚ Α'168), Ν.1416/84 (ΦΕΚ Α'18)
<u>Κύριες Αρμοδιότητες</u> Υποχρεωτικό αντικείμενο των Δ.Ε.Υ.Α. είναι η ύδρευση, η αποχέτευση και η επεξεργασία αστικών υγρών αποβλήτων (αρ.1 Ν.1069/80)
Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Δέλτα Έβρου
Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων Ν. 3044/2002 σε εφαρμογή των ν.1650/1986 και ν.2742/1999
<p>Ο Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Δέλτα Έβρου θεσμοθετήθηκε το 1999 με τον Ν. 2742/1999 και ιδρύθηκε το 2003 ως μέρος του δικτύου των Φορέων Διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών που δημιουργήθηκαν από την ελληνική κυβέρνηση σε μια προσπάθεια να εναρμονιστεί η ελληνική νομοθεσία με τους διεθνείς και ευρωπαϊκούς κανονισμούς.</p> <p>Είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τελεί υπό την εποπτεία του Υ.Π.Ε.Κ.Α. και έχει σαν έδρα το Κέντρο Πληροφόρησης στην Τραιανούπολη Έβρου. Διοικείται από 10μελές Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο ορίζεται από το Υ.Π.Ε.Κ.Α. και έχει 3ετή θητεία.</p> <p>Ο Φορέας Διαχείρισης ξεκίνησε να λειτουργεί ουσιαστικά τον Απρίλιο του 2005, όταν και εγκρίθηκε το Τεχνικό Δελτίο του από το ΕΠΠΕΡ (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλον). Η χρηματοδότηση των δράσεων του Φορέα από το ΕΠΠΕΡ διήρκεσε από το 2005 έως το 2009 ενώ από το 2010 μέχρι και σήμερα συνεχίζεται μέσω του ΕΠΠΕΡΑΑ (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη).</p> <p>Οι κύριοι σκοποί του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Δέλτα Έβρου είναι η προστασία, η διαχείριση και η προώθηση του υδροτόπου του Δέλτα Έβρου, οι οποίοι επιτυγχάνονται μέσω δράσεων όπως η επιστημονική παρακολούθηση της άγριας ορνιθοπανίδας και των υδάτων, η επόπτευση – φύλαξη της προστατευόμενης περιοχής, η ενημέρωση των χρηστών και των επισκεπτών καθώς και η υλοποίηση εκδηλώσεων και προγραμμάτων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης.</p>
Φορέας Διαχείρισης Δέλτα Νέστου Λίμνης Βιστωνίδας-Ισμαρίδας
Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων Ν. 3044/2002 σε εφαρμογή των ν.1650/1986 και ν.2742/1999
Αρμοδιότητα του Φορέα Διαχείρισης Δέλτα Νέστου Λίμνης Βιστωνίδας-Ισμαρίδας (Φ.Δ.) είναι: <ol style="list-style-type: none">1. Η κατάρτιση και η ευθύνη εφαρμογής των κανονισμών διοίκησης και λειτουργίας των προστατευόμενων αντικειμένων, καθώς και των σχεδίων διαχείρισης.2. Η παρακολούθηση και αξιολόγηση της εφαρμογής των κανονιστικών όρων και περιορισμών που επιβάλλονται με διατάγματα. Συγκεκριμένα μπορεί να είναι η συλλογή, ταξινόμηση και επεξεργασία περιβαλλοντικών στοιχείων καθώς και η συγκρότηση και λειτουργία σχετικών βάσεων δεδομένων.

3. Η παροχή γνωμοδοτήσεων πριν από την προέγκριση χωροθέτησης και την έγκριση των έργων και δραστηριοτήτων που εμπíπτουν στην περιοχή ευθύνης του.
4. Η επικουρία των αρμοδίων διοικητικών και δικαστικών αρχών στον έλεγχο της εφαρμογής της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.
5. Η κατάρτιση μελετών και ερευνών, καθώς και η εκτέλεση τεχνικών ή άλλων έργων, τα οποία είναι απαραίτητα για την προστασία, διατήρηση, αποκατάσταση και ανάδειξη των προστατευόμενων αντικειμένων που εμπíπτουν στην περιοχή ευθύνης του.
6. Η ανάληψη εκπόνησης ή εκτέλεσης εθνικών ή ευρωπαϊκών προγραμμάτων και δράσεων σχετικών με την περιοχή ευθύνης.
7. Η ενημέρωση, εκπαίδευση και κατάρτιση του πληθυσμού.
8. Η προώθηση, υποστήριξη, οργάνωση και εφαρμογή οικοτουριστικών προγραμμάτων, η έκδοση αδειών ξενάγησης και η χορήγηση αδειών επιστημονικής έρευνας. Η χορήγηση σήματος ποιότητας και συνεργασίας σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται εντός της προστατευόμενης περιοχής.
9. Η διαχείριση δημόσιων εκτάσεων που παραχωρούνται ή μισθώνονται από το φορέα διαχείρισης.

Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Δάσους Δαδιάς-Λευκίμης-Σουφλίου

Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων

Ν. 3044/2002 σε εφαρμογή των ν.1650/1986 και ν.2742/1999

Ο Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Δάσους Δαδιάς-Λευκίμης-Σουφλίου θεσμοθετήθηκε το 1999 με τον Ν. 2742/1999 και ιδρύθηκε το 2002 ως μέρος του δικτύου των Φορέων Διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών που δημιουργήθηκαν από την ελληνική κυβέρνηση σε μια προσπάθεια να εναρμονιστεί η ελληνική νομοθεσία με τους διεθνείς και ευρωπαϊκούς κανονισμούς.

Είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου κοινωφελούς χαρακτήρα, τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (πρώην ΥΠΕΧΩΔΕ) και έχει σαν έδρα το Κέντρο Ενημέρωσης στην Δαδιά, Δήμου Σουφλίου, Νομού Έβρου. Διοικείται από 9μελές Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο ορίζεται από το Υ.ΠΕ.Κ.Α. και έχει 3ετή θητεία η οποία μπορεί να παρατείνεται με πολιτική απόφαση του ΥΠΕΚΑ.

Ο Φορέας Διαχείρισης ξεκίνησε να λειτουργεί ουσιαστικά τον Απρίλιο του 2005, όταν και εγκρίθηκε το Τεχνικό Δελτίο του από το ΕΠΠΕΡ (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλον). Η χρηματοδότηση των δράσεων του Φορέα από το ΕΠΠΕΡ διήρκεσε από το 2005 έως το 2009 ενώ από το 2010 μέχρι και σήμερα συνεχίζεται μέσω του ΕΠΠΕΡΑΑ (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη) με το νέο εγκεκριμένο τεχνικό δελτίο.

Οι κύριοι σκοποί του Φορέα Διαχείρισης είναι η προστασία, η διαχείριση και η ανάδειξη του Εθνικού Πάρκου Δάσους Δαδιάς-Λευκίμης-Σουφλίου και οι οποίοι επιτυγχάνονται μέσω δράσεων όπως η επιστημονική παρακολούθηση των στοιχείων της βιοποικιλότητας (είδη πανίδας, χλωρίδας και άλλων πολύτιμων στοιχείων της περιοχής), η επόπτευση-φύλαξη της προστατευόμενης περιοχής, η πληροφόρηση των χρηστών και των επισκεπτών, καθώς και η υλοποίηση εκδηλώσεων και προγραμμάτων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης. Επιτελεί δε, συντονιστικό ρόλο στις

δραστηριότητες των τοπικών αρμόδιων φορέων που σχετίζονται με την προστασία, διαχείριση και τουριστική ανάδειξη του Εθνικού Πάρκου

Αρμοδιότητα του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Δάσους Δαδιάς-Λευκίμης-Σουφλίου (Φ.Δ.) είναι:

1. Η κατάρτιση και η ευθύνη εφαρμογής των κανονισμών διοίκησης και λειτουργίας των προστατευόμενων αντικειμένων, καθώς και των σχεδίων διαχείρισης.
2. Η παρακολούθηση και αξιολόγηση της εφαρμογής των κανονιστικών όρων και περιορισμών που επιβάλλονται με διατάγματα. Συγκεκριμένα μπορεί να είναι η συλλογή, ταξινόμηση και επεξεργασία περιβαλλοντικών στοιχείων καθώς και η συγκρότηση και λειτουργία σχετικών βάσεων δεδομένων.
3. Η παροχή γνωμοδοτήσεων πριν από την προέγκριση χωροθέτησης και την έγκριση των έργων και δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στην περιοχή ευθύνης του.
4. Η επικουρία των αρμοδίων διοικητικών και δικαστικών αρχών στον έλεγχο της εφαρμογής της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.
5. Η κατάρτιση μελετών και ερευνών, καθώς και η εκτέλεση τεχνικών ή άλλων έργων, τα οποία είναι απαραίτητα για την προστασία, διατήρηση, αποκατάσταση και ανάδειξη των προστατευόμενων αντικειμένων που εμπίπτουν στην περιοχή ευθύνης του.
6. Η ανάληψη εκπόνησης ή εκτέλεσης εθνικών ή ευρωπαϊκών προγραμμάτων και δράσεων σχετικών με την περιοχή ευθύνης.
7. Η ενημέρωση, εκπαίδευση και κατάρτιση του πληθυσμού.
8. Η προώθηση, υποστήριξη, οργάνωση και εφαρμογή οικοτουριστικών προγραμμάτων, η έκδοση αδειών ξενάγησης και η χορήγηση αδειών επιστημονικής έρευνας. Η χορήγηση σήματος ποιότητας και συνεργασίας σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται εντός της προστατευόμενης περιοχής.
9. Η διαχείριση δημόσιων εκτάσεων που παραχωρούνται ή μισθώνονται από το φορέα διαχείρισης.

Φορέας Διαχείρισης Οροσειράς Ροδόπης

Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων

Ν. 3044/2002 σε εφαρμογή των ν.1650/1986 και ν.2742/1999

Κύριες Αρμοδιότητες

Η κατάρτιση και η ευθύνη εφαρμογής του Κανονισμού Διοίκησης και Λειτουργίας των προστατευόμενων αντικειμένων, καθώς και των σχεδίων διαχείρισης και του κανονισμού λειτουργίας της Προστατευόμενης Περιοχής.

Η παρακολούθηση και αξιολόγηση της εφαρμογής των κανονιστικών όρων και περιορισμών που επιβάλλει το θεσμικό πλαίσιο προστασίας της Προστατευόμενης Περιοχής.

Η παροχή γνωμοδοτήσεων για έργα και δραστηριότητες που εμπίπτουν εντός της περιοχής ευθύνης του, καθώς και για κάθε άλλο θέμα για το οποίο ζητείται η γνώμη τους από τις αρμόδιες αρχές.

Η επικουρία των αρμοδίων διοικητικών και δικαστικών αρχών στον έλεγχο της εφαρμογής της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και των περιβαλλοντικών και πολεοδομικών όρων που ισχύουν ή επιβάλλονται αντιστοίχως για έργα και δραστηριότητες που πραγματοποιούνται στην Περιοχή ευθύνης του.

Η κατάρτιση μελετών και ερευνών, καθώς και η εκτέλεση τεχνικών ή άλλων έργων που περιλαμβάνονται στο οικείο σχέδιο διαχείρισης και στα αντίστοιχα προγράμματα δράσης και είναι απαραίτητα για την ανάδειξη των προστατευόμενων αντικειμένων που εμπíπτουν στη περιοχή ευθύνης του. Η κατασκευή, επισκευή και συντήρηση των αναγκαίων έργων υποδομής, καθώς και η προμήθεια του αναγκαίου επιστημονικού και τεχνικού εξοπλισμού για την άσκηση των λειτουργιών διαχείρισης.

Η ανάληψη εκπόνησης ή εκτέλεσης εθνικών ή ευρωπαϊκών προγραμμάτων και δράσεων σχετικών με την περιοχή ευθύνης τους, τα οποία προάγουν ή προβάλλουν τους σκοπούς διαχείρισης των προστατευόμενων αντικειμένων.

Η ενημέρωση, εκπαίδευση και κατάρτιση του πληθυσμού σε θέματα αναγόμενα στις αρμοδιότητες και τους σκοπούς του φορέα διαχείρισης, καθώς και στην προστασία της περιοχής ευθύνης του.

Η προώθηση, υποστήριξη, οργάνωση και εφαρμογή οικοτουριστικών προγραμμάτων, η έκδοση αδειών ξενάγησης και η χορήγηση αδειών επιστημονικής έρευνας και τεχνικών δοκιμών και αναλύσεων εντός των ορίων των προστατευόμενων αντικειμένων, σύμφωνα με τους ειδικούς όρους και προϋποθέσεις που καθορίζονται στην πράξη οριοθέτησης και στον κανονισμό διοίκησης και λειτουργίας της Προστατευόμενης Περιοχής.

Η χορήγηση σήματος ποιότητας και συνεργασίας σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται εντός των προστατευτέων αντικειμένων σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που τίθενται στον κανονισμό διοίκησης και λειτουργίας της Προστατευόμενης Περιοχής.

Διαβαλκανικό Κέντρο Περιβάλλοντος

Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων

Το Διαβαλκανικό Κέντρο Περιβάλλοντος αποτελεί αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία η οποία ιδρύθηκε το 2007 με τη σύμπραξη του Περιφερειακού Ταμείου Ανάπτυξης της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, της Επιτροπής Ερευνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και του Δήμου Λαγκαδά. Από το Φεβρουάριο του 2009, στο Εταιρικό Σχήμα προστέθηκαν το Περιφερειακό Ταμείο Ανάπτυξης της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης και ο Δήμος Εχεδώρου

Κύριες Αρμοδιότητες

Στόχος του Διαβαλκανικού Κέντρου Περιβάλλοντος είναι αφενός να προωθήσει τη διαπεριφερειακή και διασυνοριακή ανταλλαγή τεχνογνωσίας σε θέματα διαχείρισης περιβάλλοντος και εδαφοϋδατικών πόρων των διασυνοριακών λεκανών απορροής ποταμών της Βόρειας Ελλάδας, αφετέρου να συμβάλει στη σταδιακή προσέγγιση με τις Βαλκανικές χώρες ώστε να μπορέσει η χώρα μας να αποκτήσει τα κατάλληλα διαχειριστικά εργαλεία και τα εργαλεία υποστήριξης λήψης αποφάσεων αποτροπής κινδύνων και διαχείρισης κρίσεων για την καλύτερη δυνατή διαχείριση των πολύτιμων φυσικών πόρων.

Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων Υγροτόπων (Ε.Κ.Β.Υ.)

Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων

Το ΕΚΒΥ έχει τις ρίζες του στο Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας. Ιδρύθηκε, ως παράρτημα του Μουσείου με έδρα τη Θέρμη του Νομού Θεσσαλονίκης, το 1991, με χρηματοδότηση της Ε.Ε. και του Παγκόσμιου Ταμείου για τη Φύση, Π.Δ. 3/19-9-2002 (ΦΕΚ Β' 1220/2002)

Κύριες Αρμοδιότητες

Ο γενικός σκοπός του είναι να προωθήσει την αειφορική διαχείριση των ανανεώσιμων φυσικών πόρων στην Ελλάδα και σε άλλες περιοχές της Μεσογειακής Λεκάνης και της Ευρωπαϊκής Ηπείρου.

Οι ειδικοί σκοποί είναι:

Να ενισχύει το επιστημονικό υπόβαθρο για τους ανανεώσιμους φυσικούς πόρους.

Να παρακολουθεί τη γένεση και την πορεία ανθρωπίνων χειρισμών στους τομείς της γεωργίας, της αλιείας, της ενέργειας, της βιομηχανίας, των μεταφορών, της κατοικίας, της αναψυχής και του τουρισμού, που ενδέχεται να βλάψουν τα πολύτιμα για τον άνθρωπο και τη φύση οικοσυστήματα και να συμβάλλει, ώστε οι χειρισμοί αυτοί να μεταβάλλονται προς την κατεύθυνση της αειφορίας.

Να παρέχει επιστημονική πληροφόρηση σε θέματα φυσικού περιβάλλοντος.

Να ευαισθητοποιεί το κοινό για τις φυσικές, τις οικονομικές και τις πολιτιστικές αξίες των θαλάσσιων, παράκτιων, υγροτοπικών και χερσαίων οικοσυστημάτων και να το ενθαρρύνει σε θετική προς αυτά στάση.

Να προωθεί την εκπαίδευση και την κατάρτιση σε θέματα προστασίας και διατήρησης των φυσικών πόρων και του φυσικού περιβάλλοντος.

Να προσφέρει στις αρμόδιες αρχές τεκμηριωμένα επιχειρήματα υπέρ της θέσπισης και εφαρμογής μέτρων πολιτικής και νόμων που θα οδηγούν στην αειφορική ανάπτυξη, καθώς και υπηρεσίες σχετικές με τη συνετή διαχείριση των υγροτοπικών, υδατικών, εδαφικών και γενετικών πόρων

Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (Ι.Γ.Μ.Ε.)

Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων

Υπουργική Απόφαση Δ13/Β/Φ9.6.20/4793 (ΦΕΚ Β' 466/2000)

Κύριες Αρμοδιότητες

Εκτελεί χρέη Εθνικής Γεωλογικής Υπηρεσίας, σκοπός της οποίας είναι η αποτύπωση - καταγραφή και τελικά η γνώση της βασικής γεωλογικής δομής της χώρας, με χαρτογραφήσεις, γεωχημεία, γεωφυσική, τηλεπισκόπηση, βάσεις γεωεπιστημονικών δεδομένων κ.α.

Γνωμοδοτεί όσον αφορά τον έλεγχο και τη λειτουργία μεταλλείων, τη διαχείριση των γεωθερμικών πεδίων και ιαματικών φυσικών πόρων όπως και για την αδειοδότηση των εμφιαλωμένων νερών.

Αναδεικνύει και αξιολογεί τους ορυκτούς φυσικούς πόρους (κοιτάσματα - πετρώματα) της χώρας.

Συμβάλλει στον εντοπισμό και την ορθολογική διαχείριση των υδατικών πόρων της χώρας με την εκτέλεση μελετών και έργων υδρογεωλογίας. Ερευνά, εντοπίζει, μελετά, αξιολογεί και συμβάλλει στην αξιοποίηση των εγχώριων γεωθερμικών πεδίων και γενικότερα των ενεργειακών πρώτων υλών.

Εκπονεί μελέτες για την επίλυση γεωτεχνικών προβλημάτων και την αντιμετώπιση φυσικών κινδύνων (κατολισθήσεων, σεισμών κ.α.), καθώς και για την κατάλληλη διαχείριση του περιβάλλοντος, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται βιώσιμη ανάπτυξη.

Δραστηριοποιείται στον τομέα της τεχνολογίας εμπλουτισμού μεταλλευμάτων και οικονομοτεχνικής αξιολόγησης πετρωμάτων και ορυκτών.

Εθνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών (ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε.)

Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων

Ν. 2919/2001 (ΦΕΚ Α' 128), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει

Κύριες Αρμοδιότητες

Σκοπός του ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε. είναι η διεξαγωγή επιστημονικής και τεχνολογικής έρευνας, η πειραματική ανάπτυξη και επίδειξη, η διάδοση και εφαρμογή των αποτελεσμάτων της έρευνας, ιδιαίτερα στους τομείς της μελέτης και προστασίας της υδρόσφαιρας, των οργανισμών της, των ορίων της με την ατμόσφαιρα, την ακτή και το βυθό, των φυσικών, χημικών, βιολογικών και γεωλογικών συνθηκών που επικρατούν και διέπουν τα παραπάνω συστήματα, με (α) παραγωγή προϊόντων και παροχή υπηρεσιών, (β) υποστήριξη στη λήψη αποφάσεων που αφορούν την κοινωνία, την οικονομία, τον πολιτισμό, (γ) οικονομική τους εκμετάλλευση είτε από το ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε. ή και τους εργαζόμενους σ' αυτό ή και από τρίτους.

Πέρα από τις αρμόδιες υπηρεσίες και φορείς που αναφέρθηκαν στον παραπάνω πίνακα σε επιμέρους θέματα που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τη διαχείριση των υδατικών πόρων (π.χ. με το σχεδιασμό, κατασκευή ή λειτουργία έργων χρήσης νερού ή την παροχή υπηρεσιών ύδατος), υπάρχουν και άλλοι φορείς οι οποίοι δραστηριοποιούνται ενεργά με το θέμα της διαχείρισης των υδατικών πόρων σε επίπεδο έρευνας, μελετών και γνωμοδοτήσεων όπως η Ελληνική Επιτροπή Διαχείρισης Υδατικών Πόρων (Ε.Ε.Δ.Υ.Π), τα τμήματα των ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας, οι Αναπτυξιακές Εταιρείες, καθώς επίσης και τα Επιμελητήρια (ΤΕΕ, ΓΕΩΤΕΕ).

5. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΛΕΚΑΝΕΣ ΑΠΟΡΡΟΗΣ – ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΑ ΥΔΑΤΑ

5.1 Γενικό πλαίσιο

Στις συνοριακές περιοχές αναπόφευκτα υπάρχουν απαντώνται κοινοί υδατικοί πόροι μεταξύ των γειτονικών κρατών. Το 40% των κατοίκων της γης ζουν σε περιοχές όπου τα περιβαλλοντικά συστήματα και οι φυσικοί πόροι, με αιχμή του δόρατος τα υδατικά αποθέματα, είναι διεθνή (275 διεθνείς λεκάνες απορροής), μοιράζονται δηλαδή μεταξύ δύο ή και περισσότερων χωρών (FAO 2002). Περισσότερες από το 75% όλων των χωρών (145 στο σύνολο) έχουν στην επικράτειά τους διεθνείς υδρολογικές λεκάνες. Επίσης, πάνω από 33 κράτη διαρρέονται σχεδόν στο σύνολο της επικράτειάς τους (κατά 95%) από διεθνείς λεκάνες απορροής. Παγκοσμίως, 2 δις άνθρωποι, περίπου, εξαρτώνται από υπόγειους υδατικούς πόρους σε περισσότερους από 300 διεθνείς υδροφορείς. Τα παραπάνω στοιχεία είναι αντιπροσωπευτικά της σημαντικότητας και των προκλήσεων που δημιουργεί η διαχείριση των διεθνών υδρολογικών λεκανών απορροής διεθνώς.

Εκτός από περιβαλλοντικό ζήτημα, η διαχείριση των διεθνών υδάτων έχει και πολιτικές προεκτάσεις, οι οποίες έχουν μεγάλη επιρροή στον τρόπο διευθέτησης των επιμέρους ζητημάτων. Σημαντικές προκλήσεις στη διαχείριση των διεθνών υδρολογικών λεκανών αποτελούν το διαφορετικό κοινωνικοοικονομικό επίπεδο ανάπτυξης, τυχόν ελλείψεις υποδομές, πολιτικά, διοικητικά και νομικά θέματα που ενδέχεται να υπονομεύουν την κοινή και αποτελεσματική διαχείριση και προστασία των διεθνών υδρολογικών λεκανών. Αυτές πάντως οι διαφορές μπορούν ταυτόχρονα να λειτουργήσουν και ως σημαντικοί λόγοι συνεργασίας σε τεχνικό, κοινωνικό, οικονομικό αλλά και πολιτικό επίπεδο.

Η διεθνής συνεργασία, αποτελεί αποτελεσματικό μέσο για την προστασία και αποτελεσματική διαχείριση των διασυνοριακών υδάτων τόσο στην υπόθεση αναστροφής της παγκόσμιας οικολογικής κρίσης όσο και για και τη μείωση των εντάσεων για τη διεκδίκηση των «κοινών» περιβαλλοντικών αγαθών. Οι διακρατικές συμφωνίες αποτελούν μηχανισμούς που ενδυναμώνουν την εν λόγω συνεργασία, η οποία στην περίπτωση των διεθνών υδρολογικών λεκανών είναι ιδιαίτερα αναγκαία.

Το συνολικό ισοζύγιο υδατικών πόρων της Ελλάδας με τις γειτονικές χώρες την καθιστά χώρα – αποδέκτη υδατικών πόρων σε βαθμό που είναι σημαντικός σε σχέση με το συνολικό της υδατικό δυναμικό. Οι λεκάνες απορροής που μοιράζεται η χώρα με τις γειτονικές της προς βορρά, είναι η λεκάνη του Αξιού (με την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας – ΠΓΔΜ), η λεκάνη απορροής Στρυμόνα (με την Βουλγαρία), η λεκάνη απορροής Νέστου (με την Βουλγαρία) και η λεκάνη απορροής του Έβρου (Άρδας και Ερυθροπόταμος με τη Βουλγαρία και Έβρος με την Τουρκία). Επίσης, διασυνοριακές λεκάνες διαθέτουν και αρκετές λίμνες (Μικρή και Μεγάλη Πρέσπα, Δοϊράνη). Η Ελλάδα μοιράζεται επίσης την λεκάνη απορροής του Αώου ποταμού με την Αλβανία, κατά την αντίστροφη φορά όμως με τις προηγούμενες περιπτώσεις (στο Ελληνικό έδαφος ανήκουν δύο ξεχωριστές υπολεκάνες της λεκάνης αυτής, του Αώου και του Δρίνου ποταμού). Ακόμα, ένα τμήμα της ευρύτερης λεκάνης Αξιού εμπίπτει στην ελληνική επικράτεια, στην περιοχή του Ν. Φλώρινας.

Οι εκτιμήσεις σχετικά με το ισοζύγιο των διασυνοριακών υδάτων ποικίλλουν και προέρχονται από διάφορες πηγές, ωστόσο η συνολική εισροή από τους διασυνοριακούς ποταμούς στη χώρα υπολογίζεται σε 14-16 κυβικά χιλιόμετρα κατ' έτος (Km³). Σύμφωνα με τη βάση δεδομένων AQUASTAT του Food and Agriculture Organization (FAO, 2001) η Ελλάδα δέχεται περί τα 16 Km³ κατ' έτος από τις γειτονικές χώρες, ενώ περί τα 1,8 Km³ αφήνει τη χώρα προς τρίτες χώρες (Αλβανία). Παρόμοια είναι η εκτίμηση του World Resources Institute (WRI, 2003) όπου η συνολική εισροή από τρίτες χώρες εκτιμάται σε 15 Km³ ενώ δεν δίδεται εκτίμηση για την απορροή προς τρεις χώρες. Οι ίδιες πηγές εκτιμούν την συνολική ετήσια απορροή στην χώρα σε 74 Km³ (περιλαμβανομένων των εισροών από τρίτες χώρες). Έτσι, το ποσοστό των εισροών από τις διασυνοριακές λεκάνες εκτιμάται σε περίπου 20% ή το 1/5 της συνολικής διαθέσιμης ποσότητας ετησίως. Το ποσοστό αυτό είναι πολύ σημαντικό σε επίπεδο υδατικών πόρων της χώρας και συνεπώς η συνεργασία στον τομέα της διαχείρισης αυτού του υδατικού δυναμικού καθίσταται στρατηγικής σημασίας.

Ως προς το νομικό πλαίσιο για τη διαχείριση των υδατικών πόρων μεταξύ Ελλάδος-Βουλγαρίας, σημαντική ενέργεια αποτελεί η υπογραφή διμερούς Συμφωνίας μεταξύ των δύο χωρών το 1995, η οποία κυρώθηκε από τη χώρα μας με το Ν. 2402/1995 (ΦΕΚ Α' 98). Η εν λόγω Συμφωνία προβλέπει στο άρθρο 1 ότι η Ελλάδα εξασφαλίζει ετησίως το 29% της απορροής του Νέστου, όπως αυτή μετράται στα σύνορα των δύο χωρών. Πέραν της παραπάνω συμφωνίας, οι συνεργασίες με τις γείτονες χώρες περιλαμβάνουν πρωτοβουλίες ακαδημαϊκών φορέων και συνεργασίες σε κοινά ερευνητικά προγράμματα που αφορούν διασυνοριακές λεκάνες, οι οποίες έχουν καθαρά ακαδημαϊκό χαρακτήρα.

Η Ελλάδα, η οποία μοιράζεται το 25% των υδατικών της αποθεμάτων με γειτονικές χώρες, οι οποίες προέρχονται από διαφορετικά κοινωνικοοικονομικά συστήματα, με διαφορετικές αντιλήψεις για το περιβάλλον και την ανάπτυξη, έχει πολλά να ωφεληθεί από την εφαρμογή και άσκηση περιβαλλοντικής διπλωματίας.

5.2 Διεθνείς Συμβάσεις

5.2.1 Συμβάσεις του Ελσίνκι και της Νέας Υόρκης

Η Ελληνική Δημοκρατία είναι Συμβαλλόμενο Μέρος στη Σύμβαση του 1992 της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη του ΟΗΕ για την προστασία και χρήση των διασυνοριακών υδάτων και των διεθνών λιμνών (Ν. 2425/1996, ΦΕΚ 148 Α' και Ν. 4137/1023, ΦΕΚ 71 Α') γνωστή ως Σύμβαση του Ελσίνκι (Helsinki Convention).

Το 1997, η Ελληνική Δημοκρατία υπέγραψε τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη για το δίκαιο των χρήσεων των διεθνών υδατορευμάτων πλην εκείνων που αφορούν τη ναυσιπλοΐα (Ν. 3876/2010, ΦΕΚ 159 Α).

Οι Συμβάσεις του Ελσίνκι και της Νέας Υόρκης, προνοούν για την πρόληψη ουσιώδους διασυνοριακής ζημίας, για την καταπολέμηση της ρύπανσης και για την χρήση των διασυνοριακών υδάτων από τα παρόχθια κράτη κατά τρόπο εύλογο και δίκαιο.

5.2.2 Σύμβαση του ESPOO

Η Σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (UNECE) του 1991 για την Εκτίμηση των Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων σε Διασυνοριακό Πλαίσιο (σύμβαση του Esproo), καθιέρωσε διαδικασίες διαβουλεύσεων με τα μέρη τα οποία ενδέχεται να θιγούν από διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις προτεινόμενων έργων. Η Σύμβαση κυρώθηκε νομοθετικά με το Ν. 2540/1997 (ΦΕΚ 249 Α'). Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα υπέγραψε τη Σύμβαση στις 26 Φεβρουαρίου 1991 και την ενέκρινε στις 24 Ιουνίου 1997. Οι κυριότερες διατάξεις ενσωματώθηκαν με την οδηγία 97/11/ΕΚ, όπως μεταγενέστερα τροποποιήθηκε και ισχύει.

Η ικανότητα αποφυγής δυσμενών περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε επίπεδο έργων είναι δυνατό να περιοριστεί από ήδη ληφθείσες αποφάσεις στο πλαίσιο σχεδίων ή πολιτικών. Για το λόγο αυτό, είναι ευρέως αποδεκτό ότι θα πρέπει να ακολουθείται ανάλογη διαδικασία εκτίμησης όσον αφορά τα σχέδια και τις πολιτικές. Η εν λόγω διαδικασία είναι γνωστή ως Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση (ΣΠΕ/SEA). Με αυτό το δεδομένο, η Σύμβαση του Esproo ζητά από τα μέρη «να καταβάλλουν, στον ενδεδειγμένο βαθμό, προσπάθειες να εφαρμόζουν τις αρχές της εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε πολιτικές, σχέδια και προγράμματα.»

Οι νομοθετικές διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διέπουν τη ΣΠΕ περιλαμβάνονται στην οδηγία 2001/42/ΕΚ σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων ("οδηγία ΣΠΕ"). Η εν λόγω οδηγία εφαρμόζεται σε μια ευρεία κατηγορία σχεδίων και προγραμμάτων, παραθέτει δε λεπτομερείς απαιτήσεις για την εκτίμηση και αναφορά των περιβαλλοντικών επιπτώσεών τους. Περιλαμβάνει διάταξη σχετικά με τις διασυνοριακές επιπτώσεις, εμπνευσμένη από τη σύμβαση του Esproo. Η οδηγία αυτή υιοθετήθηκε από το εθνικό περιβαλλοντικό δίκαιο με την ΚΥΑ με α.π. ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ.107017/28.08.2006 για την «εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων».

5.2.3 Σύμβαση του AARHUS

Η Σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (UNECE) του Ιουνίου 1998 για την Περιβαλλοντική Πληροφόρηση, τη Συμμετοχή των πολιτών σε αποφάσεις που αφορούν το περιβάλλον και την πρόσβασή τους στη Δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά ζητήματα υπογράφηκε στο Aarhus της Δανίας και είναι γνωστή ως Σύμβαση του Aarhus.

Στις 30 Οκτωβρίου 2001 τέθηκε σε ισχύ, αφού την είχαν ήδη κυρώσει περισσότερες από 16 χώρες. Στις 17 Φεβρουαρίου 2005 εγκρίθηκε και από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την Απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου. Για την εφαρμογή της Σύμβασης σε κοινοτικό επίπεδο η Ε.Ε. εξέδωσε τις οδηγίες 2003/4 και 2003/35 για την Πρόσβαση του κοινού στην περιβαλλοντική πληροφόρηση, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων για το περιβάλλον και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Η Σύμβαση του Aarhus υπεγράφη από την Ελλάδα στις 25 Ιουνίου 1998 και κυρώθηκε νομοθετικά με το Ν. 3422/2005 (ΦΕΚ Α' 303).

Για την επίτευξη των στόχων της η Σύμβαση Aarhus περιέχει διατάξεις που αφορούν στη λήψη μέτρων για τη διευκόλυνση της πρόσβασης του κοινού στην περιβαλλοντική πληροφορία, για την

ενθάρρυνση της συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων που επηρεάζουν το Περιβάλλον και τέλος για την πρόσβαση στη Δικαιοσύνη ή/και άλλους ανεξάρτητους φορείς.

5.3 Η Ευρωπαϊκή Οδηγία 2000/60/ΕΚ

Στην Οδηγία Πλαίσιο Για το Νερό 2000/60/ΕΚ γίνεται ειδική αναφορά στη διαχείριση των **διεθνών λεκανών απορροής ποταμών**.

Στην **παράγραφο 1** του **άρθρου 5** (Χαρακτηριστικά της περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού, επισκόπηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων και οικονομική ανάλυση της χρήσης ύδατος) αναφέρεται:

«Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι, για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού ή για κάθε τμήμα διεθνούς περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού το οποίο βρίσκεται στο έδαφός του, αναλαμβάνεται: ανάλυση των χαρακτηριστικών της, επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων και οικονομική ανάλυση της χρήσης ύδατος, σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές των παραρτημάτων II και III της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και ότι θα έχει περατωθεί το αργότερο τέσσερα έτη μετά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος αυτής».

Στο **Άρθρο 11** (Πρόγραμμα Μέτρων) και συγκεκριμένα στην **παράγραφο 1** αναφέρεται ότι:

«Κάθε κράτος μέλος μεριμνά για τη θέσπιση, για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού ή για το τμήμα διεθνούς περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού που ευρίσκεται εντός της επικράτειάς του, προγράμματος μέτρων, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα των αναλύσεων που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 5, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 4. Τα εν λόγω προγράμματα μέτρων μπορούν να αναφέρονται σε μέτρα που προκύπτουν από νομοθεσία, η οποία έχει θεσπισθεί σε εθνικό επίπεδο, και καλύπτουν το σύνολο της επικράτειας κράτους μέλους. Κατά περίπτωση, ένα κράτος μέλος μπορεί να θεσπίζει μέτρα που ισχύουν για όλες τις περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού ή/και τα τμήματα διεθνών περιοχών λεκάνης απορροής ποταμού που ευρίσκονται στην επικράτειά του».

Σύμφωνα με το **Άρθρο 13** της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και συγκεκριμένα στην **παράγραφο 3**, αναφέρεται:

«Στην περίπτωση λεκάνης απορροής ποταμού η οποία υπερβαίνει τα όρια της Κοινότητας, τα κράτη μέλη προσπαθούν να καταρτίσουν ενιαίο σχέδιο διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού, και εάν αυτό είναι ανέφικτο, σχέδιο το οποίο καλύπτει τουλάχιστον το τμήμα της διεθνούς περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού που βρίσκεται στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους.»

Παράλληλα, στο **Άρθρο 15** της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (Υποβολή Εκθέσεων) -σχετικά με τις υποχρεώσεις των κρατών μελών ως προς τη διαβίβαση αντιγράφων των σχεδίων διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμού και όλων των επακόλουθων ενημερωμένων μορφών τους προς την Επιτροπή και προς οιοδήποτε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος- και συγκεκριμένα στην παράγραφο 1β, αναφέρεται ότι:

«τα κράτη μέλη διαβιβάζουν αντίγραφα των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού [...] για τις διεθνείς περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού, τουλάχιστον το μέρος των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού που καλύπτει το έδαφος του κράτους μέλους.»

5.4 Διμερές Πλαίσιο

Το τελευταίο διάστημα, από τα μέσα του 2010 έως και σήμερα, έχει σημειωθεί μεγάλη πρόοδος στον τομέα της ενεργούς πολιτικής συνεργασίας μεταξύ Ελλάδας, Βουλγαρίας και Τουρκίας στον τομέα διαχείρισης των διασυνοριακών υδάτων. Στα όσα ακολουθούν περιγράφεται το μέχρι σήμερα διαμορφωθέν πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ των χωρών στο θέμα αυτό, τα κοινά όργανα, ομάδες και επιτροπές που έχουν συσταθεί και οι αρμοδιότητές τους στο πλαίσιο της διαχείρισης των υδατικών πόρων των διασυνοριακών υδάτων.

5.4.1 Βουλγαρία

Η Βουλγαρία, ως μέλος της Ε.Ε. από το 2007, έχει την υποχρέωση να εφαρμόσει πλήρως την Οδηγία 2000/60/ΕΚ. Η Οδηγία προβλέπει ότι στις περιπτώσεις διασυνοριακών υδάτων μεταξύ κρατών-μελών της ΕΕ, πρέπει να επιδιώκεται κατά προτεραιότητα η σύνταξη Κοινού Σχεδίου Διαχείρισης της διασυνοριακής λεκάνης απορροής. Στην περίπτωση της Ελλάδας και της Βουλγαρίας στο πλαίσιο του τρέχοντος διαχειριστικού κύκλου της Οδηγίας (2009-2015) προς το παρόν δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί αυτό καθώς η Βουλγαρία από το 2010 έχει δημοσιεύσει και υποβάλλει στην Επιτροπή τα Σχέδια Διαχείρισης των ΠΛΑΠ στις οποίες ανήκουν οι διασυνοριακές λεκάνες με την Ελλάδα. Επομένως, για τον τρέχοντα διαχειριστικό κύκλο τουλάχιστον, τα Σχέδια Διαχείρισης των διασυνοριακών λεκανών θα είναι ξεχωριστά για κάθε χώρα.

Η πρόσφατη κινητικότητα στον τομέα της διεθνούς συνεργασίας σχετικά με την διαχείριση των διασυνοριακών υδάτων με την Βουλγαρία ξεκίνησε στις 27 Ιουλίου 2010 με την Κοινή Διακήρυξη της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής της Ελλάδας και του Υπουργού Περιβάλλοντος και Υδάτων της Βουλγαρίας *«Για την κατανόηση και τη συνεργασία στον τομέα της χρήσης των υδατικών πόρων στις αντίστοιχες επικράτειες των κοινών λεκανών απορροής ποταμού που μοιράζονται η Δημοκρατία της Βουλγαρίας και η Ελληνική Δημοκρατία»*. Η διακήρυξη επιβεβαιώνει την πρόθεση των δύο χωρών να συνεργασθούν σε θέματα διαχείρισης των υδατικών πόρων των διασυνοριακών λεκανών απορροής και προβλέπει την ίδρυση μιας Κοινής Ομάδας Εργασίας Εμπειρογνομώνων (Joint Expert Working Group) με αντικείμενο την συνεργασία σε θέματα υδάτων και περιβάλλοντος στις διασυνοριακές λεκάνες. Η Κοινή Ομάδα Εργασίας συνεδρίασε για πρώτη φορά στην Δράμα, στις 16 Μαΐου του 2011 και πραγματοποίησε την δεύτερη συνάντησή της στην Σόφια στις 12 Οκτωβρίου 2011. Η τρίτη συνάντηση της Κοινής Ομάδας Εργασίας έλαβε χώρα στην Θεσσαλονίκη, στις 23 Απριλίου 2013.

Μετά από την πρόσφατη κοινή διακήρυξη των αρμόδιων Υπουργών Ελλάδας και Βουλγαρίας για την πρόθεση συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών σε θέματα διαχείρισης των διασυνοριακών λεκανών και την ίδρυση της Κοινής Ομάδας Εργασίας, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών έχει πάρει νέα τροπή. Η σύνθεση της Ομάδας Εργασίας έχει ως ακολούθως:

Από Βουλγαρικής πλευράς:

- Ο/η Δ/ντης της ΠΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου, ως Εθνικός Αντιπρόσωπος

- Ο/η Δ/ντης της ΠΛΑΠ Δυτικού Αιγαίου, ως Εθνικός Αντιπρόσωπος
- Προβλέπεται μια (1) θέση Αναπληρωτή Εθνικού Αντιπροσώπου, ο οποίος στην παρούσα φάση προέρχεται από το Εθνικό Ινστιτούτο Υδρολογίας και Μετεωρολογίας.
- Έξι (6) ακόμα τακτικά μέλη

Από Ελληνικής πλευράς:

- Ο Ειδικός Γραμματέας Υδάτων, Επικεφαλής της Ελληνικής αντιπροσωπείας
- Προβλέπεται μια (1) θέση Αναπληρωτή του Ειδικού Γραμματέα Υδάτων
- Τρία (3) μέλη από το Υ.Π.Ε.Κ.Α.
- Ένα (1) μέλος από την Γ.Γ. Πολιτικής Προστασίας
- Ένα (1) μέλος από την Δ/νση Υδάτων ΑΜΘ
- Ένα (1) μέλος από την Δ/νση Υδάτων ΚΜ
- Ένα (1) μέλος από το Υπουργείο Εξωτερικών

Προβλέπεται επίσης η δυνατότητα για ειδικούς επί διαφόρων θεμάτων που συνδέονται με το αντικείμενο της Ομάδας Εργασίας να συνδράμουν κατά περίπτωση το έργο της Ομάδας όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο.

Οι σκοποί της Ομάδας Εργασίας είναι οι παρακάτω:

- ⇒ Να θέσει τις βάσεις για μια από κοινού συμφωνημένη διαδικασία συλλογής, αξιολόγησης και ανταλλαγής πληροφοριών που αφορούν στα ποσοτικά και ποιοτικά δεδομένα των υδατικών πόρων και για την ανταλλαγή εμπειρίας και τεχνογνωσίας στην εφαρμογή διεθνών συμφωνιών, της ευρωπαϊκής νομοθεσίας και του σχετικού εθνικού νομικού πλαισίου.
- ⇒ Να συντονίσει τα Σχέδια Διαχείρισης σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ και να προωθήσει τη συνεργασία για την προστασία των υδάτων από βλαβερές επιδράσεις και την συνεργασία για την παρακολούθηση και την επίλυση περιβαλλοντικών προβλημάτων σε συμφωνία με την νομοθεσία της ΕΕ.

Επίσης, ανάμεσα στους σκοπούς της Ομάδας Εργασίας περιλαμβάνεται η συνεργασία σε θέματα αντιμετώπισης των κινδύνων από πλημμύρες στο πλαίσιο εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ.

5.4.2 Τουρκία

Η περίπτωση της Τουρκίας είναι διαφορετική, καθώς η χώρα δεν αποτελεί μέλος της ΕΕ και συνεπώς δεν έχει υποχρέωση εφαρμογής της *Οδηγίας*. Δεν τίθεται επομένως εκ των πραγμάτων θέμα ύπαρξης Κοινού Σχεδίου Διαχείρισης της διασυνοριακής λεκάνης του Έβρου. Παρ' όλα αυτά, η συνεργασία στον τομέα της διαχείρισης υδατικών πόρων είναι επιθυμητή και από τις δύο πλευρές. Εξ άλλου η *Οδηγία* προβλέπει ότι στις περιπτώσεις διασυνοριακών λεκανών απορροής κρατών-μελών της ΕΕ με τρίτες χώρες, πρέπει να καταβάλλεται κάθε προσπάθεια από το κράτος-μέλος προκειμένου να υπάρξει μια πλατφόρμα συνεργασίας με την ή τις τρίτες χώρες σχετικά με την διαχείριση των υδάτων κατά τρόπον ώστε να εξυπηρετούνται κατά το δυνατόν οι στόχοι της *Οδηγίας*. Αξίζει να αναφερθεί ότι τόσο η ελληνική όσο και η τουρκική πλευρά δίνουν μεγάλη έμφαση στο θέμα κοινής αντιμετώπισης του προβλήματος των πλημμυρών του Έβρου, θέμα που

από ελληνικής πλευράς σχετίζεται και με την εφαρμογή της αντίστοιχης Οδηγίας 2007/60/ΕΚ σχετικά με την διαχείριση των κινδύνων από πλημμύρες στην ΕΕ.

Σε ό,τι αφορά την συνεργασία με την Τουρκία, ανάλογη Κοινή Διακήρυξη των υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής της Ελλάδας και Περιβάλλοντος και Δασών της Τουρκίας έγινε στις 14 Μαΐου 2010. Βάσει αυτής, έχει ιδρυθεί Κοινή Επιτροπή (Ad Hoc Joint Committee) σχετικά με θέματα συνεργασίας για τον ποταμό Έβρο, η οποία πραγματοποίησε την πρώτη της συνεδρίαση στις 30 Μαΐου 2010. Στο πλαίσιο των εργασιών της, η Κοινή Επιτροπή συνέστησε Κοινή Ομάδα Εργασίας με σκοπό την ανταλλαγή πληροφοριών και δεδομένων για τον ποταμό Έβρο και τις αντίστοιχες υπολεκάνες απορροής του στην Ελλάδα και την Τουρκία. Η Κοινή Ομάδα Εργασίας έχει ήδη συνεδριάσει δύο φορές, την πρώτη φορά στην Αδριανούπολη στις 24 Ιουνίου 2011 και την δεύτερη φορά στην Αλεξανδρούπολη, στις 8 Σεπτεμβρίου 2011.

Στις ενότητες που ακολουθούν δίνονται περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με το πλαίσιο συνεργασίας με τρίτες χώρες ανά διασυνοριακή λεκάνη του Υ.Δ. Θράκης, ήτοι την λεκάνη του Νέστου και την λεκάνη του Έβρου. Η συνεργασία με την Βουλγαρία αφορά και στις δύο διασυνοριακές λεκάνες ενώ με την Τουρκία, μόνον στην λεκάνη του Έβρου. Για την συνεργασία με την Βουλγαρία, οι σχετικές πληροφορίες που δίνονται στην ενότητα που αφορά την λεκάνη του Νέστου, δεν επαναλαμβάνονται στην ενότητα που αφορά την λεκάνη του Έβρου καθώς οι διαδικασίες αφορούν εξίσου και τις δύο διασυνοριακές λεκάνες του Υ.Δ.

5.5 Ταυτότητα Αρμοδίων Αρχών Διασυνοριακής Λεκάνης Απορροής π. Νέστου

5.5.1 Γενικά στοιχεία Διασυνοριακής ΛΑΠ Νέστου

Η αναφορά στα θέματα διαχείρισης των υδάτων της διασυνοριακής λεκάνης Νέστου, χρήσιμο είναι να ξεκινήσει από το ιστορικό της υφιστάμενης συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας, η οποία υπεγράφη το 1995. Η διασυνοριακή λεκάνη Νέστου παρουσιάζεται στην εικόνα που ακολουθεί.

Για τα νερά του ποταμού Νέστου μία σειρά διαπραγματεύσεων ξεκίνησε το 1965 καταλήγοντας στη συμφωνία μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας, η οποία υπογράφηκε το 1995 (κυρώθηκε με το Ν. 2402/96, ΦΕΚ Α 98) και αποτελείται από οκτώ άρθρα. Σύμφωνα με αυτήν, η Βουλγαρία υποχρεούται να διοχετεύει το 29% της συνολικής παροχής στην Ελλάδα χωρίς όμως να καθορίζει την εποχιακή διακύμανση αυτής της παροχής.

Τα κύρια σημεία της συμφωνίας είναι τα εξής:

- Η συμφωνία υποχρεώνει τη Βουλγαρία να αφήνει το 29% των υδάτων του Νέστου που απορρέει στο Βουλγαρικό έδαφος για την Ελλάδα. Καθορίζεται επίσης η μέση ετήσια απορροή βάσει στοιχείων των ετών 1935-1970 σε 1.500 hm³.
- Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα ανταλλάσσουν πληροφορίες και στοιχεία σχετικά με την κατάσταση των υδάτων.

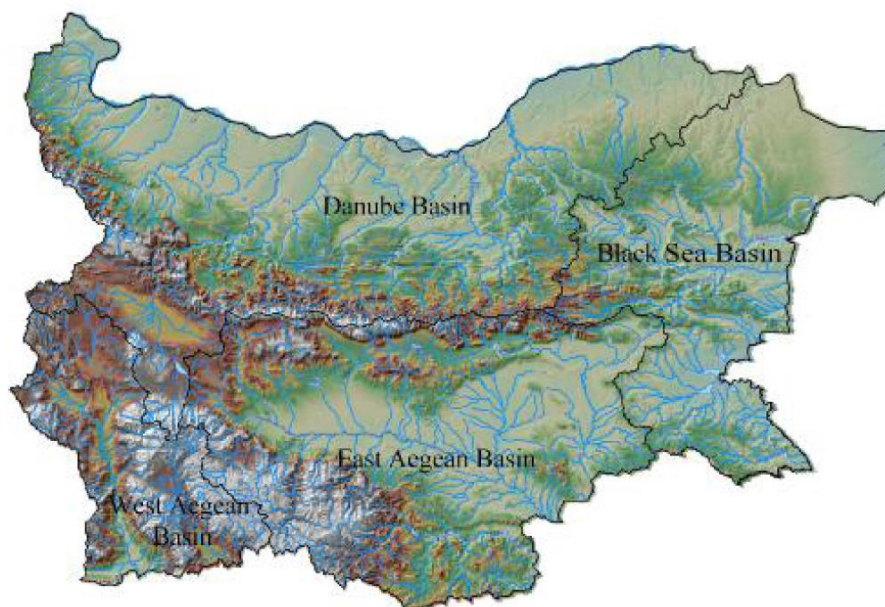
Εικόνα 5-1. Η διασυνοριακή λεκάνη Νέστου

- Σύσταση Μόνιμης Ελληνο-Βουλγαρικής Επιτροπής Υδροοικονομίας, υπεύθυνη για την εφαρμογή της συμφωνίας και την επίλυση διαφορών.
- Οι Διεθνείς Συμβάσεις και οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα ληφθούν υπόψη για τη βελτίωση της ποιότητας των υδάτων.

Με βάση την προαναφερόμενη διακρατική συμφωνία το ποσοστό του 29% (435 hm³/έτος) προβλεπόταν να επικαιροποιηθεί από σχετική επιτροπή το αργότερο σε τρία χρόνια από την έναρξη ισχύος της συμφωνίας, και να επικαιροποιείται κάθε επτά χρόνια, εκτός αν αποφασιστεί διαφορετικά. Η επικαιροποίηση αυτή δεν έλαβε χώρα ποτέ όπως και η σύσταση της προβλεπόμενης επιτροπής. Οι δύο χώρες συνεχίζουν να διαχειρίζονται τον ποταμό με διαφορετικές στρατηγικές. Μέχρι σήμερα έχει κατασκευαστεί στη Βουλγαρία φράγμα στη λεκάνη του παραπόταμου Δεσπάτη. Η λεκάνη απορροής που δεσμεύεται από αυτό είναι 565 Km², επί συνόλου λεκάνης απορροής 3.437 Km² του ποταμού Νέστου στη Βουλγαρία - οπότε η τάξη μεγέθους της απορροής του Νέστου στο Βουλγαρικό έδαφος που διατίθεται στην Ελλάδα σήμερα είναι της τάξης του 82%.

5.5.2 Περιοχές Λεκάνης Απορροής Ποταμού της Βουλγαρίας

Η Βουλγαρία έχει διαχωρισθεί σε τέσσερις (4) ΠΛΑΠ σύμφωνα με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ, οι οποίες φαίνονται στο παρακάτω σχήμα.

Εικόνα 5-2. Περιοχές Λεκάνης Απορροής Ποταμού (River Basin Districts) της Βουλγαρίας

Από αυτές, το βουλγαρικό τμήμα της διασυνοριακής λεκάνης του Νέστου ανήκει στην **ΠΛΑΠ Δυτικού Αιγαίου**, με έδρα την πόλη του Blagoevgrad.

5.5.3 Αρμόδιες αρχές Βουλγαρίας

Οι αρμόδιες αρχές από την πλευρά της Βουλγαρίας για την διαχείριση των υδάτων περιγράφονται στους κατωτέρω πίνακες.

Επίσημη Επωνυμία	MINISTRY OF ENVIRONMENT AND WATER
Ακρωνύμιο	MoEW
Νομικό Καθεστώς	Υπουργείο
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	22 Maria Louiza Blvd.,
Ταχ. Κωδικός	
Πόλη	Σόφια
Χώρα	Βουλγαρία
Ιστοσελίδα	http://www.moew.government.bg
Σημεία Επαφής	τηλ: + 02/ 940 61 94 fax: + 02/ 986 25 33 e-mail: info@moew.government.bg
Υπουργός	Irina Kostova

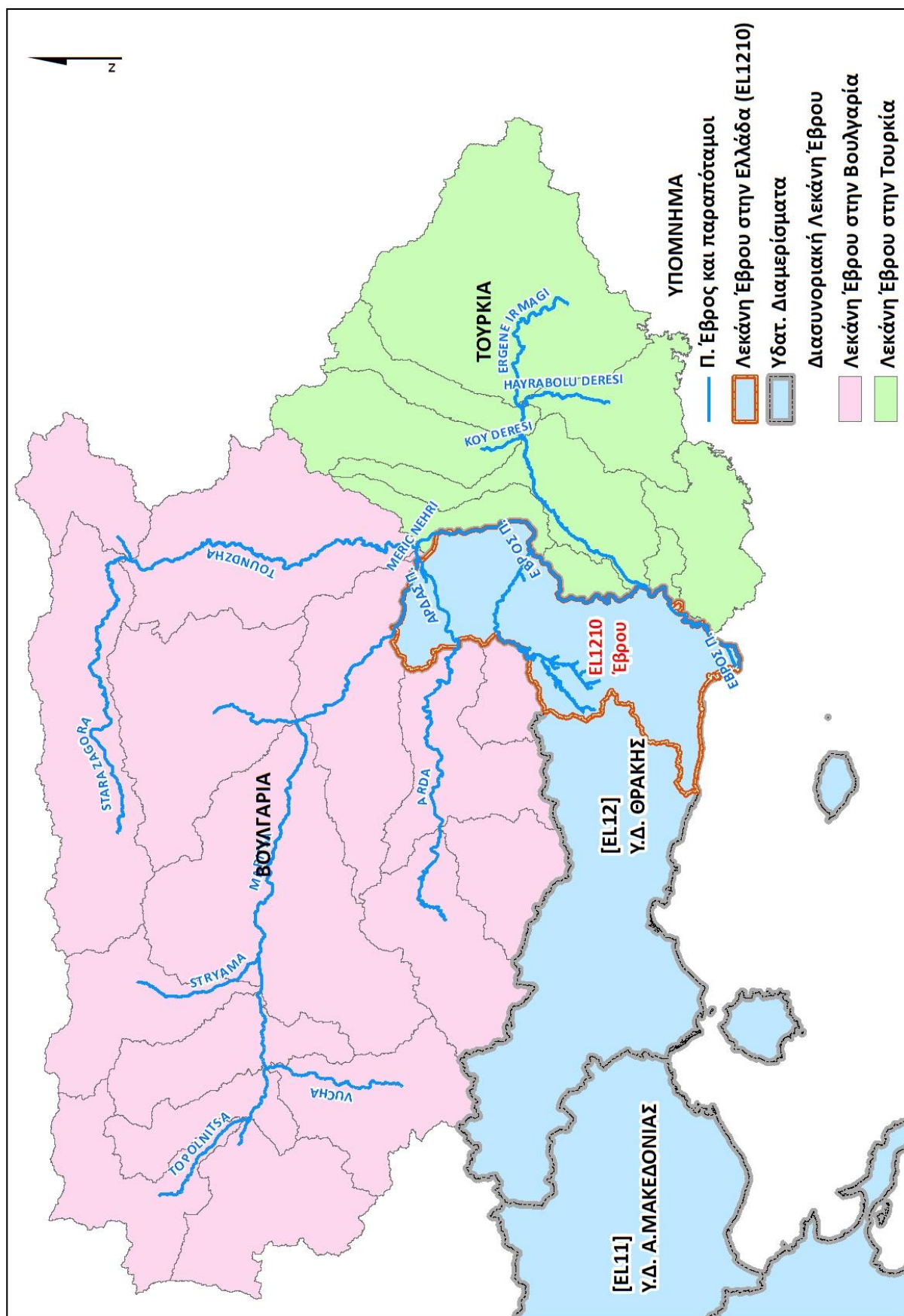
Επίσημη Επωνυμία	WEST AEGEAN RIVER BASIN DISTRICT DIRECTORATE
Ακρωνύμιο	WARBD
Νομικό Καθεστώς	Κρατική διεύθυνση
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	18 Mitropolit Boris Str.
Ταχ. Κωδικός	2700
Πόλη	Blagoevgrad
Χώρα	Βουλγαρία
Ιστοσελίδα	
Σημεία Επαφής	τηλ: + 359 73 882 992 fax: + 359 73 889 471 e-mail: info@moew.government.bg
Προϊστάμενος	Radoslav Georgiev

5.6 Ταυτότητα Αρμοδίων Αρχών Διασυνοριακής Λεκάνης Απορροής π. Έβρου

5.6.1 Γενικά στοιχεία Διασυνοριακής ΛΑΠ Έβρου

Η διασυνοριακή λεκάνη του Έβρου αφορά τόσο την Ελλάδα και την Βουλγαρία, με την οποία μοιράζεται τον π. Άρδα και κατά δεύτερο λόγο τον π. Ερυθροπόταμο, όσο και την Ελλάδα με την Τουρκία με την οποία ο ποταμός αποτελεί την μεθόριο γραμμή, με την εξαίρεση ενός μικρού τμήματος στην περιοχή της Νέας Βύσσας, στο οποίο ο ποταμός κινείται επί τουρκικού εδάφους. Η διασυνοριακή λεκάνη παρουσιάζεται στην εικόνα που ακολουθεί.

Για τις διμερείς επαφές και τη συνεργασία με τη Βουλγαρική πλευρά έχει ήδη γίνει λόγος στην προηγούμενη ενότητα. Αντίστοιχες περίπου επαφές έχουν γίνει και με την Τουρκική πλευρά. Έχει συσταθεί η Κοινή Επιτροπή η οποία όρισε μια Ομάδα Εργασίας σχετικά με την οργάνωση και την ανταλλαγή δεδομένων που αφορούν τον Έβρο και τις αντίστοιχες υπολεκάνες του σε ελληνικό και τουρκικό έδαφος. Η Ομάδα Εργασίας έχει συνεδριάσει ήδη δύο φορές σε Αδριανούπολη και Αλεξανδρούπολη.

Εικόνα 5-3. Η διασυνοριακή λεκάνη Έβρου

Οι δύο πλευρές έχουν ανταλλάξει πληροφορίες σχετικά με το είδος των ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων που συλλέγονται και βρίσκονται στη φάση ανταλλαγής των δεδομένων αυτών.

Οι αρμόδιες αρχές των δύο γειτονικών χωρών για την διαχείριση των υδατικών πόρων της διασυνοριακής λεκάνης είναι η ΠΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου στην περίπτωση της Βουλγαρίας. Η ΠΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου είναι μία από τις τέσσερις ΠΛΑΠ στις οποίες διαχωρίζεται η Βουλγαρία βάσει της εφαρμογής της Οδηγίας στη χώρα αυτή. Πρακτικά, η ΠΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου αποτελείται από την λεκάνη απορροής του Έβρου που βρίσκεται σε Βουλγαρικό έδαφος, συμπεριλαμβανομένων των παραποτάμων αυτού, Άρδα, Τούντζα και Ερυθροπόταμου. Στην περίπτωση της Τουρκίας, υπεύθυνη αρχή για την διαχείριση των υδατικών πόρων σε όλη τη χώρα είναι η Διεύθυνση Κρατικών Υδραυλικών Έργων (DSI – Devlet Su Isleri).

5.6.2 Αρμόδιες αρχές Βουλγαρίας

Οι αρμόδιες αρχές από την πλευρά της Βουλγαρίας για την διαχείριση των υδάτων περιγράφονται στους κατωτέρω πίνακες.

Επίσημη Επωνυμία	EAST AEGEAN RIVER BASIN DISTRICT DIRECTORATE
Ακρωνύμιο	EARBD
Νομικό Καθεστώς	Κρατική διεύθυνση
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	26, Bulair Str.
Ταχ. Κωδικός	4000
Πόλη	Plovdiv
Χώρα	Βουλγαρία
Ιστοσελίδα	www.bd-ibr.org
Σημεία Επαφής	τηλ: +359 32 62 80 63 fax: + 359 32 628063 e-mail: bd_plovdiv@abv.bg
Προϊστάμενος	Atanaska Tuntova

5.6.3 Αρμόδιες αρχές Τουρκίας

Οι αρμόδιες αρχές από την πλευρά της Τουρκίας για την διαχείριση των υδάτων περιγράφονται στους κατωτέρω πίνακες.

Επίσημη Επωνυμία	Devlet Su Isleri – Διεύθυνση Κρατικών Υδραυλικών Έργων 11th Regional Directorate / Edirne (Αδριανούπολη)
Ακρωνύμιο	DSI
Νομικό Καθεστώς	Κρατική διεύθυνση
Στοιχεία Επικοινωνίας	
Ταχυδρομική διεύθυνση	1, İstasyon Mahallesi, Fatih Sultan Mehmet Sokak
Ταχ. Κωδικός	22100
Πόλη	Edirne
Χώρα	Τουρκία
Ιστοσελίδα	www.dsi.gov.tr
Σημεία Επαφής	τηλ: +90 284 225 27 27 fax: +90 284 225 31 94 e-mail: bd_plovdiv@abv.bg
Προϊστάμενος	Yunus Algin

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης